

ويليه م شيكسپير
شانوئيبى ماكبيس

ئەم وەرگىرانەم پيشكىشە بە:
«ئەو سەرکردانەى ھەرگىز ريگاي ماكبيس ناگرنە بەر و
كاتى دەگەنە تەختى دەسلەلات خوڤشەويستىيى ميللەت نادورپين»

ویلیه م شیکسپیر

شانۆایی ماکیس

شانۆگه‌ری

وه‌رگێرانی له ئینگلیزییه‌وه

د. نازاد همه شریف

چاپی بزارکراو



ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی ئاراس
هه‌ولێر - هه‌ریمی کوردستانی عێراق

هه‌موو مافیك هاتووه‌ته پاراستن ©

ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی ئاراس

شه‌قامی گولان - هه‌ولێر

هه‌ریمی کوردستانی عێراق

هه‌گبه‌ی ئه‌لیکترۆنی aras@araspress.com

وارگه‌ی ئینته‌رنه‌ت www.araspublishers.com

ته‌له‌فۆن: 00964 (0) 66 224 49 35

ده‌زگای ئاراس له ٢٨ تشرین (٢) ١٩٩٨ هاتووه‌ته دامه‌زران

ویلیه م شیکسپیر

شانۆایی ماکیس - شانۆگه‌ری

وه‌رگێرانی له ئینگلیزییه‌وه: د. نازاد همه شریف

کتیبه‌ی ئاراس ژماره: ١٠٧٠

چاپی سێیه‌م ٢٠١٠

تیرێژ: ١٠٠٠ دانه

چاپخانه‌ی ئاراس - هه‌ولێر

ژماره‌ی سپاردن له به‌رپوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتبخانه گشتیه‌کان ٢٤٧٥ - ٢٠١٠

نه‌خشاندنی ناوه‌وه: ئاراس ئه‌کره‌م

رازاندنه‌وه‌ی به‌رگ: مریه م موته‌قییان

هه‌له‌گری: شیرزاد فه‌قی ئیسماعیل

ئەوانە بە بەردەوامى ھەولنى شەپ دەدەن و خەلك لە ئا ئارامى و پشئويدا دەئئین تا تەمەنى خۇيان كەمىك درئتر بكنەوھ.

سەرەنجام، ھئزى لەبن نەھاتووى مىللەت ھەتا ھەتايە لئيان بئ دەنگ نابت و لئيان دئتە دەست و سەرنگوميان دەكات و تەختوتاراجيان تىك دەشكئنى دەسەلات دەبەخشئتەوھ ئەوانەى بەراستى ولاتپەرەرن و شايستەى فەرمانرەواين.

ئازاد

۱۹۹۴/۲/۸

تئبينى: زمانى ئەم شانؤيىيە لە لايەنى ھونەرئىيەوھ دوو جؤرە: لە ھئندئك جئ بە شئعر نووسراوھ: شئعرى سەرودار و شئعرى ئازادى بئ سەرۋا؛ لە ھئندە شوئنى تردا بە پەخشان نووسراوھ. منئش لە كاتى وەرگئراندا خؤم پابەندى دەستپاكى كر دووھ و شئعرەكانم بە شئعر و ئەوھى پەخشانە وەك خؤيم وەرگئراوھ.

وەرگئر

تئبينى: ئەم دەقە لەم سەرچاۋەيە وەرگئراوھ:

William Shakespeare, New Swan Shakespeare Macbeth, (ed.) by Bernard Lott (London: Longman, 1978)

پئش گؤتن

شئكسپئر چئرؤكى ئەم شانؤنامەيەى لە كئئبئكى مئژوونووسى ئئنگلئزى (رافائئل ھؤلئشئد) ھوھ وەرگرتووھ ناوئشانى كئئبە بە نرخەكەى (ھؤلئشئد) مئژووى ئئنگلئتەرا و سكوئلەندا و ئئرلەنداىە (۱۵۸۶). بەلام شئكسپئر ئەم چئرؤكەى ھەرۋەك خؤى دانەرشتؤتەوھ، بەلكو بە شئوھەيەكى زؤر ھونەرى و درامى مامەلەى لەگەل ئەم چئرؤكە كر دووھو لە بەرگئكى نوئدا پئشكەشى كر دؤتەوھ و بئروباوهرى خؤى دەربارەى مرؤقى زؤردار و سائكؤلؤجئەتى فەرمانرەواى عەسكەرى زؤر بە رۋونى دەربرئوھ.

سەرەنجام شئكسپئر شانؤنامەيەكى زؤر بەھئزى بەناوئشانى ((ماكبئس)) لە دەورۋەرى سالى (۱۶۰۶) و واتە بئست سائك دواى كئئبەكەى ھؤلئشئد نووسئوھ و سالى (۱۶۲۲) بە چاپى گەياندووھ. گرئنگى ئەم شانؤنامەيەى شئكسپئر لەوھدايە كە نئزئكەى چوار سەد سائك لە مەوہەر نووسراوھ، بەلام تا رؤژى ئئمرؤش كەسانى وەك ئەوانەى ناو ئەم شانؤنامەيە لە زؤر كؤمەلگەى جئھاندا دەبئرنئن؛ ئەوھش لەبەر ئەوھيە كە سائكؤلؤجئەتى مرؤقى عەسكەرى بەزؤرى رۋو لە زؤلم و خوئنرشتن و خؤسەپاندى و ياساشكئنى و پئلانگئرئىيە. جاھەر كاتئك ئەو مرؤفانە ھاتنە سەر تەختى دەسەلات، با جاران مرؤقى ولاتپارئز و دلسؤز و نئشتئمانپەرۋەرىش بووبن، دەبنە مرؤقى دئكتاتور و خوئنرئژو دز و تالانچى و ولات تئكوپئك دەدەن و ھەرچى خراپە ھەيە لە دژى گەل و نەتەوھكەيان دەيكن، چونكە ئەو جؤرە مرؤفە (ماكبئس) يانە مرؤقى ناشارستانى و بەرژوھەندئخوازن و ئەوھندەى برۋايان بەزەبرى شمشئر ھەيە سەد يەكى ئەوھ برۋايان بەتواناى عەقل و مئشك نئىيە.

ھەرۋا ئەو چەشنە مرؤفانە خؤيان چاك دەزانن بارودؤخئك ئەوانى گەياندؤتە چلەپؤيەى دەسەلات دەنا ھەر كاتئك ولات لە ئارامئدا بژئت دەبئ ئەوان نەمئن، بؤيە

ئەم وەرگىرانەم پىشكىشە بە:
«ئەو سەرکردانەى ھەرگىز رىگاي ماكبىس ناگرە بەر و
كاتى دەگەنە تەختى دەسەلات خۆشەويستىيى مىللەت نادۆرىن»

Dramatis Personae

DUNCAN, King of Scotland.
MALCOLM, the king's Son.
DONALBAIN, the king's Son.
MACBETH, General in the King's Army.
BANQUO, General in the King's Army.
MACDUFF, Nobleman of Scotland.
LENNOX, Nobleman of Scotland.
ROSSE, Nobleman of Scotland.
MENTETH, Nobleman of Scotland.
ANGUS, Nobleman of Scotland.
CATHNESS, Nobleman of Scotland.
FLEANCE, Banquo's Son.
SIWARD, Earl of Northumberland, General of the English Forces.
YOUNG SIWARD, Siward's Son.
SEYTON, an Officer attending Macbeth.
BOY, Macduff's Son
An English Doctor. A Scotch Doctor. A Soldier. A Porter. An Old Man.
LADY MACBETH.
LADY MACDUFF.
Gentlewoman attending on Lady Macbeth.
HECATE, and three Witches.
Lords, Gentlemen, Officers, Soldiers, Murderers, Attendants, and Messengers.
The Ghost of Banquo and several other Apparitions.

The scenes are laid in Scotland, with the exception of IV, iii, which takes place in England.

كەسپتتېيە درامىيەكان

دەنكەن: شاى سكوئەلەندا
مالكوئلم، دۇنالىين: كورانى شا
ماكبيس، بانكو: سەرلەشكرى سوپاي شان
ماكدهف، لينوكس، رۆز، مېنتيىث، ئەنگەس، كاشنيس: گەرە پياوانى سكوئەلەندا
فلىنس: كورپى بانكو
سيوارد: سەردارى ناوچەى نۆرذمبەرلەند و سەرلەشكرى سوپاي ئىنگليزە
گەنج سيوارد: كورپى سيواردە
سەيتن: ئەفسەرىكە ياورى مېنتيىثە
نووشدەرىكى ئىنگليزى، نووشدەرىكى سكوئەلەندى، سەربازىك، دەرگاوانىك،
پيرەمپىردىك،
خاتوو ماكبيس
خاتوو ماكدهف
ياوهرژنىك كە لەگەل خاتوو ماكبيسە.
هيكيت سەرۆكى جادووگەران - و سى جادووگەر
چەند گەرەپپاو و جوامپىر و ئەفسەر و سەرباز و پياوكوژ و ياور و پەيامبەرىك.
تارمايى بانكو و چەند تارمايىيەكى دى.

«هەموو ديمەنەكان لە سكوئەلەندا پروو دەدن، جگە لە پەردەى (٤)ى ديمەنى (٣) كە
لە ئىنگلتەرا پروو دەدات.»

Act I

پہرہ دی یہ کہم

Scene I
An Open Place

[Thunder and lightning. Enter three Witches.]

FIRST WITCH:

When shall we three meet again?
In thunder, lightning, or in rain?

SECOND WITCH:

When the hurlyburly's done,
When the battle's lost and won.

THIRD WITCH:

That will be ere the set of sun.

FIRST WITCH:

Where the place?

SECOND WITCH:

Upon the heath.

THIRD WITCH:

There to meet with Macbeth.

FIRST WITCH:

I come, Graymalkin!

ALL:

Paddock calls:--anon:--
Fair is foul, and foul is fair:
Hover through the fog and filthy air.
[Exeunt.]

دیمه‌نی یه‌که‌م

شوینیکی به‌ره‌لدايه

[گرمه و هوره تریشفه‌یه، سی جادوگر دهرده‌که‌ون].

یه‌که‌م جادوگر: که‌ی هه‌رسیکمان یه‌کتر ببینین؟

کاتی گرمه یان تریشفه یان باران بارین؟

دووم جادوگر: ئەو دهمه‌ی ئەو پشیوییه نامینیت

جه‌نگ به‌ دۆران یان سه‌رکه‌وتن کۆتایی دیت.

سیتیهم جادوگر: ئەوه‌ش پێش خۆرتاوا ده‌بیت.

یه‌که‌م جادوگر: له‌کوئی؟

دووم جادوگر: له‌ناو لیره‌واری.

سیتیهم جادوگر: (ماکبیس) یش ده‌بینین له‌وئی هه‌واری.

یه‌که‌م جادوگر: وادیم، بۆره‌ پشیله، وا دیم!

هه‌موویان: بۆق ده‌قزینیت – هه‌ر ئیستا دین!

چاک خراپه و خراپیش چاکه،

به‌ ناو ته‌م و با‌ی پیس بفره و با‌ل و لا‌که.

(ده‌رۆن)

Scene II

A Camp near Forres.

[Alarum within. Enter King Duncan, Malcolm, Donalbain, Lennox, with Attendants, meeting a bleeding Captain.]

DUNCAN:

[to the Lords] What bloody man is that? He can report,
As seemeth by his plight, of the revolt
The newest state.

MALCOLM:

This is the sergeant
Who, like a good and hardy soldier, fought
'Gainst my captivity. [To the Soldier] Hail, brave friend!
Say to the king the knowledge of the broil
As thou didst leave it.

CAPTAIN:

Doubtful it stood;
As two spent swimmers that do cling together
And choke their art. The merciless Macdonwald,
(Worthy to be a rebel, for to that
The multiplying villainies of nature
Do swarm upon him,) from the Western isles
Of kerns and gallowglasses is supplied;
And Fortune, on his damned quarrel smiling,
Showed like a rebel's whore: but all's too weak;
For brave Macbeth, (well he deserves that name),
Disdaining Fortune, with his brandished steel,

دیهانی دووهم

چادریک له لای فوریس

[دهنگی که رهنما له ناوهوه دیت، شا دهنکهن دیته ژوور.]

مالکولم و دونالین و یاوه رانی شا چاویان به کاپتنیکی بریندار دهکه وئ
دهنکهن (بو لوردهکان): ئەوه چیی، ئەو برینداره؟

له حالی شری را دیاره

نوینترین ههوالی جهنگی لا ئاشکاره.

مالکولم: ئەوه ئەو سهربازیه

وهک جهنگاوهریکی چاک و ئازا

جهنگا تا له دیلم رزگار بکا (بو جهنگاوهرهکه) فهرموو هاوپی ئازا!

ههوالی گهرمه ی ئەو شه ره بلای به شا

تا ئەو کاته ی ئەو ویت به جی هیل.

کاپتن: هیچ دیار نه بوو،

وهک دوو مه له وانی ماندوو لیک ئالابوون

کەس پێی به ئەوه ی دی نه ده دا کارامه یی خوی بنوینیت.

(ماکدونالد) ی دلره ق (که شایه نی ئەوه یه یاخی ببیت و

نامهردی دیکه ی لی بووه شیتته وه) له دوورگهکانی پوژاواوه

به هیزی پیاده ی سووکه له و چهک هه لگری قورس یارمه تی دهریت،

به ختیش له و جهنگه نه فره تییه دا

وهک یاره سوژانییه که ی یاخییان بوی دهخه نییه وه، به لام یه کجار لاواز بوو.

به رامبه ر (ماکیپس) ی ئازا (که شایه نی ئەو ناوه یه)

هات و به شمشیری هه لشه قاوی

Which smoked with bloody execution,
 Like Valor's minion, carved out his passage,
 Till he faced the slave;
 Which ne'er shook hands, nor bade farewell to him,
 Till he unseamed him from the nave to the chaps,
 And fixed his head upon our battlements.

DUNCAN:

O valiant cousin! worthy gentleman!

CAPTAIN:

As whence the sun 'gins his reflection
 Shipwrecking storms and direful thunders break,
 So from that spring, whence comfort seemed to come
 Discomfort swells. Mark, King of Scotland, mark:
 No sooner justice had, with valor armed,
 Compelled these skipping kerns to trust their heels,
 But the Norwegian lord, surveying vantage,
 With furbished arms and new supplies of men,
 Began a fresh assault.

DUNCAN:

Dismayed not this
 Our captains, Macbeth and Banquo?

CAPTAIN:

Yes;
 As sparrows eagles, or the hare the lion.
 If I say sooth, I must report they were
 As cannons overcharged with double cracks;
 So they
 Doubly redoubled strokes upon the foe:
 Except they meant to bathe in reeking wounds,
 Or memorize another Golgotha,

که هه‌لمه‌دووی خوینی لی هه‌لده‌سا -
 وهک دۆستی نازایه‌تی به‌ختی ریسوا کرد و
 ری خۆی کرده‌وه تا به‌رام‌بهر ئه‌و نامه‌رده وه‌ستا؛
 دهستی له دهستی نه‌نا و مالا‌وا‌ییشی لی نه‌کرد،
 تا له ناوکییه‌وه تا لچه‌ناگه‌ی هه‌لنه‌زێاند،
 که‌لله‌سه‌ریشی له‌سه‌ر کونه‌باجه‌کانمان داچه‌قاند.

دهنگن: ئه‌ی ئامۆزا نازاکه‌م! ئه‌ی جوامیره هه‌یژاکه‌م!

کاپتن: هه‌روهک ئه‌و ده‌مه‌ی خۆر هه‌لدیت

په‌شه‌بای که‌شتیشکین و گرمه‌ی زراویه‌ر ده‌په‌ونه‌وه،
 هه‌ر له‌و کانیه‌ی که‌ خه‌روخۆشی لی هه‌لده‌قو‌ل‌یت
 دلته‌نگیش ده‌ربوو. ببینه شای سکۆتله‌ندا، ببینه!
 ئه‌و ده‌مه‌ی دادپه‌روه‌ری چه‌کی نازایه‌تی کرده‌ شان
 سه‌ربازه‌ پیاده‌کان ده‌ستبه‌جی که‌وتنه‌ غاردان،
 به‌لام شای نه‌رووچ، خۆی له‌ باریکی چاکدا دیته‌وه،
 به‌چه‌کی نوێ و شه‌رکه‌ری نوێوه
 دهستی به‌هه‌لمه‌تیکه‌ی دی کرده‌وه.

دهنگن: ئه‌ری ئه‌وه (ماکییس) و (بانکو)ی

سه‌رله‌شکری ئیمه‌ی نه‌ترساند؟

کاپتن: به‌لی،

وه‌کو چۆن چۆله‌که‌ خه‌رتهل و که‌رویشک شیر ده‌ترسین.
 ئه‌گه‌ر راستم گو‌تیبیت ده‌بی بلیم ئه‌وان
 به‌چه‌شنی توپی پر باروودی دووجار ته‌قییه‌وه
 ئه‌وان به‌پرووی دوژمن‌ندا ده‌ته‌قینه‌وه،
 خه‌ریکیبوو ئه‌وان له‌ ناو زامی گه‌رمدا خۆ بشۆن و
 که‌لله‌سه‌رخانه‌یه‌کی دی بنینه‌وه،

I cannot tell:--

But I am faint; my gashes cry for help.

DUNCAN:

So well thy words become thee as thy wounds;
They smack of honor both.--Go, get him surgeons.

[Exit Captain, attended.]

[Enter Rosse and Angus]

[Turning] Who comes here?

MALCOLM:

The worthy Thane of Rosse.

LENNOX:

What a haste looks through his eyes!

So should he look that seems to speak things strange.

ROSSE:

God save the King!

DUNCAN:

Whence camest thou, worthy thane?

ROSSE:

From Fife, great King;
Where the Norweyan banners flout the sky
And fan our people cold.
Norway himself, with terrible numbers,
Assisted by that most disloyal traitor
The Thane of Cawdor, began a dismal conflict;
Till that Bellona's bridegroom, lapped in proof,
Confronted him with self-comparisons,
Point against point rebellious, arm 'gainst arm,
Curbing his lavish spirit: and, to conclude,
The victory fell on us.

DUNCAN:

Great happiness!

چی دیم پی ناگوتریٽ -

وا دهبوریمهوه: برینهکانم پیویستیان به تیمارکردنه.

دمنگن: قسهکانت وهک برینهکانت

تامی سهربهزریان لیدیت، برۆ با نوشدهری بۆ بیت.

(کاپتن دهپوات، یاوهری دهگن)

(رۆز و نهنگهس دین)

(روو وهردهگپیت) نهوه کین دین؟

مالکولم: سهرداری هیژامان نهوه رۆزه

لینوکس: چ پهلهکردنیک له چاوانییوه دیاره،

رهنگه ههوالی سهیری پی بیت.

رۆز: خوا شامان بۆ بپاریتیت؟

دمنگن: نهی سهرداری هیژا له کوئییهوه دییت؟

رۆز: شای مهزن، له ناوچهی (فایف)هوه،

لهوی ئالای نهرویجی گالتهی به ئاسمانمان دهکرد و

هاوولاتییهکانمانی سارد کردبووه

نهرویج به پیاوی زۆرهوه و

به پشتیوانی خایهنی ههره ناپاک سهرداری (کۆدۆ)

جهنگیکی بی ئامانی بهرپا کردبوو،

تا ماکبیتسی زاوای (بیلونا)^(۱) به زریپۆشهوه هاته مهیدان

قۆل به قۆل و شمشیر بهرامبهه شمشیر

بهرامبههری کهوته جهنگان و

به رۆحه پر توورپیییهکهی دهستی خوی لئی وهشاند و

سهرههجام سهرکهوتن به ئیمه برا؛-

دمنگن: چ شادییهکی مهزنه!

(۱) بیلونا: خواوهندی شهری رۆمانهکانه

ROSSE:

That now
Sweno, the Norways' king, craves composition;
Nor would we deign him burial of his men
Till he disbursed, at Saint Colme's-Inch,
Ten thousand dollars to our general use.

DUNCAN:

No more that Thane of Cawdor shall deceive
Our bosom interest:--Go pronounce his present death,
And with his former title greet Macbeth.

ROSS:

I'll see it done.

DUNCAN:

What he hath lost, noble Macbeth hath won.

[Exeunt.]

رۆز: ئیستاش (سوینۆ)ی شای نەرۆیج

تامه زرۆی پیکهاتن و ئاشتییه،
ئیمهش لی نهگه راین کوژراوهکانی بنیژیت
تا ده ههزار دۆلارمان له (سانت کۆلمز ئینچ)دا
بو خزمهتی گشتی پی نهژمارد.

دمنگن: ئەو سهردارهی (کۆدۆ) چی دی ناتوانیت

حهزی سینهمان لهخشته بیات. - برۆ یهکسهه مهرگی رابگهیه نه
نازناوهکەشی به ماکییس رهوا ببینه -.

رۆز: بهخۆم چاودیتری ئەوه دهکهم.

دمنگن: ههچی ئەو دۆراندی من به (ماکییس)ی دهدهم.

(دهرۆن)

Scene III

A heath.

[Thunder. Enter the three Witches.]

FIRST WITCH:

Where hast thou been, sister?

SECOND WITCH:

Killing swine.

THIRD WITCH:

Sister, where thou?

FIRST WITCH:

A sailor's wife had chestnuts in her lap,

And munched, and munched, and munched:--

"Give me," quoth I:

"Aroint thee, witch!" the rump-fed ronyon cries.

Her husband's to Aleppo gone, master o' the Tiger:

But in a sieve I'll thither sail,

And, like a rat without a tail,

I'll do, I'll do, and I'll do.

SECOND WITCH:

I'll give thee a wind.

FIRST WITCH:

Thou art kind.

THIRD WITCH:

And I another.

FIRST WITCH:

I myself have all the other:

And the very ports they blow,

دایه‌نی سییه‌م

چۆلاییه‌ک

[گرمه‌یه، سی جادووگەر دین]

یه‌که‌م جادووگەر: خویشک له کوئی بوون؟

دووهم جادووگەر: به‌رازم ده‌کوژت.

سیتیهم جادووگەر: خویشک، ئەدی به خۆت؟

یه‌که‌م جادووگەر: ژنه زه‌ریاوانیک شابه‌پرووی کردبووه کۆشان

ده‌یکرماند و ده‌یکرماند و ده‌یکرماند،

پێم گۆت: «بمده‌ری»

ژنه پیسه‌خه‌په‌که‌ قیزاندى: «هه‌ره، ئەى جادووگەر!»

مێرده‌که‌ى به‌ که‌شتییه‌ پلینگ ناوه‌که‌ى چۆته‌ هه‌له‌بێ

منیش وا به‌ سواری هه‌له‌نگی

ده‌رۆم وه‌ک جورجی کلک قوندی

هه‌ر که‌شتییه‌که‌ى ده‌خۆم و ده‌خۆم و ده‌خۆم.

دووهم جادووگەر: منیش (با) یه‌کت ده‌ده‌مى.

سیتیهم جادووگەر: منیش با‌یه‌کی دی.

یه‌که‌م جادووگەر: منیش (با) ی دیکه‌م هه‌ن

له‌و به‌نده‌رانه‌ى هه‌ل ده‌که‌ن

All the quarters that they know
I' the shipman's card.
I will drain him dry as hay:
Sleep shall neither night nor day
Hang upon his pent-house lid;
He shall live a man forbid.
Weary sev'n-nights nine times nine
Shall he dwindle, peak, and pine:
Though his bark cannot be lost,
Yet it shall be tempest-tost.--
Look what I have.

SECOND WITCH:

Show me, show me.

FIRST WITCH.

Here I have a pilot's thumb,
Wreck'd as homeward he did come.
[Drum within.]

THIRD WITCH:

A drum, a drum!
Macbeth doth come.

ALL:

The weird sisters, hand in hand,
Posters of the sea and land,
Thus do go about, about:
Thrice to thine, and thrice to mine,
And thrice again, to make up nine.
Peace!--the charm's wound up.
[Enter Macbeth and Banquo.]

MACBETH:

So foul and fair a day I have not seen.

BANQUO:

How far is't call'd to Forres? *[He notices the Witches]*

لهو پنتانه‌ی که کابرای دهریاوان
پی دهرانیت له‌سه‌ر نه‌خشه‌ی جوان.
به‌چه‌شنی کا وشکی ده‌که‌م
شه‌و و رۆژ له‌خه‌وی ده‌که‌م
نایه‌لم‌خه‌و بجیته پی‌لوی چاوانی
تا ده‌ژی نه‌فره‌تکراوه بوون و مانی
حه‌وت شه‌وان، نو به‌نو ده‌یره‌تینم
تا له‌خه‌فه‌تان ده‌تویته‌وه و دایده‌رژینم.
گهرچی که‌شتییه‌که‌ی ون ناییت
له‌به‌رده‌م زریانان ده‌بی تیه‌له‌درابیت.
ده‌بزانن چیم پییه.

دوهم جادوگر: پیشانم بده، پیشانم بده.

یه‌که‌م جادوگر: نه‌وه که‌له‌موس‌تی که‌شتیوانه

له‌گه‌رانه‌وه‌دا تیک شکاو که‌سی نه‌گه‌یشه‌هانا.

(له‌ناوه‌وه‌ی شانۆ ده‌نگی ته‌پل دیت)

سییه‌م جادوگر: ته‌پله‌ته‌پل وا ده‌نگی دیت!

نه‌وه (ماکیس)ه‌بو ئیره‌دیت.

هم‌مویان: خوشکانی چاره‌نوس؛ ته‌ته‌ری وشکانی و ئاوان

با ده‌ست بخه‌ینه‌ناو ده‌ستان.

ئاوا ده‌گه‌رین و ده‌سوورین

سی‌جار به‌لای تو و سیس به‌لای مندا دین

سی‌جاری دیش، تا ده‌گاته‌نو

هی‌واش! - جادووه‌که‌کارییه، هو.

(ماکیس و بانکو دین)

ماکیس: به‌بیرم نایه‌ت رۆژیکی وا چاک و خراپم دیبیت.

بانکو: چهن‌دی ماوه‌بگه‌ینه‌فۆرس؟ (هه‌ست به‌جادووه‌گه‌ره‌کان ده‌کات)

What are these
 So wither'd, and so wild in their attire,
 That look not like th' inhabitants o' the earth,
 And yet are on't? [*He speaks to the witches*] Live you? or
 are you aught That man may question? You seem to understand me,
 By each at once her chappy finger laying
 Upon her skinny lips: you should be women,
 And yet your beards forbid me to interpret
 That you are so.

MACBETH:

Speak, if you can;--what are you?

FIRST WITCH:

All hail, Macbeth! hail to thee, Thane of Glamis!

SECOND WITCH:

All hail, Macbeth! hail to thee, Thane of Cawdor!

THIRD WITCH:

All hail, Macbeth! that shalt be king hereafter!

BANQUO:

[*Turning to Macbeth*] Good sir, why do you start; and seem to fear
 Things that do sound so fair? [*To the Witches*] I' the name of truth,
 truth, Are ye fantastical, or that indeed
 Which outwardly ye show? My noble partner
 You greet with present grace and great prediction
 Of noble having and of royal hope,
 That he seems rapt withal: to me you speak not:
 If you can look into the seeds of time,
 And say which grain will grow, and which will not,
 Speak then to me, who neither beg nor fear
 Your favors nor your hate.

ئەوانە چىن،
 وا رەق و تەق لە بەرگی کتوييانەپاندان
 ھەر دەلێی خەلکی ئەو سەرزەمینە نین
 کەچی وا لەسەریشی دەژین؟ (لەگەڵ جادووگەرەکان دەدوێ)
 زیندوون؟ ئەرێ ئێوە ئەوەن مرۆف لە گەلتان بدوێت؟
 وا پێ دەچیت لێم تێ بگەن، بەلام ھەمووتان یەكسەر
 پەنچە زبەرەکانتان لەسەر لێوە چەرمینەکانتان داناوہ:
 دەبێ ئێوە ژن بن؛
 کەچی لەبەر ردینەکانتان ناتوانم
 بلێم ژنن.

ماکبێس: گەر دەتوانن بدوین: -- ئێوە چىن؟

یەكەم جادووگەر: سلّو، سلّو، لە تۆ ماکبێس، ئەى سەردارى گلیمیس!

دووەم جادووگەر: سلّو، سلّو، لە تۆ ماکبێس، ئەى سەردارى کۆدۆ!

سێیەم جادووگەر: سلّو، سلّو، لەتۆ ماکبێس، ئەى ئەوہى پاشتر دەبیتە شا.

بانکو (روو دەکاتە ماکبێس): گەورەى ھێژا، چىیە بۆ وا رادەچلەکیت،

لە شتێکی ھێندە خۆش وا دەترسیت؟

(بۆ جادووگەرەکان) توخوا پێم بلێن

ئێوە خەيالن یان وەك پێ دەچن

ئەوہ بن؟ ئیستا ئێوە بە شتى خۆش

سلّوتان لە ھاوړی جوامپرەكەم كردو

پیشبینی شتى جوامپیرانە و ئاواتى شاهانەتان بۆى كردو

ویدەچى بەمەش نقوومی خەيال بووی:

کەچی ھىچتان بەمن نەگوت.

ئەگەر ئێوە لە دەنكە تۆوى رۆژگار بپوانن

رواو و نەرواو لێكدی ھەل ھاوړن.

دەوجا بۆ من بدوین كە نە بۆ چاكە لیتان دەپارێمەوہ و

نە لە كینەشتان دەترسم.

FIRST WITCH:

Hail!

SECOND WITCH:

Hail!

THIRD WITCH:

Hail!

FIRST WITCH:

Lesser than Macbeth, and greater.

SECOND WITCH:

Not so happy, yet much happier.

THIRD WITCH:

Thou shalt get kings, though thou be none:

So all hail, Macbeth and Banquo!

FIRST WITCH:

Banquo and Macbeth, all hail!

MACBETH:

Stay, you imperfect speakers, tell me more.

By Sinel's death, I know I am Thane of Glamis;

But how of Cawdor? The Thane of Cawdor lives,

A prosperous gentleman; and to be king

Stands not within the prospect of belief,

No more than to be Cawdor. Say from whence

You owe this strange intelligence? or why

Upon this blasted heath you stop our way

With such prophetic greeting?--Speak, I charge you.

[Witches vanish.]

BANQUO:

The earth hath bubbles, as the water has,

And these are of them:--Whither are they vanished?

په کهم جادوگر: سلاؤ!

دووم جادوگر: سلاؤ!

سټیهم جادوگر: سلاؤ!

په کهم جادوگر: نزمتر ده بیت له ماکیس به لام له ویش مه زنتری.

دووم جادوگر: زور به خته وهر نابی، که چی له ویش به خته وهرتری.

سټیهم جادوگر: شات لی وه پاش ده که ویت، هر چه نده خوت نابیته شا،

جا سلاؤ، سلاؤ بۆ ماکیس و بانکو!

په کهم جادوگر: سلاؤ، سلاؤ بانکو و ماکیس.

ماکیس: راهستن قسه که رانی ناته و او، پترم پی بلین.

به مهرگی (سینیل)^(۲) ای باو کم ده زانم سهرداری (گلیمس) م؛

به لام چون ده بهمه سهرداری (کوډو)؟ سهرداری (کوډو) واده ژیت و

جو امیریکی پایه به رزه، بوونیشم به شا

به هیچ نه قلکدا ناچی، وپرای نه وهی

بیمه سهرداری (کوډو). بلین نه و زانیاریاننه تان

له کوډ وده دست هیناوه؟ یان بۆ له و چۆلاییه خواگیردا

به و سلاوه پر پیشبینیاننه تان ریمان لی ده گرن؟

قسه بکن، فرمانتان پی ده کهم.

(جادوگره کان نامین)

بانکو: زهوی بلقی هیه وهک ناو

نه وانه ش بلقی نه ون - چوونه کوډو؟

(۲) سینیل: سهرداری جارانی گلیمس و باوکی ماکیس بووه.

MACBETH:

Into the air; and what seemed corporal melted
As breath into the wind.--Would they had stayed!

BANQUO:

Were such things here as we do speak about?
Or have we eaten on the insane root
That takes the reason prisoner?

MACBETH:

Your children shall be kings

BANQUO:

You shall be king.

MACBETH:

And Thane of Cawdor too; went it not so?

BANQUO:

To the selfsame tune and words. Who's here?

[Enter Rosse and Angus.]

ROSSE:

The king hath happily received, Macbeth,
The news of thy success: and, when he reads
Thy personal venture in the rebels' fight,
His wonders and his praises do contend
Which should be thine or his. Silenced with that,
In viewing o'er the rest o' the self-same day,
He finds thee in the stout Norwegian ranks,
Nothing afeard of what thyself didst make,
Strange images of death. As thick as hail
Came post with post; and every one did bear
Thy praises in his kingdom's great defense,
And pour'd them down before him.

ماکبیس: به هه وادا چوون؛ ئەوهی تهن دار دهرده کهوت،

وهک هه ناسه له هه وادا توایه وه- خۆزگه بمابانه وه.

بانکو: ئەری ئەو شتانهی لێی دهبوین هه بوون،

یان رهگی گیای مروّف شیتکه رمان خواردوه

که میتشکمان دیل دهکات؟

ماکبیس: رۆله کانت دهبن به شا.

بانکو: تۆ خۆت دهبیت به شا.

ماکبیس: سهرداری (کوډۆ)ش، وانه بوو؟

بانکو: هه به هه مان وشه و ئاوازه شه وه. کێ له وێیه؟

(رۆژ و ئەنگهس دینه ژوو)

رۆژ: شا به دلخۆشییه وه هه وائی سه رکه وتنی

تۆی پی گه ییوه، ماکبیس. جا کاتیک

کارو کردهی تۆ له شه ری یاخیاندا دهخوینتیه وه

سه رسورمانی له کرداره کانت و ستایشه کانی بو تۆ

له زۆرانبا زیدان و نازانی کامیان بو تۆن و کامیان بو خۆیه تی،

بویه ش زمانی گۆناکا و هه هه مان رۆژ که ورد ده بیه ته وه

تۆ له ناو ریزی نه رویجییه پر هیزه کاندایه بیه تی و

له هیچی خۆت ناترسیت و له وینهی مه رگ و کوشتار

ناسله میته وه. هه و آلّه پین پۆسته پۆسته وهک

ته زره دین و ستایشی به رگری کردنی

بی وینهی تۆ له شانشینه که مان

له به رده می شا هه لده ریژن.

ANGUS:

We are sent
To give thee, from our royal master, thanks;
Only to herald thee into his sight,
Not pay thee.

ROSSE:

And, for an earnest of a greater honor,
He bade me, from him, call thee Thane of Cawdor:
In which addition, Hail, most worthy thane,
For it is thine.

BANQUO:

What! can the devil speak true?

MACBETH:

The Thane of Cawdor lives: why do you dress me
In borrowed robes?

ANGUS:

Who was the Thane lives yet;
But under heavy judgement bears that life
Which he deserves to lose. Whether he was combined
With those of Norway, or did line the rebel
With hidden help and vantage, or that with both
He laboured in his country's wreck, I know not;
But treasons capital, confessed and proved,
Have overthrown him.

MACBETH:

[*Aside.*] Glamis, and Thane of Cawdor:
The greatest is behind.
[*To Rosse and Angus*] Thanks for your pains.--
[*To Banquo*] Do you not hope your children shall be kings,
When those that gave the Thane of Cawdor to me
Promised no less to them?

ئەنگەس: ئېمە نېردراوین

تاوھکو سوپاسی شای سەرورمانت پێ رابگەیه‌نین؛
تا باره‌گای مەزنی لە گەلتابین
نەک ئێوھ ئەرک بکێشن.

رۆز: هەرۆه‌ها وەک پێشەکی ریزلینانیکێ گەرۆتر

فەرمانی پێ داوم کە سەرباری نازناوی خۆت
بە سەرداری (کۆدۆ)ش بانگت بکەم.
سلاو، ئەم سەرداری هەرە هیژا، سلاو.

بانکو: چی! دەشی شەیتان راست بلێت؟**ماکیس:** سەرداری (کۆدۆ) ماوھ و دەژیت،

بۆ جلکی خەلکیم بە بەردا دەکەیت؟

ئەنگەس: ئەوھێ جارێ سەردار بوو هێشتا دەژیت!

بەلام ئەو ژیانە مایەتی و شایەنە لە دەستی بدات

لە ژێر فەرمانی مەرگداپە، جا نازانم ئاخۆ بەگەڵ

نەرۆجییان کەوتووھ یان چۆتە پال یاخییان و

بە دزی یارمەتی و سوودی پێ گەیاندوون، یان لەگەڵ

هەردوولادا بوو، ئەو کاری بۆ رووخانی ولاتەکەھی کردوو،

ناپاکی مەزنی دانپیانراو و چەسپاوی لەسەرەو

ئەمەش سەرنگوونی کردوو.

ماکیس: (لەلاوھ) گلیمیس و سەرداری (کۆدۆ)

مەزنتریش بەدواوھیە.

(بۆ رۆز و ئەنگەس) سوپاسی ماندووبوونتان دەکەم.

(بۆ بانکو) بە تەمانیت رۆلەکانت بێنە پاشا

لە کاتیکدا ئەوانەم سەرداری (کۆدۆ)یان بەمن بەخشی

بەلێنی کەمتریان بەوان نەدا؟

BANQUO:

That, trusted home,
 Might yet enkindle you unto the crown,
 Besides the Thane of Cawdor. But 'tis strange:
 And oftentimes to win us to our harm,
 The instruments of darkness tell us truths;
 [To Rosse and Angus] Win us with honest trifles, to betray's
 In deepest consequence.--
 Cousins, a word, I pray you.

MACBETH:

[Aside.] Two truths are told,
 As happy prologues to the swelling act
 Of the imperial theme.
 [To Rosse and Angus] I thank you, gentlemen.--
 [Aside.] This supernatural soliciting
 Cannot be ill; cannot be good:--if ill,
 Why hath it given me earnest of success,
 Commencing in a truth? I am Thane of Cawdor:
 If good, why do I yield to that suggestion
 Whose horrid image doth unfix my hair,
 And make my seated heart knock at my ribs,
 Against the use of nature? Present fears
 Are less than horrible imaginings:
 My thought, whose murder yet is but fantastical,
 Shakes so my single state of man, that function
 Is smothered in surmise; and nothing is
 But what is not.

BANQUO:

[To the Lords] Look, how our partner's rapt.

بانکن: ئەگەر تا سەر برۆای پێ بکهیت

پهنگه ههشتا به رهو تانجه که گری تامه زروییبت به هیز بکات
 و پیرای بوون به سهردارى (کوډۆ)ش. به لام سهیره
 ئەو بوونه وهرانهی تاریکی زۆرجار راستیمان پێ ده لێن
 بۆ ئەوهی به دۆرانمان بدهن و ئازارمان پێ بگهیهنن،
 به فشه و شتی بێ بایه خ دهمانبه نه وه
 تا له شتی هه ره گرینگ بمانخه تین -
 (بۆ رۆز و ئەنگهس) ئامۆزاکانم، تکایه قسه یه کم له گه لێتان هه یه.

ماکیس: (له لاوه) دوو راستی گوتران

وهک پێشه کییه کی خوش بۆ دیمه نیکی گه شه سه نه دووی
 گه یشتن به شاهیتی
 (بۆ رۆز و ئەنگهس) جوامیران، سوپاس -
 (له لاوه) ئەم داوا سه رسروشتیه
 نه ده بێ خراب بیت و نه ده بێ چاک، - ئەگەر خراب بێ،
 بۆچ پێشه کی سه رکه وتنی پێم به خشی و
 به راستی دهستی پێ کرد؟ وا ئیستا من سهردارى (کوډۆ)م:
 ئەگەر چاک بیت، بۆ وا ئەو خه یالانه به مێشکم دادین
 که وینهی ترسناکیان پرچم قیت ده وه ستین و
 وا له دلم ده کات له ناو په راسوومدا بکه ویتته کوته کوت
 له دژی کردنی کاریکی وای دژ به سروشت؟
 ترسه کانی ئیستا که مترن له بیر و ئەندیشهی زراویه ر.
 تا ئیستا بیرى کوشتن له ناو مێشکما شتیکی خه یالییه،
 له باله خانهی خه یالما گیره و له لای من هه یچ شتیکی
 راست نییه جگه له و شتانهی به راستی نین.

بانکن: (بۆ گه وره پیاوان) برۆانن، چۆن هاوڕێمان خه یال بردوو یه تیه وه.

MACBETH:

[*Aside.*] If chance will have me king, why, chance may
crown me
Without my stir.

BANQUO:

New honors come upon him,
Like our strange garments, cleave not to their mould
But with the aid of use.

MACBETH:

[*Aside.*] Come what come may,
Time and the hour runs through the roughest day.

BANQUO:

Worthy Macbeth, we stay upon your leisure.

MACBETH:

[*To the Lords*] Give me your favor:--my dull brain was
wrought
With things forgotten. Kind gentlemen, your pains
Are registered where every day I turn
The leaf to read them.--Let us toward the king.--
[*To Banquo*] Think upon what hath chanced; and, at more
time,
The interim having weighed it, let us speak
Our free hearts each to other.

BANQUO:

Very gladly.

MACBETH:

Till then, enough. [*To All*] Come, friends.

[*Exeunt.*]

ماكبېس: (له لاهه) ئەگەر چاره نووس دەبە ویت من بېمە شا،

خۆ دەتوانیت بە بى هیچ هەولتیکى خۆم تاجە کەم لەسەر بنیت.

بانکو: نازناوی نوێ دەلتی جلی سەیرن

دەکرینە بەری و

تەنها دواى بەکارهێنانیان لێی دین.

ماكبېس: (له لاهه) هەرچی دەبێ باببێ،

کات و سات بە رۆژگاریکى تەنگدا رەت دەبێ.

بانکو: (ماكبېس) ی هیژا، ئێمە چاوەرپێی تۆین.

ماكبېس: (بۆ گەرە پیاوان) بمبوورن، مێشکی حەپۆلم

بەشتی ترهوه خەریکە و ئێوهی لە بیرچۆتەوه،

جوامێرانى دلۆقان، ماندوو بوونتان رۆژ بە رۆژ نووسراون و

هەموو رۆژیک پەرەیهکی لێ دەخوینمەوه – با بچینه لای پاشا –

(بۆ بانکو) بێر لەو شتەى چاره نووس هینای بکەوه،

دواى چاک لێ ورد بەرەوه و ئینجا

بى پێچ و پەنا رازى دلمان پێک دەلێن.

بانکو: زۆرم پێ خۆشه.

ماكبېس: تا ئەوکات، بەسە! (بۆ هەمووان) هاوڕێیان با برۆین.

(دەرۆن)

Scene IV

Forres. A Room in the king's Palace.

[Flourish of trumpets.

Enter Duncan, Malcolm, Donalbain, Lennox, and Attendants.]

DUNCAN:

Is execution done on Cawdor? Are not
Those in commission yet returned?

MALCOLM:

My liege,
They are not yet come back. But I have spoke
With one that saw him die: who did report,
That very frankly he confess'd his treasons;
Implored your highness' pardon; and set forth
A deep repentance. Nothing in his life
Became him like the leaving it; he died
As one that had been studied in his death,
To throw away the dearest thing he owed
As 'twere a careless trifle.

DUNCAN:

There's no art
To find the mind's construction in the face:
He was a gentleman on whom I built
An absolute trust.--

[Enter Macbeth, Banquo, Rosse, and Angus.]

[To Macbeth] O worthiest cousin!

دیهانی چواردهم

فوریس، ژووریک له کۆشکی شادا

[نوورهی کهرنا دیت.

دهنکهن و مالکۆلم، دۆنالین، لینۆکس و یاوهران دین.]

دهنکهن: داخۆ (کۆدۆ) له سیداره دراوه؟

ئاخۆ ئەوانه ی ئەو کاره یان پێ سپیررابوو نهگهراونه تهوه؟

مالکۆلم: گهرههه، هیشتا نه هاتوونه تهوه؛

به لام له گهه یه کێک دوام

که له سه ره مه رگدا بینیبوو، پێی گوتم

ئهو بێ پیچ و په نا دانی به خیا نه ته که ی ناوه،

داوای لیبوور دنیسی له ئیوه ی خاوه ن شکۆ کردوه.

ههروه ها زۆر په شیمانی پیشان داوو. هیچ شتیکی

له ژیا نیدا وهک ئهو مردنه لێی نه وه شاو ته وه:

ئهو وهک یه کێک مرد که مردنی خۆی خویندیته وه

تا کو گرنگترین شتی خۆی

وهک شتیکی بێ بایه خ فری بدات.

دهنکهن: هیچ هونه ریک نییه

بتوانیت بیری میتشکی مرۆف له ده موچاوی بخوینیته وه^(۳):

ئهو جوامی ریک بوو

که من بروای ته واوم پێی بوو-

(ماکیس، بانکو، رۆز و ئهنگهس دینه ژوور)

(بو ماکیس) ئه ی ئامۆزای هیژام!

(۳) ئەم قسهیه به هاتنه ژووره وه ی (ماکیس) به راو پیچ ده بیته وه.

The sin of my ingratitude even now
Was heavy on me. Thou art so far before,
That swiftest wing of recompense is slow
To overtake thee. Would thou hadst less deserved;
That the proportion both of thanks and payment
Might have been mine! only I have left to say,
More is thy due than more than all can pay.

MACBETH:

The service and the loyalty I owe,
In doing it, pays itself. Your highness' part
Is to receive our duties: and our duties
Are to your throne and state, children and servants;
Which do but what they should, by doing everything
Safe toward your love and honor.

DUNCAN:

Welcome hither:
I have begun to plant thee, and will labor
To make thee full of growing.
[To Banquo] Noble Banquo,
That hast no less deserved, nor must be known
No less to have done so, let me infold thee
And hold thee to my heart.

BANQUO:

There if I grow,
The harvest is your own.

DUNCAN:

My plenteous joys,
Wanton in fulness, seek to hide themselves
In drops of sorrow. [To All] Sons, kinsmen, thanes,
And you whose places are the nearest, know,
We will establish our estate upon

گوناهى ناسوپاسمه نديم تا ئیستا
له سهرم باره. تو زور له پيشيت و
بالى خيراى پاداشت زور خاوه و
پيت ناگات: نهگه كه متر شايسته بايت،
رادهى سوپاس و پادا شتم

یه کسان ده بوون! هر نه و هم بو ما و ته وه بلیم
شایه نی پتریت له وهی پیت ددریت.

ماکیس: نه و خزمهت و دل سوژییه ی همه،

به کردنیان خوئی قهرزی خوئی ده داته وه

رولی به ریژتان نه و یه نه رکه کانمان لی وهر بگرن:

نه رکی ئیمه ش له پینا و تهخت و ولات و مندا ل و خزمه تکارانته:

نه وهی پیویسته بیانکه یین، به کردنیان

خوشه ویستی و رومه تان ده پاریزن.

دنگه ن: به خیر بیت:

من تو م چاندووه و هه ول ده دم

به ته و او ی پیت بگه یه نم (بو بانکو) - بانکو ی شکومه ند

که له و ناشایسته تر نییه و نابی واش بزانی

که متری کردووه، ریم بده له باوه شت بگرم و

له ته ک دل مه وه رات بگرم.

بانکو: نه گه ر له وئی پی بگه م

به ره که ی بو خوته.

دنگه ن: شادیم له وه به دهره

پیم به رزهفت بیت؛ بویه له دلوی خه ماندا

خوئی دهره دبریت (بو هه مووان) روله کانم،

خزمانم، سهر دارانم، نه وانه ی لیم نزیکن، بزانی

ئیمه له داهاتوودا ده وله تمان ده خه یه نه سستوی

Our eldest, Malcolm; whom we name hereafter
The Prince of Cumberland: which honor must
Not unaccompanied invest him only,
But signs of nobleness, like stars, shall shine
On all deservers. [To Macbeth] From hence to Inverness,
And bind us further to you.

MACBETH:

The rest is labour, which is not used for you:
I'll be myself the harbinger, and make joyful
The hearing of my wife with your approach;
So, humbly take my leave.

DUNCAN:

My worthy Cawdor!

MACBETH:

[Aside.] The Prince of Cumberland!--That is a step,
On which I must fall down, or else o'erleap,
For in my way it lies. Stars, hide your fires!
Let not light see my black and deep desires:
The eye wink at the hand! yet let that be,
Which the eye fears, when it is done, to see.

[Exit.]

DUNCAN:

True, worthy Banquo! he is full so valiant,
And in his commendations I am fed;
It is a banquet to me. Let us after him,
Whose care is gone before to bid us welcome:
It is a peerless kinsman.
[Flourish. Exeunt.]

(مالکۆلم) ی کورپه گه وره مان؛ له مه و دواش
دهیکهینه سازادهی ناوچهی (که مبه رلاند): ئەم شەرەفه
نابێ بە تەنیا ئەو پێ بگه یه نیت،
بە لکو نیشانهی جوامیری وهکو ئەستیره
بەسەر هه موو که سێکی شایسته دەرەوشیتە وه-
(بۆ ماکیس) هەر لیره و پرا دینه (ئینفره نیس)
تا په یوه ندیمان به تینتر بیت!
ماکیس: تەنھا ئەو هی له خزمه تی به ریزتاندا نییه، ئەرکه.
هەر به خۆم ده بمه په یامبه ر و گوپی خیزانه کهم
خۆش ده کهم به هاتنتان؛
بۆیه زۆر به خاکه راییی داوا ده کهم ریم بدهیت برۆم.
دنگهن: ئەی (کۆدۆ) ی هیژام!
ماکیس: (له لاوه) سازادهی (که مبه رلاند)!- ئەمه کۆسپیکه
له سه ر ریم، یان ده بی ساتمه ی لی بکه م یان له سه ری پاز بدهم
چونکه له سه ر ریمه . ئەستیران، رووناکیان وه شارن!
با رووناکی ئاره زوووه قوول و ره شه کانم نه ئاشکارن،
با چاو ده ست نه بینیت، هیشتاش ئەو هی چاو
لیی ده ترسیت باببی و ئەوسا ئەو هی بووه با بیبینیت.
دنگهن: بانکۆی هیژا، راسته ئەو گه لی ئازایه
له چاکه و مه ردایه تی ئەو من تیرم؛
ئەو داوه ته گوڤه ندیکه بۆ من. با له دوا ی برۆین،
ئەو به خۆی به پیشمان کهوت و ئەرکی
پیشواز یکردنی گرتە ئەستۆ: ئەو خزمیکی بی هاوتایه .
(ته پلکوتانی رۆیشتن)

Scene V

Inverness. A Room in Macbeth's Castle.

[Enter Lady Macbeth, reading a letter.]

LADY MACBETH:

"They met me in the day of success; and I have learnt by the perfect'st report they have more in them than mortal knowledge. When I burned in desire to question them further, they made themselves air, into which they vanished. Whiles I stood rapt in the wonder of it, came missives from the king, who all-hailed me, 'Thane of Cawdor'; by which title, before, these weird sisters saluted me, and referred me to the coming on of time, with 'Hail, king that shalt be!' This have I thought good to deliver thee, my dearest partner of greatness; that thou mightst not lose the dues of rejoicing, by being ignorant of what greatness is promised thee. Lay it to thy heart, and farewell."

Glamis thou art, and Cawdor; and shalt be
What thou art promised; yet do I fear thy nature;
It is too full o' the milk of human kindness
To catch the nearest way: thou wouldst be great;
Art not without ambition; but without
The illness should attend it: what thou wouldst highly,
That wouldst thou holily; wouldst not play false,
And yet wouldst wrongly win: thou 'dst have, great Glamis,
That which cries, "Thus thou must do, if thou have it:"
And that which rather thou dost fear to do
Than wishest should be undone. Hie thee hither,

دیهانی پینھام

نئینفهرنیس، ژووریک له قه لای ماکبیس

[خاتوو ماکبیس دیته ژوور نامه یه که ده خوینیته وه.]

خاتوو ماکبیس: «رژوی سهرکه وتن منیان بینی؛ له سه رچاوه یه کی یه گجار ته واوه وه دنیام ئەوان زانیارییان له مرؤف پتره، هه رکه ئاره زووی پتر زانین دهیسووتاندم، ئەوان خوین کرده هه واو له ناوی ون بوون. وهختی من له سه رسورماندا هیل ببوومه وه، په یامهین له لایه ن پادشاه هاتن و هه موویان سلوویان به (سه رداری کوؤق) لی کردم که پیشتر خوشکانی چاره نووس به و ناوه سلوویان لی کردبووم و ئە ئاوا سلوویان لی کردم (سلو ئه ی ئه وه ی پاشتر ده بیته شا!) وام به باش زانی ئه وهت پی رابگه یه نم، ئەه ی هاوبه شی مه زنیم، تا له خو شی ئه و گه وره یییه ی که چاوه رپی توش ده کات بی به ش نه بیت. ئەمه با له دلی خو ت بیت، خوا حافیز».

تو گلیمس و کوؤویت: پاشتریش

ده بیته ئه وه ی به لئنت پی دراوه - به لام له سروشتت ده ترسم:

پری دلۆپه شیر ی به زه یی مرؤفانه یه و رهنگه

ری نزیک نه گریته بهر. تو چه ز ده که یه مه زن بیت و

له مه بی ئاره زوونیت، به لام ئه وهنده بهد نیت وابکه یه:

ده ته ویت به ریگایه کی رهوا به رز بیته وه، کاری چهوت ناکه یه،

به لام ده ته ویت به چه وتییه که بگه یه: ئەه ی (گلیمس) ی مه زن

ده بوایه ئه و ویستته هه بوایه که دهینه راند: (ئه گهر به ته ویت، ده بی وابکه یه.)

تو پتر له و کاره ی ده ته ویت بیکه یه ده ترسیت

ده ترسیت نه که له و ئاره زووه ی ده ته ویت نه کریت.

That I may pour my spirits in thine ear;
And chastise with the valor of my tongue
All that impedes thee from the golden round,
Which fate and metaphysical aid doth seem
To have thee crown'd withal.-

[Enter a Messenger.]

What is your tidings?

MESSENGER:

The king comes here tonight.

LADY MACBETH:

Thou'rt mad to say it:

Is not thy master with him? who, were 't so,
Would have informed for preparation.

MESSENGER:

So please you, it is true: our thane is coming:
One of my fellows had the speed of him;
Who, almost dead for breath, had scarcely more
Than would make up his message.

LADY MACBETH:

Give him tending;

He brings great news.

[Exit Messenger.] The raven himself is hoarse

That croaks the fatal entrance of Duncan
Under my battlements. Come, you spirits
That tend on mortal thoughts, unsex me here,
And fill me, from the crown to the toe, top-full
Of direst cruelty! make thick my blood,
Stop up th' access and passage to remorse,
That no compunctious visitings of nature
Shake my fell purpose, nor keep peace between

دە وەرەوہ ئیترە، ئەوسا من روچی خۆم دادەچۆرینمە ناو گویت،
بە ئازایی زمانم سەرشکیننی ھەموو ئەو شتانە دەکەم
کە دەبنە کۆسپ و ئاستەنگ لە ڕیگەیی گەیشتن بە تاجی زێرین،
کە دیارە چارەنووس و یاریدەیی میتافیزیکی
دەیانەوێت لە سەرت بنین.

(پەيامبەرێک دێت)

چ ھەوالیکت پێیە؟

پەيامهين: ئەمشەو شا دیتە ئیترە.

خاتوو ماکیئیس: شیت بووی شتی وا دەلێی!

سەردارت لەگەڵیدا نییە؟ گەر وابوایە
پێی دەگوتم خۆ ئامادە بکەم.

پەيامهين: بمبوورە ئەگەر بلیم راستە: سەردارمان بەرپۆدەییە:

ھاوڕێیەکم کە ھەناسەیی لێ برابوو

لەو بە تاوتر ھات و

ھەر ئەوەندەیی پێی گوێتر ئەو ھەوالەم پێی بلیت.

خاتوو ماکیئیس: ئاگاتان لێی بێت،

ھەوالێکی گرنگی ھیناوە (پەيامهين دەروات).

قغەیی ئەو قەلەرەشە گرە کە ھاتنی مردەنی (دەنکەن)

بو ژیر باجەمان دەقرینیت.

وہرن ئەو گیانانەیی بیرى مەرگ دین،

ھەر لێرە ڕەگەزم بگۆرن و لە تەوقی سەرم تا بنی پیم،

پر بکەن لە ترسناکترین دلرەقی! خوینم پەیت بکەن،

رێگای پەشیمانیم لێ بگرن:

تا ھیچ جۆرە ئازاریکی ویزدان سەرم تێ نەکات و

پلانی درندانەم نەلەرزیینیت، ناشمەوێت ناشتی بکەوێتە نیوان

Th' effect and it! Come to my woman's breasts,
And take my milk for gall, your murdering ministers,
Wherever in your sightless substances
You wait on nature's mischief! Come, thick night,
And pall thee in the dunnest smoke of hell
That my keen knife see not the wound it makes
Nor heaven peep through the blanket of the dark
To cry, "Hold, hold!"

[Enter Macbeth.]

Great Glamis! Worthy Cawdor!
Greater than both, by the all-hail hereafter!
Thy letters have transported me beyond
This ignorant present, and I feel now
The future in the instant.

MACBETH:

My dearest love,
Duncan comes here tonight.

LADY MACBETH:

And when goes hence?

MACBETH:

To-morrow, as he purposes.

LADY MACBETH:

O, never
Shall sun that morrow see!
Your face, my thane, is as a book where men
May read strange matters. To beguile the time,
Look like the time, bear welcome in your eye,
Your hand, your tongue: look like the innocent flower,
But be the serpent under't. He that's coming
Must be provided for: and you shall put

نه‌نجام و پلانه‌که‌م! نه‌ی فریشته‌ی مهرگ
وهرنه ناوسینگی ژنانه‌م و شیرم بکه‌نه زهرداو؛
بوونی نادیارتان له ههرکوئی بیت
چاو دده‌نه به‌دره‌فتاری سروشت! وهره نه‌ی شه‌وی نه‌ستوور،
خوت له تاریکترین چره‌دووکه‌لی دوزه‌خ بیچچه‌وه،
تا چه‌قوی تیژم نه‌و برینانه‌ی ده‌یانکات نه‌بینیت،
نه‌بادا ناسمان له په‌نای نه‌و سه‌رپوشه تاریکانه‌دا لیم پروانیت و
هاوار بکات: (راوه‌سته، راه‌سته!)

(ماکیبیس دپته ژوور)

(گلیمس) ی مه‌زن! (کوډو) ی هیژا!

نه‌ی خاوه‌نی نه‌وه‌ی که به سلاوی داهاتووت مه‌زنتر ده‌بیت!
نامه‌کانت له‌وساته فه‌راموشکراوه‌ی نیستادا
هه‌لیانگرم و من وا هه‌ستده‌که‌م که
داهاتوو له‌و ساته‌دا ده‌بینم.

ماکیبیس: دولبه‌ری نازیز،

نه‌مشه‌و (ده‌نکه‌ن) دپته ئیره.

خاتوو ماکیبیس: که‌ی ده‌رووات؟

ماکیبیس: نیازی وایه، سبه‌ینی؟

خاتوو ماکیبیس: ناها! هه‌رگیز

روژی نه‌و سبه‌یه نابینیت!

سه‌رداری گه‌وره‌م، روخسارت کتیپیکه

ره‌نگه مروّف بابه‌تی سه‌یری لی بخوینیت‌ه‌وه. بته‌وی روژگار
بخله‌تینیت، وه‌ک روژگار خوت بنوینه.

به چاو و ده‌ست و زمانت به خیری بهینه و

وه‌ک گولیک‌ی بی زیان به، به‌لام ماری ژیر په‌لکان به.

نه‌وه‌ی دپت پیویسته خوی بو ناماده بکریت، توش

This night's great business into my despatch;
Which shall to all our nights and days to come
Give solely sovereign sway and masterdom.

MACBETH:

We will speak further.

LADY MACBETH:

Only look up clear;
To alter favor ever is to fear:
Leave all the rest to me.

[Exeunt.]

دەبى ئەركى ئەم شەو بە من بسپىریت؛
ھەرنەوھشە كە لە رۆژگار و شەوگارى داھاتوودا
دەسەلاتمان پى دەبەخشیت.
ماكبیس: دوایی زیتەر لەو دەدوین.
خاتوو ماكبیس: بەس رووخوش بە،
روخسار گۆران مانای ترسانە،
ئەوی دی بو من لى بگەرى.
(دەرۆن)

دیهانی شہنشاہ

ہمان شوین. بہر دہمی قہ لآ

[دووزہلہ و مہشخہ ل بہ دہست دین و دہچن.]

[دہنکھن، مالکولم، دوئالیین، بانکو، لینوکس، ماکدہف، رۆز و ئہنگس و یاوہرانی

دین.]

دہنکھن: ئہو قہ لایہ شوینیکی خوشی ہہیہ:

ہہواکھی زۆر خوش و نہرم

دیتہ بہر ہہستی ناسکمان.

بانکو: ئہو پەرہسیلکھ پەرستگانشینہ -

ئہو میوانہی ہاوینی بہ ہیلانہ نازدارہکھیہوہ

دیارہ کہ ہہناسہی ئاسمان

بہ خوشی لیرہوہ دیت: لیرہ، نہ ہیچ پاساریکی زہق و

نہپالہوانہ و نہسووچیکی ئہو خانوہ،

بو ہیلانہ ہہلواسراوہکھی ئہو بالندہیہ لہبار نییہ و

بہو لانکھ بزوکھی وا ہہست دہکھم

ئہو جیبیہی ئہوانی لی بن و سہردانی بکھن

ہہواکھی نہرم و ناسکھ.

(خاتوو ماکبیس دیت)

دہنکھن: ببینن! خانہخوینی پایہ بہر زمان ببینن -

(بو خاتوو ماکبیس) خوشہویستی دلمان ہہندی جار دہبیتہ کیشہ بو خومان؛

کہچی ہیشتاش ہہر سوپاسمہندی میہرہ بانیتین.

لہوہشہوہ فیر دہبیت چۆن داوا لہ خوا بکھیت

پاداشتی ئہو ناخوشییہمان بداتہوہ،

Scene VI

The same. Before the Castle.

[Hautboys and Torches.]

[Enter Duncan, Malcolm, Donalbain, Banquo, Lennox, Macduff, Rosse, Angus, and Attendants.]

DUNCAN:

This castle hath a pleasant seat: the air

Nimbly and sweetly recommends itself

Unto our gentle senses.

BANQUO:

This guest of summer,

The temple-haunting martlet, does approve

By his lov'd mansionry, that the heaven's breath

Smells wooingly here: no jutty, frieze, buttress,

Nor coigne of vantage, but this bird hath made

His pendant bed and procreant cradle:

Where they most breed and haunt, I have observed

The air is delicate.

[Enter Lady Macbeth.]

DUNCAN:

See, see, our honour'd hostess-

[To Lady Macbeth] The love that follows us sometime is our trouble,

Which still we thank as love. Herein I teach you

How you shall bid God yield us for your pains,

And thank us for your trouble.

LADY MACBETH:

All our service
In every point twice done, and then done double,
Were poor and single business to contend
Against those honours deep and broad wherewith
Your majesty loads our house: for those of old,
And the late dignities heaped up to them,
We rest your hermits.

DUNCAN:

Where's the Thane of Cawdor?
We cours'd him at the heels, and had a purpose
To be his purveyor: but he rides well;
And his great love, sharp as his spur, hath holp him
To his home before us. Fair and noble hostess,
We are your guest tonight.

LADY MACBETH:

Your servants ever
Have theirs, themselves, and what is theirs, in compt,
To make their audit at your highness' pleasure,
Still to return your own.

DUNCAN:

Give me your hand;
Conduct me to mine host: we love him highly,
And shall continue our graces towards him.
By your leave, hostess.

[Exeunt.]

له بهر ئه وهش ستايشمان بکهیت.

خاتوو ماکیبیس: ئه گهر هه موو خزمه تیکمان

له هه موو لایه نیکه وه دوو ئه وهنده بی و پاشتر دوووقات بکریته وه
هیشتاش کهم و بی توانایه له بهرام بهر ئه و سه ریه رزییه
گه وه مه زنه ی به ریزتان به هانتان مال کهمانی لی پرکردوه:
بو ئه و پایه به رزییه ی ئه وسا و ئیستا
که پیت به خشیون، نویت بو ده کهین.
دهنگه: سهرداری (کوډۆ) له کوپیه؟

ئیمه به شوین پدیه وه بووین، نیازمان بوو
ببینه پیشقه ره ولی، به لام ئه و باش ده رۆیشت؛
خۆشه ویستی مه زنی، به قه د زه خته که ی تیزبوو
ئهوی پیش ئیمه گه یانده مال، ئه ی خانه خوی جوان و چاکه خواز،
ئیمشه و ئیمه میوانتانین.

خاتوو ماکیبیس: هه تاهه تایه خزمه تکارین،

هه موو خزمه تکاران و خویان و هه موو شتیکیان
هی تویه، ئه وان ئاماده ن تۆماری خویان بخه نه ژیرده ستت و
مالی خۆت به خۆت بده نه وه.
دهنگه: ده ستتم بده ری؟

بمبه لای خانه خوی خۆم: ئیمه ئه ومان زور خۆشده وی و
له به خشی خۆمان به رده وام ده بین.
ریم بده ببینم ئه ی خانه خوی.

(دهرۆن)

Scene VII

The same. A Room in the Castle.

[Hautboys and torches. Enter, and pass over, the stage

a Sewer and divers Servants with dishes and service].

[Then enter Macbeth.]

MACBETH:

[Aside] If it were done when 'tis done, then 'twere well

It were done quickly. If the assassination

Could trammel up the consequence, and catch,

With his surcease, success; that but this blow

Might be the be-all and the end-all--here,

But here, upon this bank and shoal of time,--

We'd jump the life to come.- But in these cases,

We still have judgement here; that we but teach

Bloody instructions, which, being taught, return

To plague the inventor: this even-handed justice

Commends th' ingredients of our poisoned chalice

To our own lips. He's here in double trust:

First, as I am his kinsman and his subject,

Strong both against the deed: then, as his host,

Who should against his murderer shut the door,

Not bear the knife myself. Besides, this Duncan

Hath borne his faculties so meek, hath been

So clear in his great office, that his virtues

دېھننى ھفتەم

ھەمان شوپن، ژوورېكى ناو قەلە

[دووژەلەژەن و مەشخەل ھەلگەر دېنە ژوورو بەسەر تەختەى شانۆدا دەپۆن،

سەرکاری خزمەتکاران و خزمەتکاری ھەمە جۆر خۆراک دېنن و بەردەستی دەکەن.]

[ئینجا ماكبیس دیتە ناوھە،]

ماكبیس: (لەلاوھ) ئەگەر ئەو کارەى دەگریت كۆتایی ھەموو شتیک بێت، واباشترە

زوو بگریت: ئەگەر كوشتنەكە

رئ لە سەرەنجامەكەى بگریت و

بە مردنى ئەو بگاتە كۆتایی: بە جۆرېك ئەو لیدانە

نەك لیدان و لیدانى كۆتایی بوايە لیرە،

تەنانەت لیرەش ئەگەر ئەم کارە لەسەر كەنارۆكەيەكى رۆژگار ببوايە،

ئەوا داھاتوومان بۆ دەخستە مەترسییەوھ - بەلام لە رەوشیكى وادا،

لیرسینەوھەمان لیرەيە، كاتېك ئیمە خەلكى فیری

وانەى خوین دەكەین، بەمە چال بۆ خۆمان لى دەدەین

ئەمەش ردینی خۆمان دەگریتەوھ: ئەو دەستە پر دادوهرییه

پیالەى پر ژەھرى خۆمان دەخاتەوھ

سەر لئوى خۆمان، ئەو پیاوھ لیرە دووجار برىواى پیمە:

یەكەم: بەوھى خزمەو من ھاوالاتى ئوم

ھەردووکیشیان دژی ئەو کارەن من بەتەمام بیکەم. جا وەك خانەخوئ

دەبى من دەرگا لە رووى بكوژەكەى دابخەم،

نەك بەخۆم كیردى بۆ ھەلگرم: وئیرای ئەوھش ئەو (دەنكەن)ھ

تواناكانى خوئى وا بەنەرمى و ناسكى لەو پایە بەرزەدا بەكارھیناوه

Will plead like angels, trumpet-tongued, against
The deep damnation of his taking-off:
And pity, like a naked new-born babe,
Striding the blast, or heaven's cherubin, horsed
Upon the sightless couriers of the air,
Shall blow the horrid deed in every eye,
That tears shall drown the wind.--I have no spur
To prick the sides of my intent, but only
Vaulting ambition, which o'erleaps itself,
And falls on the other.

[Enter Lady Macbeth.]

How now! what news?

LADY MACBETH:

He has almost supped. Why have you left the chamber?

MACBETH:

Hath he asked for me?

LADY MACBETH:

Know you not he has?

MACBETH:

We will proceed no further in this business:
He hath honoured me of late; and I have bought
Golden opinions from all sorts of people,
Which would be worn now in their newest gloss,
Not cast aside so soon.

LADY MACBETH:

Was the hope drunk
Wherein you dressed yourself? hath it slept since,
And wakes it now, to look so green and pale
At what it did so freely? From this time
Such I account thy love. Art thou afeard
To be the same in thine own act and valour

که چاکه کانی ئەو وهک فریشته به دهنگیکی بهرز هاوار دهکن
له دژی لابرده نه فرهتیه که ی:

بهزه پیش وهک ساوایه کی تازه بووی رووت
سواری پشتی ره شه با ده بیت و له گه ل مندالانی ئاسمان
به سهر پشتی ئەسپی نه بینراوی بادا،
ئەو کاره توقینه ره ده خه نه بهر هه موو چاوێک
تا جیهان له فرمیسک نغرو دهکن. - من خۆم هیچ مه بهستم
نییه لاته نیشتی ئەو که سه ی مه بهسته بئانم، به لام ته نیا
ئاره زووی بلندم خۆ هه لده داته سهر پشتی و
دهکه ویتنه سهر لایه که ی تری --

(خاتوو ماکبیس دیته ژوور)

چییه! چیت پییه؟

خاتوو ماکبیس: خه ریکه نانی شیو ته واو دهکات. بو ژوور کهت جی هیتشت؟

ماکبیس: ئەری لئی پرسیم؟

خاتوو ماکبیس: نازانیت پرسییوه تی؟

ماکبیس: چی دی له و کاره ناچینه پی شه وه.

له م دوا بییه دا ریزو شکۆی لینام، منیش
بیری زێرینم له هه موو خه لکی بو خۆم کریوه،
ده بی ئیستا له نویتترین شه و قدا بیکه مه بهر
نهک وا زوو فرپی بدهم.

خاتوو ماکبیس: ئایا ئەو ئاواته سه رخۆش بوو

که کاتی خۆی کردبوونه ته بهر خۆت؟ له وساوه نوستبووی،

ئیستا به هۆش خۆت دیتته وه تا وا ترسنۆک و رهنگ زهر

ده ریکه ویت، له کاتیکدا به ره زامه ندی خۆت بریاری کردنت دابوو؟

لیره وه به دوا خۆشه ویستیش هه روا تی دهگم. ئەری تو ده ترسیت.

له وهی کرده وه و نازایه تیت

As thou art in desire? Wouldst thou have that
Which thou esteem'st the ornament of life,
And live a coward in thine own esteem;
Letting "I dare not" wait upon "I would,"
Like the poor cat i' the adage?

MACBETH:

Pr'ythee, peace!
I dare do all that may become a man;
Who dares do more is none.

LADY MACBETH:

What beast was't, then,
That made you break this enterprise to me?
When you durst do it, then you were a man;
And, to be more than what you were, you would
Be so much more the man. Nor time nor place
Did then adhere, and yet you would make both:
They have made themselves, and that their fitness now
Does unmake you. I have given suck, and know
How tender 'tis to love the babe that milks me:
I would, while it was smiling in my face,
Have plucked my nipple from his boneless gums
And dashed the brains out, had I so sworn as you
Have done to this.

MACBETH:

If we should fail,-

LADY MACBETH:

We fail!
But screw your courage to the sticking-place,
And we'll not fail. When Duncan is asleep,

وهكو ئارهزوو و خواستهكانت بيت؟ تو ئهوهت دهوئيت
كه به مايهى جوانى ژيانى دادهنئيت و
به ترسنوكيش تهماشاي خوٽ دهكهيت،
(ناوئيرم) به لا بنى و چاوهرپى (وا دهكهم) بكه و
دهق وهك كابراى ماسيگري جل تهرنهبووى پهندهكهيت؟

ماكبئس: تكايه ، بهسه

ههرچى له پياو بوهشئتهوه دهوئيرم بيكهه،
ئهوهى لهوه پتر بكات پياو نيبه.

خاتوو ماكبئس: چ درندهيهك ئهوكات

واى لى كرديت ئهوه مهسهلهيه به من بئيت؟
كه دهوئيراييت بيكهيت، ئهوسا پياو بوويت،
بو ئهوهى له خوٽ گورهتر بيت، تو پياوتر دهبيت.
ئهوسا نهكات و ساتى لهبار ههبوو
بهلام تو دهتهويست ريكيان بخهيت:
ئيسئا وا به خوئيان ريككهوتوون، ئهري ريكيانه
وات لى دهكهن پهشيمان بيتهوه. من خوٽ شيرم داوه،
دهشزانم چهند خوٽهويسته ئهوه منالهى مهكم دهمزئيت.
بهاتبا وهك تو سوئندم بخواردايه،
لهوه دهمهى كوٽرپهكهه پيم دهخهئتهوه
گوئى مهكم له دهههى بى ددانى دهرديئاو
كهاللهسهريم ورد و خاش دهكرد.

ماكبئس: ئهگهر سهه نهكهوتين -

خاتوو ماكبئس: سههناكهوين!

بهس تو ئازايى وهبهرخوئينهوه،
تى ناكهويت، كه (دنهكهن) دهخهويٽ -

(Whereto the rather shall his day's hard journey
Soundly invite him), his two chamberlains
Will I with wine and wassail so convince
That memory, the warder of the brain,
Shall be a fume, and the receipt of reason
A limbec only: when in swinish sleep
Their drenched natures lie as in a death,
What cannot you and I perform upon
Th' unguarded Duncan? What not put upon
His spongy officers; who shall bear the guilt
Of our great quell?

MACBETH:

Bring forth men-children only!
For thy undaunted mettle should compose
Nothing but males. Will it not be received,
When we have marked with blood those sleepy two
Of his own chamber, and used their very daggers,
That they have don't?

LADY MACBETH:

Who dares receive it other,
As we shall make our griefs and clamor roar
Upon his death?

MACBETH:

I am settled, and bend up
Each corporal agent to this terrible feat.
Away, and mock the time with fairest show:
False face must hide what the false heart doth know.

[Exeunt.]

(ماندوویی رۆژی سه‌فه‌ر پر به‌گه‌روو
بانگی ده‌کات) هه‌ردوو پاسه‌وانه‌که‌ی
به‌مه‌یی و به‌زم وا ور ده‌که‌م
که هۆشیان - پاسه‌وانی می‌شکیان -
ده‌بیتته دووکه‌ل، ئەوسا می‌شک قاپیکی
بۆش ده‌بیت: ئینجا که هه‌ستی مه‌ستبوویان
ده‌چیتته ناو خه‌ویکی به‌رازانه‌وه وه‌ک مردوویان لێ دیت،
من و تو چیمان پێ ناکریت
له‌گه‌ل (ده‌نکه‌ن) ی بی پاسه‌وان؟ چیمان پێ ناکریت
به‌مل پاسه‌وانه سه‌رخۆشه‌کانی دابینین و تاوانی
کوشتنه‌که‌مان ده‌که‌ویتته ئەستۆی ئەوان؟
ماکبیس: ته‌نها با مرۆقی نیرینه‌ت بیت!
مه‌عه‌نی پته‌وی تو ده‌بی ته‌نها مرۆقی نیری
لێ بکه‌ویتته‌وه. ئاخۆ که ئیمه هه‌ردوو
پاسه‌وانی نوستووی ژووره‌که‌ی له‌خوین سوور
ده‌که‌ین و خه‌نجه‌ری خوین به‌کار دینین،
وا باوه‌ر ناکریت ئەوان کردوویانه؟
خاتوو ماکبیس: کێ ده‌ویریت به‌جۆریکی دی لیک بداته‌وه
کاتیک هاوار و پۆرۆمان له‌سه‌ر ته‌رمی ئەو به‌رز ده‌بیتته‌وه!
ماکبیس: من بریارم داوه و
هه‌ر پارچه‌یه‌کی له‌شم له‌خزمه‌تی ئەو کاره ترسناکه داده‌نیم.
بابرۆین و به‌جوانترین روخسار رۆژگار ته‌فره‌بده‌ین
دلی درۆزن به‌روخساری درۆیایوی روپۆش ده‌که‌ین.
(ده‌پۆن)

Act II

پہرہی دووہم

Scene I

The Same. A Court within the Castle.

[Enter Banquo, preceded by Fleance with a torch before him.]

BANQUO:

How goes the night, boy?

FLEANCE:

The moon is down; I have not heard the clock.

BANQUO:

And she goes down at twelve.

FLEANCE:

I take't, 'tis later, sir.

BANQUO:

Hold, take my sword.--There's husbandry in heaven;

Their candles are all out:- Take thee that too.

A heavy summons lies like lead upon me,

And yet I would not sleep: merciful powers,

Restrain in me the cursed thoughts that nature

Gives way to in repose!--Give me my sword.

[Enter Macbeth, and a Servant with a torch.]

[To Macbeth] Who's there?

MACBETH:

A friend.

BANQUO:

What, sir, not yet at rest? The king's a-bed:

He hath been in unusual pleasure and

Sent forth great largess to your offices.

This diamond he greets your wife withal,

By the name of most kind hostess; and shut up

دیمه نسی یه گهم

هه مان شوین (ئینفیرنيس). دهر باریک له ناو کۆشکدا

[بانکو (بانکو) دیته ژووو (فلینس) مه شخه لیکي له پيش هه لگرتووو.]

بانکو: کورم، چ کاتی شهوه؟

فلینس: مانگ ئاوابووو و گویشم له زهنگی سهعات نه بووه.

بانکو: مانگ له سهعات دوازدهدا ئاوا ده بیت.

فلینس: گه ورهه، وا بزانه درهنگتره.

بانکو: بگره ئه وه شمشیره کهه - ئه مشه و ئاسمان قرچوکی دهکات و

هه موو مؤمهکانی کوزاندوتهوه. - ها ئه مهش بگره.

خه ویکي قورس وهک مس به سهرم داباریوه،

که چی هیشتا ناخهوم؛ ئه ی هیزه پر به زه بییهکان!

ئه و بیره نه فره تیانه م له میشک رابگرن

که سروشت له خه وتندا ریگایان بو به رده دات! شمشیره کهه بدهوه.

(ماکیس دیته ژووو و نوکه ریکی مه شخه ل به دهستی له گه لدايه)

بو (ماکیس) کتیه؟

ماکیس: دۆسته؟

بانکو: چیه گه ورهه هیشتا نه خه وتوویت؟ پاشا له ناو نوینه؛

ئه و بی ئه ندازه شاد بوو و

دیاری به نرخي بو باره گات نار دبوو؛

ئه و مروارییه کی به خیزانه کهت به خشیوه

به ناوی ئه وهی دلنه رمتترین خانه خوئییه و

In measureless content.

MACBETH:

Being unprepared,
Our will became the servant to defect;
Which else should free have wrought.

BANQUO:

All's well.
I dreamt last night of the three weird sisters:
To you they have showed some truth.

MACBETH:

I think not of them:
Yet, when we can entreat an hour to serve,
We would spend it in some words upon that business,
If you would grant the time.

BANQUO:

At your kind'st leisure.

MACBETH:

If you shall cleave to my consent, when 'tis,
It shall make honour for you.

BANQUO:

So I lose none
In seeking to augment it, but still keep
My bosom franchised, and allegiance clear,
I shall be counselled.

MACBETH:

Good repose the while!

BANQUO:

Thanks, Sir: the like to you!
[*Exeunt Banquo and Fleance.*]

سەرەنجام لە شادییهکی له رادهبهدهردایه.
ماکیس: له بهرئهوهی خوومان بۆ ئاماده نه کردبوو،
ویست و ئارهزوومان کهموکوری تی کهوتوو،
دهنا زۆر بهخشدانهتر رهفتارمان دهکرد.
بانکو: هه موو شتی که تهواوه.

دوینی شهو خهوم بهو سی خوشکهی چاره نووسهوه بینی:
هه ندی که راستییان بۆ تو ده رخست.
ماکیس: بیریان لی ناکه مه وه؛

به هه حال، ئه گه کاتمان هه بیته،
ئهوا چهند قسه یه که لهو باره یه وه ده کهین،
به مه رجی تو ماوه ته هه بیته.
بانکو: هه که ی که ز بکه یته.

ماکیس: ئه گه لایه نی من بگری، ئه وکات
سه ره رزی دیکه ته پی ده به خشم.

بانکو: هیچم له ده ست ناچیت

ئه گه هه ولی پترکردنی بدهم،

به لام هه میشه سینهم بی گونا ه دیلمه وهو

ده بیته دل سوژیم دیار بیت. گوئی له ئاموژگاریته ده گرم.

ماکیس: ئیستا شه و باش!

بانکو: سوپاس گه وره م، باشتر.

(بانکو و فلینس ده پۆن)

MACBETH:

[To the Servant] Go bid thy mistress, when my drink is ready,

She strike upon the bell. Get thee to bed.

[Exit Servant.]

Is this a dagger which I see before me,

The handle toward my hand? [He speaks to the dagger] Come,

let me clutch thee:--

I have thee not, and yet I see thee still.

Art thou not, fatal vision, sensible

To feeling as to sight? or art thou but

A dagger of the mind, a false creation,

Proceeding from the heat-oppressed brain?

I see thee yet, in form as palpable

As this which now I draw.

Thou marshall'st me the way that I was going;

And such an instrument I was to use.-

Mine eyes are made the fools o' the other senses,

Or else worth all the rest. I see thee still;

And on thy blade and dudgeon gouts of blood,

Which was not so before.-There's no such thing.

It is the bloody business which informs

Thus to mine eyes.-Now o'er the one half-world

Nature seems dead, and wicked dreams abuse

The curtained sleep; now witchcraft celebrates

Pale Hecate's offerings; and withered Murder,

Alarumed by his sentinel, the wolf,

ماکیس: (بوخزمه تکاریک) برو به خانم بلای هره که خوار دنده و هکه م ناماده بیت

با زهنگ لای بدات. دواپی برو بخه وه.

(خزمه تکاره که ده پروات).

ئهری ئه وهی پیشم خه نجه ره ده بیبیم،

ده سکه که ی پرووی له دستمه؟ (له گهل خه نجه ره که ده دویت) وه ره،

لیمگه ری بابتگرم:--

توم بو ناگیرئ، که چی هه ده تبینم -

ئهی دیمه نی مهرگین، ئهری چونه تو بو دیتن

له بهرچاوی، بو ههسته کانی دی وانیت؟ یان تو

ته نیا خه نجه ریکی خه یالیت و دروستکراویکی ساخته ییت و

ده سکر دی میشکیکی گهرمی پهنگ پی خوراویت؟

هیشتاش من شیوهت وا به بهرجهسته یی ده بیبیم

وهک بلای هه لیده کیشم.

لهو ریگایه ی ده مه وئ بو بی بجم تو به پیشم ده که ویت،

نامرازیکی واش بو ئه و مه بهسته به کار دینم -

چاوه کانم بوونه ته گالته جاری ههسته کانی ترم،

یان ده بی له وانی دی پتر متمانه یان پی بکه م؛ هیشتاش ده تبینم؛

تیغ و ده سکه که ت به دلویه خوینه،

پیشتر وانه بوو- شتی وانیه.

ئهو کاره خویناوییه یه که وا خو له بهرچاوم

ده نوینت - نیستا له نیوه ی جیهاندا

وا پی ده چیت سروشت مردووی، خه ونی بهد

تایبه تمه ندیتی خه وی په رده دار ده خاپینت: جادووگه ران ئاههنگ

بو به خششه کانی (هیکیت) ی رهنگزهر ده گپرن،

مه رگی ژاکا ویش که گورگ پاسه وانیه تی

Whose howl's his watch, thus with his stealthy pace,
With Tarquin's ravishing strides, towards his design
Moves like a ghost.-Thou sure and firm-set earth,
Hear not my steps, which way they walk, for fear
Thy very stones prate of my whereabouts,
And take the present horror from the time,
Which now suits with it. Whiles I threat, he lives;
Words to the heat of deeds too cold breath gives.

[A bell rings.]

I go, and it is done; the bell invites me.
Hear it not, Duncan, for it is a knell
That summons thee to heaven or to hell.

[Exit.]

که لووره که ی پاسه وانیه تی خوی وریا ده کاته وه و به ههنگاوه به دزییه کانی،
به شاقاوه خیراوی بی دهنگه کانی (تارکوین)^(۴)

وهک تارمایی مردوو به رهو پلانه که ی ده خشیت - ئه ی زه مینی ساغ و
چه سپاو ههنگاوه کانم مه بیسه و مه زانه به رهو کوئی ده چن،
چونکه ده ترسم به رده کانت چه نه له سه ر جی و ریم لی بدهن،
ئه و ترسه مه زنه له کات بسه نه وه که ئیستا له گه لیا گونجاوه؛
له و دمه ی من هه ره شه ی مه رگی لی ده که م ئه و ده ژیت؛
قسه هه ناسه ی سار دوسر به گه رمی کردار ده به خشیت.

(زهنگیک لی دهریت)

ده پۆم که واته ریک خراوه؛ ئه وه زهنگه بانگم ده کات.

(دهنگه ن) ئه و زهنگه مه بیسه که مه رگی تو راده گه یه نیت

سه ره نجام تو یان به به هه شت یا خود به دۆزه خ ده گه یه نیت.

(۴) تارکوین: زالمیکی میژوویی پۆمانیه و له سه ده ی شه شه می پیش زاین ژیاوه، به شه و به دزی
چوه ژووری (لۆکریسیا) ی ژنی ئامۆزای و زانی میردی له وئ نییه و سواری بوو. ژنه داوای
فریاکه وتنی له باوکی و میردی کرد و که هاتن به سه ره اته که ی بۆ گپرا نه وه و داوای تو له ی لی
کردن و خوی کوشت. ئه مه ش بووه هوی شه ری ناو خویی له پۆمانیا. جا (مه سه له ی لۆکریسیا)
بووه با به تی زۆربه ی هونه ره ندان و نووسه رانی سه رده می پینیسانس.

Scene II
The Same

[Enter Lady Macbeth.]

LADY MACBETH:

That which hath made them drunk hath made me bold:
What hath quench'd them hath given me fire.--Hark!--Peace!
It was the owl that shriek'd, the fatal bellman,
Which gives the stern'st good night. He is about it:
The doors are open; and the surfeited grooms
Do mock their charge with snores. I have drugged their possets
That death and nature do contend about them,
Whether they live or die.

MACBETH:

[Within.] Who's there?--what, ho!

LADY MACBETH:

Alack! I am afraid they have awaked,
And 'tis not done:- the attempt, and not the deed,
Confounds us.--Hark!--I laid their daggers ready;
He could not miss 'em.--Had he not resembled
My father as he slept, I had done't.--My husband!
[Re-enter Macbeth.]

MACBETH:

I have done the deed.--Didst thou not hear a noise?

LADY MACBETH:

I heard the owl scream, and the crickets cry.
Did not you speak?

MACBETH:

When?

دیهانی دووهم

هه مان شوین

[خاتوو ماکبیس دیته ژوور.]

خاتوو ماکبیس: ئه وهی ئه وانی مهست کرد، منی جوشاند
ئه وهی ئه وانی دامرکانده وه، گپی له من بهردا، گوئی بگره! - کر به!
ئه وه کونده بو، زهنگ لیده ری مردووان بو،
دوا مالاواییکه بوو قراندی، ئه وه به کاره که وه خه ریکه،
دهرگاگان و آلان و پاسه وانه مپه کانیش به پرخ و هۆر
گالته به لپرسراویتی دهکن، من دهرمانم له ناو شه رابه به هیزه کانیان کردوه
مه رگ و سروشت به جوړی له ناخیاندا له مملانیان و
کهس نازانیت دهژین یان دهمرن.

ماکبیس: (له ناوه وه) کتیه؟ - چی، هۆ!

خاتوو ماکبیس: ئۆف! دهرتسم بیدار بووبنه وه و

کاره کهش نه کرایت: هه و لدا نمان نه ک کاره که

له ناومان ده بات - گوئی رادیره! - خه نجه ره کانیانم

ئاماده کردبوو، نابی نه یان بینیته وه. ئه گهر بهس له خه ودا به باو کم

نه چووبا به خۆم دهم کوشت. ئه ی پیا وه که م!

(ماکبیس دیته ژوور)

ماکبیس: کاره که م کرد - گویت له هیچ نه بوو؟

خاتوو ماکبیس: گویم له قپه ی کونده بو، جرح رهش دهیچریکاند

تۆ نه بوویت قسه ت کرد؟

ماکبیس: که ی؟

LADY MACBETH:

Now.

MACBETH:

As I descended?

LADY MACBETH:

Ay.

MACBETH:

Hark!--

Who lies i' the second chamber?

LADY MACBETH:

Donalbain.

MACBETH:

[*Looking on his hands.*] This is a sorry sight.

LADY MACBETH:

A foolish thought, to say a sorry sight.

MACBETH:

There's one did laugh in's sleep, and one cried, "Murder!"

That they did wake each other: I stood and heard them:

But they did say their prayers, and addressed them

Again to sleep.

LADY MACBETH:

There are two lodged together.

MACBETH:

One cried, "God bless us!" and, "Amen," the other;

As they had seen me with these hangman's hands.

Listening their fear, I could not say "Amen,"

When they did say, "God bless us."

LADY MACBETH:

Consider it not so deeply.

MACBETH:

But wherefore could not I pronounce "Amen"?

خاتوو ماکیس: ئیستا.

ماکیس: که هاتمه خوار؟

خاتوو ماکیس: به لئی.

ماکیس: گوی بگره!

کی له ژورده که ی تره؟

خاتوو ماکیس: دونا لبین.

ماکیس: (ته ماشای دهسته کانی دهکات) چ دیمه نیکی خه فه تهینه.

خاتوو ماکیس: گه و جیتییه وا بلایت.

ماکیس: یه کینکیان له خه و پیکه نی، نهوی تر هاواری کرد (کوشتن!)

یه کتریان هوشیار کردهوه: من وه ستام و گویم لیان بوو،

به لام نویژی خویان کرد و دیسان

خویان ناماده کردهوه بۆ خه وتنه وه.

خاتوو ماکیس: ههردووکیان له ژوریدا پیکه وه خه وتوون.

ماکیس: کاتیک منیان بهو دوو دهسته پیاوکوژانه دی

یه کینکیان قیراندی (خوا پیرۆزمان بکات!) نهوی تریان (نامین).

گه رچی گویشم له قسه ی به ترسیان بوو، نه متوانی بلیم (نامین)

هه رکه نهوان گوتیان (خوا پیرۆزمان بکات!)

خاتوو ماکیس: نه وهنده قوول بیری لی مه که وه.

ماکیس: به لام بۆچ نه متوانی بلیم (نامین)؟

I had most need of blessing, and "Amen"
Stuck in my throat.

LADY MACBETH:

These deeds must not be thought
After these ways; so, it will make us mad.

MACBETH:

Methought I heard a voice cry, "Sleep no more!
Macbeth does murder sleep,"--the innocent sleep;
Sleep, that knits up the ravelled sleeve of care,
The death of each day's life, sore labour's bath,
Balm of hurt minds, great nature's second course,
Chief nourisher in life's feast.

LADY MACBETH:

What do you mean?

MACBETH:

Still it cried, "Sleep no more!" to all the house:
"Glamis hath murdered sleep, and therefore Cawdor
Shall sleep no more, Macbeth shall sleep no more!"

LADY MACBETH:

Who was it that thus cried? Why, worthy thane,
You do unbend your noble strength, to think
So brainsickly of things.--Go get some water,
And wash this filthy witness from your hand.--
Why did you bring these daggers from the place?
They must lie there: go carry them; and smear
The sleepy grooms with blood.

MACBETH:

I'll go no more:
I am afraid to think what I have done;

من به گجار پټوېستم به پيروزی هه بوو و
(ئامین) له گهروم چه قی.

خاتوو ماکبېس: نابې وایر له و کارانه بکهینه وه
دهنا شیتمان ده کهن.

ماکبېس: دهنګیکی وا هاته بهرګویم که دهیګوت «چی دی مه خه وه!»

ماکبېس خه وی کوشتووه «خه وی به سته زمان،

نه و خه وه ی که گلؤلهی ټیکنالاوی خه فهت

ریک ده خاته وه و مه رگی ژیانی روژانه و

شوشتنګای کاری قورسی روژانه یه و

دهرمانی میشکی بریندارمانه؛ دووهم ژهمی مه زنی سروشته،

شاخوړاکدیره له شایلوغانی ژياندا:—

خاتوو ماکبېس: مه به ستت چیه؟

ماکبېس: هه هاواری ده کرد (خه لکی نه و ماله، چی دی مه خه ون!)

(ګلیمس خه وی کوشت، بویه کوډو چیدی ناخه ویت،

نابې ماکبېس چیدی بخه ویت!)

خاتوو ماکبېس: کی بوو هاواری ده کرد؟ نه ی سهرداری هیژا

بوچ وا وره ی جوانمه رده نه له دست ده دیت،

که وا به میشک نه ساغییه وه بیر له و شتانه بکه یته وه.

برق هه ندیک ئا و به و به لکه پیسه ی سهر دستت دابکه و بیشو. —

بوچ نه و خه نجه رده نه له گه ل خوت هیناوه؟

ده بویه نه وانه له وئی بووان، برق، بیان به ره وه نه وئی و

خوینه که ی له پاسه وانه خه و تووه کان هه لسوو.

ماکبېس: ناچمه وه نه وئی،

که بیر له و کاره م ده که مه وه ده ترسم،

Look on't again I dare not.

LADY MACBETH:

Infirm of purpose!

Give me the daggers: the sleeping and the dead

Are but as pictures: 'tis the eye of childhood

That fears a painted devil. If he do bleed,

I'll gild the faces of the grooms withal,

For it must seem their guilt.

[Exit. Knocking within.]

MACBETH:

Whence is that knocking? -

How is't with me, when every noise appals me?

What hands are here? Ha, they pluck out mine eyes.

Will all great Neptune's ocean wash this blood

Clean from my hand? No; this my hand will rather

The multitudinous seas incarnadine,

Making the green one red.

[Re-enter Lady Macbeth.]

LADY MACBETH:

My hands are of your color, but I shame

To wear a heart so white. [Knock.] I hear knocking

At the south entry: retire we to our chamber.

A little water clears us of this deed:

How easy is it then! Your constancy

Hath left you unattended.--[Knock.] Hark, more knocking:

Get on your nightgown, lest occasion call us

And show us to be watchers:- Be not lost

ناویرم ته ماشای بکه م.

خاتوو ماکبیس: هه ی بپروا له قاوا!

خه نجه ره کانم بده ری، خه وتوو و مردوو

جگه له وینه چیتر نین، چاوی مندا ل

له شهیتانی نیگارکراو دهرسین، نه گهر هیشتا خوینی له بهر بپروات

دهموچاوی پاسه وانه کانی پی خویناوی ده که م

ده بی و دهریکه ویت که تنه که هه نه وانه.

(دهرۆن، له ناوه وهر ا له دهرگا دهری)

ماکبیس: نه وه له کوئی له دهرگا دهری؟ -

چیم لی هاتوو، هه موو دهنگیک دهمترسی نیت؟

نه وه دهستانه ی نه وی چین؟ ها! چاوم دهر دین.

ناخو هه موو ناوی شاده ری اکان نه وه خوینه ی

دهستم ده شو ن؟ نه خیر، نه وه دهستانه م

ته نانه ت هه موو ناوی دهریاکان

له سه وزییه وه سوور هه لده گه ری تین.

(خاتوو ماکبیس دیته ژوور)

خاتوو ماکبیس: دهسته کانی منیش به رهنگی هه تون؛ به لام شهرم ده که م

دلایکی وا سپیم^(۵) هه بیت. (له دهرگادان) گویم له لیدانی دهرگای

لای خواره وهیه: با بچینه وه ژووری خویمان

به نه ختی ناو له و کاره خاوین ده بینه وه:

ده بزانه چند ئاسانه! وره ت

نه ماوه. (له دهرگادان) گوئی بگره! هیشتا لی دهری ت

جلی خه وتن له بهر بکه نه وه ک وا بخوازیت ناماده بین و

ببینه ببینه ری نه وه کاره. - نه وه نده

(۵) واته ترسنوک.

So poorly in your thoughts.

MACBETH:

To know my deed, 'twere best not know myself.

[Knock.]

Wake Duncan with thy knocking! I would thou couldst!

[Exeunt.]

نقووومی ناو بیرکردنه وه مه به.

ماکییس: ئەگەر بیهوئی بزانی چیم کردوه، باشته خۆم نه ناسم.

(له ده رگادان)

دهنکه نه له گه ل ئه و لیدانه واگا وهره وه : خۆزیا واگا بیته وه.

(ده رۆن)

Scene III

The same

[Enter a Porter.]

[Knocking within.]

PORTER:

Here's a knocking indeed! If a man were porter of hell-gate, he should have old turning the key. [Knocking.] Knock, knock, knock. Who's there, i' the name of Belzebub?- Here's a farmer that hanged himself on the expectation of plenty: come in time; have napkins enough about you; here you'll sweat for't.--[Knocking.] Knock, knock! Who's there, i' the other devil's name?- Faith, here's an equivocator, that could swear in both the scales against either scale, who committed treason enough for God's sake, yet could not knock, equivocate to heaven: O, come in, equivocator. [Knocking.] Knock, knock! Who's there?- Faith, here's an English tailor come hither, for stealing out of a French hose: come in, tailor; here you may roast your goose.-- [Knocking.] Knock, knock: never at quiet! What are you?--But this place is too cold for hell. I'll devil-porter it no further: I had thought to have let in some of all professions, that go the primrose way to the everlasting bonfire. [Knocking.] Anon, anon! I pray you, remember the porter.

[Opens the gate.]

دیهانی سییهام

هه مان شوین

[دەرگاوانیک دیته ناوهوه (له ناوهوه له دەرگا دهریت).]

دەرگاوان: خۆ به راستی له دەرگا دهریت! ئەگەر مرۆف دەرگاوانی دۆزهخ بیت دهبی زۆر کیل با بدات. (له دەرگا دهریت) لیده، لیده، لیده. کتیه، بۆ خاتری بیلزه باب^(٦)؛ جووتیاریک هه بوو خۆی هه لواسی چونکه چاوه ری یه کهم به رو بووم و هات بوو: له وهختیکی باش هاتیت، با زۆر دهسته سرتان پى بیت؛ چونکه له وى زۆر ئارهقه ده کهن. (له دەرگادان) لیده، لیده. ئەوه کتیه بۆ خاتری ناوه کهى دى شهیتان؟ به خوا، لیره قسه گۆریک ههیه که له ههردوولادا دژ بهیه که قسه ی ده کرد و له پیناو خوادا زۆر خیانه تی کرد^(*)، به لām نهیتوانی له گه ل ئاسمان وا قسه بکات، ئو! وهره ناوهوه، هه ی قسه گۆر. (له دەرگادان) لیده، لیده، لیده، کتیه؛ به خوا بهرگدروویک هه بوو و هاتبووه ئیره چونکه پانتوویکی فه رهنسی دزی بوو. وهره زوور، بهرگدروو، رهنگه ئوتوووه مل قازینه کهت^(٧) لیره سوور بکهیته وه. (له دەرگادان) لیده، لیده، هه ی مه وهسته! تۆ کیتیت؟ - به لām ئەو شوینه زۆر له وه ساردتره ببیته دۆزهخ. چیدی نابمه دەرگاوانی دۆزهخ: بیرم له وه کردۆته وه له هه ر پیشه یه کهدا هه ندیک له وانه ی به سه ر ریچکه ی گولیندا ده چن بیه مه ناو ئاگره سووره ی سه رمه دییه وه (له دەرگادان) واهاتم و واهاتم: تکام وایه چاویکتان له دەرگاوان بیت.

(دەرگا دهکاته وه)

(٦) بیلزه باب: به کتیک له ناوهکانی شهیتانه.

(*) له سهردهمی شیکسپیردا زۆر بهی خه لکی ئینگلیز له وه دهرسان کلتیسه ی کاسوولیکی رۆمانی دهسه لاتی شا (جیمس یه کهم) ی پرۆنستانی بۆوخینیت. دەرگاوان مه بهستی له و قسه یه ئەوهیه یه کتیک بۆ خاتری کلتیسه که ی خیانه ت له ولاته که ی بکات.

(٧) واته ئوتوووه کهت؛ چونکه دهسکی ئوتوو وهک ملی قازه.

[Enter Macduff and Lennox.]

MACDUFF:

Was it so late, friend, ere you went to bed,
That you do lie so late?

PORTER:

'Faith, sir, we were carousing till the second cock:
And drink, sir, is a great provoker of three things.

MACDUFF:

What three things does drink especially provoke?

PORTER:

Marry, Sir, nose-painting, sleep, and urine. Lechery, sir, it provokes and unprovokes; it provokes the desire, but it takes away the performance. Therefore, much drink may be said to be an equivocator with lechery: it makes him, and it mars him; it sets him on, and it takes him off; it persuades him, and disheartens him; makes him stand to, and not stand to: in conclusion, equivocates him in a sleep, and giving him the lie, leaves him.

MACDUFF:

I believe drink gave thee the lie last night.

PORTER:

That it did, Sir, i' the very throat o' me; but I requited him for his lie; and, I think, being too strong for him, though he took up my legs sometime, yet I made a shift to cast him.

MACDUFF:

Is thy master stirring?--

[Enter Macbeth.]

Our knocking has awak'd him; here he comes.

LENNOX:

[To Macbeth] Good morrow, noble Sir!

(ماكدفف و لينوكس دینه ناوهوه)

مالكوآلم: هاوړئ، دهآینی درهنگ چووېته ناو نوین

تا وا درهنگ خه بهرت بیته وه؟

دهرگاوان: به خوا گه ورهه نیمه تا دواى دووهم قووقه بهدمه سستیمان

دهکرد، خواردنه وهش، گه ورهه ورووژینه رى سى شته.

ماكدفف: نهو سى شتانه چين كه به تايبه تى خواردنه وه دهیانورووژینیت.

دهرگاوان: به مهربه، گه ورهه، لووت سووربوونه وه، خه وهاتن و میزکردن. گه ورهه،

خواردنه وه هه وهس هه آده سستیت و هه آیشی ناسیتیت: ئاره زوو دهو رووژینیت

به لام کردنه كه ناهیلآیت. بویه له وانه یه بگوتری زور خواردنه وه پاک

له پاكه ره وهی هه وهسه، هه رامه كه والی دهكات و تيكيشی ده دات: ره پی

دهكات و ته پی دهكات، وره ی به رز دهكات وه و وره شی پی به رده دات. وای لی

دهكات بوی راهوستی و بوشی رانه وه سستیت: له كوآییدا، له خه وتن بوی تی

دینیته وه به وهی پالی ده خات و به جپی دیلآیت.

ماكدفف: وا بزانه دوینی شه و خواردنه وه پالی خستیت.

دهرگاوان: گه ورهه وای کرد، له ناو نهو گه رووه ی مندا؛ به لام بزانه چون چاکه ی

كه تنی پالخته كه م دایه وه، چونكه له و زور به هیتر بووم، هه رچه نده چهند

جار لاقه كانی برده، به لام جووله یه كم كردو تیم هه آدا.

ماكدفف: نهو زى گه ورهت هوشیاره؟

(ماكبیس دینه ژوور)

له دهرگادانمان خه به رى كردوته وه، ئاو نهو یه دیت؟

لینوكس: (ماكبیس) به یانیت باش، گه وره ی مه زن!

MACBETH:

Good morrow, both!

MACDUFF:

Is the king stirring, worthy thane?

MACBETH:

Not yet.

MACDUFF:

He did command me to call timely on him:

I have almost slipped the hour.

MACBETH:

I'll bring you to him.

MACDUFF:

I know this is a joyful trouble to you;

But yet 'tis one.

MACBETH:

The labour we delight in physics pain.

This is the door.

MACDUFF:

I'll make so bold to call.

For 'tis my limited service.

[Exit.]

LENNOX:

Goes the king hence to-day?

MACBETH:

He does:- he did appoint so.

LENNOX:

The night has been unruly: where we lay,
Our chimneys were blown down: and, as they say,
Lamentings heard i' the air, strange screams of death;
And prophesying, with accents terrible,

ماكبېس: به يانی باش له ههردووکتان.

ماکدوف: ئەو سەرداری هیژا، شا به خەبەرە؟

ماكبېس: هیشتا.

ماکدوف: ئەو فەرمانی پیدابووم زوو بانگی بکەم:

نزیکی سەعاتیکم بەسەر بردوو.

ماكبېس: دەتەمە لای.

ماکدوف: دەزانم ئەو زەحمەتەت پێ خۆشە.

هەرچەندە ناخۆشیشە.

ماكبېس: ئەو هی پیمان خۆشە، دەرمانی لەشە.

ئەو دەرگاکیهتی.

ماکدوف: زۆر له خۆ دەکەم و بانگی دەکەم

چونکە ئەو ئەرکی دیاریکراومە.

(دەروات)

لینۆکس: شا ئەمپۆ دەروات؟

ماكبېس: دەروات: - وای دانابوو.

لینۆکس: شەویکی تووش و ناخۆش بوو؛ لەو شوێنە خەوتبووین

رەشەبا سەرکلاوی باکیشەکانمانی فراندبوو و خەلک دەلێن

دەنگی شیوەن لەناو بادا دەهات؛ هاواری سەیری مەرگ

بە دەنگی تۆقینەر پیشبینی لە پشێوییەکی سامناک و

Of dire combustion, and confused events,
New hatched to the woeful time.
The obscure bird clamoured the live-long night;
Some say the earth was feverous, and did shake.

MACBETH:

'Twas a rough night.

LENNOX:

My young remembrance cannot parallel
A fellow to it.

[Re-enter Macduff.]

MACDUFF:

O horror, horror, horror! Tongue nor heart
Cannot conceive, nor name thee!

MACBETH and LENNOX:

What's the matter?

MACDUFF:

Confusion now hath made his masterpiece!
Most sacrilegious murder hath broke ope
The Lord's anointed temple, and stole thence
The life o' the building.

MACBETH:

What is't you say? the life?

LENNOX:

Mean you his majesty?

MACDUFF:

Approach the chamber, and destroy your sight
With a new Gorgon:--Do not bid me speak;
See, and then speak yourselves.

[Exeunt Macbeth and Lennox.]

Awake, awake!--

رووداوی بی سه‌روبه‌ر که هه‌ر تازه له‌و دهمه خه‌فه‌تناکه‌دا
بو دنیا ترووکابوو ده‌کرد

بالنده سه‌یره‌که‌ی تاریکیش(*) به درێژایی شه‌و ده‌یقرا‌ند

هه‌ندی‌کیش ده‌لین زه‌وی له‌رزو تای لی هاتبوو.

ماکیس: ئای که شه‌ویکی ناخۆش بوو.

لینۆکس: به‌درێژایی ته‌مه‌نی گه‌نجانهم ناتوانم

شه‌ویکی دی وا ناخۆش و ناله‌بارم له‌ بیر بیت.

(ماکه‌ف ده‌گه‌ریته‌وه)

ماکه‌ف: وای له‌و ترسناکیه‌! ترسناکی! ترسناکی! نه‌ دل ده‌توانیت

به‌ر نه‌ندی‌شه‌ت بخات و نه‌ زمان ده‌توانی با‌ست لیوه‌ بکات!

ماکیس: [چیه‌؟
لینۆکس:]

ماکه‌ف: تیکدان شاکه‌تنی خۆی کردوو!

کوشتنی هه‌ره‌ گاورانه

په‌رستگای پپروژکراوی خودای کردۆته‌وه و

ژیانی نه‌و خانه‌یه‌ی نه‌وی دزیوه!

ماکیس: نه‌وه چی ده‌لینیت؟ ژیا‌نی چی؟

لینۆکس: مه‌به‌ستت له‌ خاوه‌ن شکۆیه‌؟

ماکه‌ف: بچۆ ژوو‌ری و دیده‌ت به‌ رو‌خساری

درنجیکی نو‌ی کو‌یر بکه‌ – پیم مه‌لین قسه‌ بکه‌:

بدین و پاشان خۆتان بدوین.

(ماکیس و لینۆکس ده‌رو‌ن)

هه‌لسن! هه‌لسن!-

(*) مه‌به‌ست له‌ بالنده‌ی تاریکی (کونده‌ به‌بو‌یه).

Ring the alarum bell!--Murder and treason!
Banquo and Donalbain! Malcolm! awake!
Shake off this downy sleep, death's counterfeit,
And look on death itself! up, up, and see
The great doom's image!- Malcolm! Banquo!
As from your graves rise up, and walk like sprites
To countenance this horror!

[Bell rings.]

[Enter Lady Macbeth.]

LADY MACBETH:

What's the business,
That such a hideous trumpet calls to parley
The sleepers of the house? speak, speak!

MACDUFF:

O gentle lady,
'Tis not for you to hear what I can speak:
The repetition, in a woman's ear,
Would murder as it fell.

[Enter Banquo.]

O Banquo, Banquo!
Our royal master's murdered!

LADY MACBETH:

Woe, alas!
What, in our house?

BANQUO:

Too cruel anywhere.--
Dear Duff, I pr'ythee, contradict thyself,
And say it is not so.

[Re-enter Macbeth and Lennox.]

زەنگى مەترسى لىدەن - كوشتن و خيانەت!
بانكو و دونالبين! مالكوالم! ھەلسن!
ئەو خەو ھەر مە راوھشېن كە ھاووينەھى مەرگە،
وھرن سەپىرى مەرگ بە خۆى بکەن!- ھەلسن، ھەلسن،
دیمەنى رۆزى قىامەت ببین!- مالكوالم! بانكو!
لە گۆرەكانتان ھەلسنەو ھەك تارمايى
بۆ تەماشای ئەو ترسناکىيە برون! زەنگ لى دەن!
(زەنگ لى دەرىت)

(خاتوو ماكىتس دىتە ناوھو)

خاتوو ماكىتس: چى قەوماو

وا ئەو شەپپوورە ترسناكە داواى كۆبونەو
لە خەوتوانى ئەو مالى دەكات؟ بدوى، بدوى!

ماكدهف: ئەي خانمى ناسك

بۆ تۆ نەھاتو ھەئەھى دەيليم ببىسى؛

دووبارە كەردنەھى ئەو لە گويى ئافرەتدا

لە خويدا كوشتنىكە بۆ خۆى،

(بانكو دىتە ژوور)

بانكو! بانكو!

شای سەرورمان كوژراو!

خاتوو ماكىتس: ئاخ، مخابن!

چى! لە مالى ئيمەدا؟

بانكو: لە ھەركوئ بوا، كارىكى يەگجار بى بەزەبىيانە بوو،

(دەف) خۆشەويست، تكايە، دژى قسەكانى خۆت بەو

بلى وانيه.

(ماكيتس و لينوكس دەگەرینەو ناوھو)

MACBETH:

Had I but died an hour before this chance,
I had lived a blessed time; for, from this instant
There's nothing serious in mortality:
All is but toys: renown and grace is dead;
The wine of life is drawn, and the mere lees
Is left this vault to brag of.

[Enter Malcolm and Donalbain.]

DONALBAIN:

What is amiss?

MACBETH:

You are, and do not know't:
The spring, the head, the fountain of your blood
Is stopped; the very source of it is stopped.

MACDUFF:

Your royal father's murdered.

MALCOLM:

O, by whom?

LENNOX:

Those of his chamber, as it seemed, had done't:
Their hands and faces were all badged with blood;
So were their daggers, which, unwiped, we found
Upon their pillows:
They stared, and were distracted; no man's life
Was to be trusted with them.

MACBETH:

O, yet I do repent me of my fury,
That I did kill them.

MACDUFF:

Wherefore did you so?

ماکبیس: بهاتبا سه عاتیک پیش ئه و رووداوه بمردبام،
ژیانیکی پیروزم به سه بریدبوو. چونکه لیره به دواوه،
هیچ شتیک له ژیانی مرؤفدا گرنگ نییه،
هه مووی گه مه و گالتهیه: ناوبانگ و چاکه مردوون،
مه ی ژیان رزاوه و ته نیا خلته
له ناو ئه و ده فره خرپه^(۸) ماوه لافی پیوه لی بدات.
(مالکولم و دونالبین دین)

دونالبین: چی بزره؟

ماکبیس: ئیوه، به خوشتان نازانن.

کانی، سه رچاوه و قهلبه زه ی خوینتان
چک بووه و سه رچاوه که ی وشک بووه.

ماکدهف: شای باوکت کوژراوه.

مالکولم: ئاه! کی کوشتوو یه تی؟

لینوکس: پی ده چیت ئه وانی ژووره که ی ئه و که تنه یان کردبیت:

دهست و دهموچاویان له خویندا سووره و

خه نجه ره کانیشیانمان به نه سپراوه یی

له سه ر سه رینه کانیمان دۆزییه وه

وا چاوزه ق و خه یال بردوو دیار بوون:

نه ده بو ژیانی هیچ که سیکیان پی بسپیراوايه.

ماکبیس: ئای؟ چه ند له وه په شیمانم

که له تووره یی بیان هه ردووکم کوشتن.

ماکدهف: بو وات کرد؟

(۸) واته گووی زهوی.

MACBETH:

Who can be wise, amazed, temperate, and furious,
Loyal and neutral, in a moment? No man:
The expedition of my violent love
Outrun the pauser reason.- Here lay Duncan,
His silver skin laced with his golden blood;
And his gashed stabs looked like a breach in nature
For ruin's wasteful entrance: there, the murderers,
Steeped in the colours of their trade, their daggers
Unmannerly breeched with gore: who could refrain,
That had a heart to love, and in that heart
Courage to make's love known?

LADY MACBETH:

[Fainting] Help me hence, ho!

MACDUFF:

Look to the lady.

MALCOLM:

[Aside to Donalbain] Why do we hold our tongues,
That most may claim this argument for ours?

DONALBAIN:

[Aside to Malcolm] What should be spoken
Here, where our fate, hid in an auger hole,
may rush, and seize us? Let's away; our tears
are not yet brew'd.

MALCOLM:

[Aside to Donalbain] Nor our strong sorrow
Upon the foot of motion.

BANQUO:

Look to the lady:--

[Lady Macbeth is carried out.]

ماكبېس: كى دەتوانىت ژير و سەر لى شىواو، ھىمن و توورە،

دلسۆز و بى ھەست بىت لە يەك كاتدا؟ ھىچ كەس:

ھوروزمى خۆشەويستى توند و تيژم

بەسەر عەقلى جەلەوگيرمدا رەت بوو- (دەنكەن) لەوئى راکشابوو،

پىستى زيويىنى بە خويىنى زىپىنى قەيتانى ببوو؛

دەمى برىنە كراوھەكان دەتگۆت كەلنىنى سروشتن

بۆ دەروازەى ويرانكارى: لەوئى بكوژەكان

لە ناو رەنگى كارەكانيان نعووم ببوون و خەنجەرەكانيان

بى تام خويىناوى بوون. كى دەتوانىت

ئەگەر دللىكى پر لە خۆشەويستى ھەبى و لەو دلەشدا ئازايى

ھەبىت رى لە دەرخستنى ئەو خۆشەويستىيەى بگريت؟

خاتوو ماكبېس (دەبووريتەوھ): زوو فريام كەون، ھۆ!

ماكدەف: ئاگاتان لەو خانمە بىت.

مالكوالم (لە لاوھ بۆ دۆنالبىن): بۆ زمانى خۆمان گرتووھ،

لە كاتىكدا دەبى بەشى زۆرى ئەو گفتوگۆيە ئىمە بيكەين؟

دۆنالبىن (لە لاوھ بۆ مالكوالم): لىرە چى بلىين

كە چارەنووسمان لە كونۆكەيەكى بچووك خۆى مەلاس داوھ،

رەنگە ھەلكوتيتە سەرمان و بمانگرى؟ با لىرە دووربەكەويىنەوھ:

ھىشتا فرمىسكە كانمان نەگەبيون!

مالكوالم (لە لاوھ بۆ دۆنالبىن): ھىشتا خەمە ئەستورەكانيشمان

نەكەوتوونەتە سەر پى و جوولە.

بانكو: چاوتان لەو خانمە بىت:

(خاتوو ماكبېس دەبردريتە دەرەوھ)

And when we have our naked frailties hid,
That suffer in exposure, let us meet,
And question this most bloody piece of work
To know it further. Fears and scruples shake us:
In the great hand of God I stand; and thence,
Against the undivulged pretense I fight
Of treasonous malice.

MACDUFF:

And so do I.

ALL:

So all.

MACBETH:

Let's briefly put on manly readiness,
And meet i' the hall together.

ALL:

Well contented.

[Exeunt all but Malcolm and Donalbain.]

MALCOLM:

What will you do? Let's not consort with them:
To show an unfelt sorrow is an office
Which the false man does easy. I'll to England.

DONALBAIN:

To Ireland, I; our separated fortune
Shall keep us both the safer: where we are,
There's daggers in men's smiles: the near in blood,
The nearer bloody.

MALCOLM:

This murderous shaft that's shot
Hath not yet lighted; and our safest way
Is to avoid the aim: therefore to horse,

هەرکه لاشه‌ی پرووت و قووتمان که ئیستا
ئازاری بی پۆشاک‌ی ده‌چیزیت شاردوه، ئەوسا با کۆببینه‌وه و
پرسیار له‌و کاره ههره خویناوییه بکهین
تا پتري لی بزاین. ترس و دووئی ریمانده‌ژهنیت:
پشت و په‌نا به خودای مه‌زن ده‌به‌ستم و
له‌مه‌ودوا دژی پیلانی شاردراوه و
خیانه‌تی به‌دکارانه ده‌جه‌نگم .

ماکدوف: منیش هه‌روا .

هه‌موویان: هه‌ر هه‌موومان .

خاتوو ماکیس: با خیرا جلی پیاوانه له‌به‌ریکه‌ین و

له‌ناو هۆله‌که هه‌موو پیکه‌وه کۆببینه‌وه .

هه‌موویان: هه‌موومان رازین .

(هه‌موو ده‌روژن ته‌نها مالکۆلم و دۆنالبین ده‌میننه‌وه)

مالکۆلم: چی ده‌که‌یت؟ با له‌گه‌لیان نه‌روین:

ده‌رخستنی خه‌می هه‌ست پی نه‌کراو کاریکه

مرۆقی درۆژن به ئاسانی ده‌یکات. من ده‌چمه ئینگلته‌را .

دۆنالبین: منیش ده‌چمه ئیرله‌ندا: هه‌لی به‌ته‌نیا‌بونمان

بو هه‌ردوو‌کمان سه‌لامه‌تتیره، لیره‌دا

خه‌نجه‌ر له‌ خه‌نده‌ی مرۆف ده‌باریت: خزمی خوینمان

له‌ خه‌لکی دی خویناویتره .

مالکۆلم: ئەو تیره مه‌رگینه‌ی هاو‌یژراوه

تا ئیستا نه‌که‌وتۆته‌وه و سه‌لامه‌تترین ری ئەوه‌یه

له‌ به‌رده‌می دوور که‌وینه‌وه: که‌واته، بو سه‌ر ئەسپان!

And let us not be dainty of leave-taking,
But shift away: there's warrant in that theft
Which steals itself, when there's no mercy left.

[Exeunt.]

با گوی نه‌دهینه مال‌آوایی کردن و
زوو بوی دهرچین. لهو کاته‌ی که هیچ به‌زهی نه‌ماوه،
ئهو دزییه‌ی به نه‌پنی دهریت ری پی دراوه.
(دهرۆن)

Scene IV
Outside the Castle.

[Enter Rosse and an Old Man.]

OLD MAN:

Threescore and ten I can remember well:
Within the volume of which time I have seen
Hours dreadful and things strange; but this sore night
Hath trifled former knowings.

ROSSE:

Ha, good father,
Thou seest, the heavens, as troubled with man's act,
Threaten his bloody stage: by the clock 'tis day,
And yet dark night strangles the travelling lamp;
Is't night's predominance, or the day's shame,
That darkness does the face of earth entomb,
When living light should kiss it?

OLD MAN:

'Tis unnatural,
Even like the deed that's done. On Tuesday last,
A falcon, towering in her pride of place,
Was by a mousing owl hawked at, and killed.

ROSSE:

And Duncan's horses, (a thing most strange and certain)
Beauteous and swift, the minions of their race,
Turned wild in nature, broke their stalls, flung out,
Contending 'gainst obedience, as they would make

دیمه‌نی چوارهم

له دهره‌وهی قه‌لا

[رۆژ و پیره‌مێردێک دینه ناوه‌وه.]

پیره‌مێرد: سێ بیست و ده سالم* له بیره،
له‌وه ماوه‌یه‌دا رۆژانی ترسناک و شتی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌م دیوه
به‌لام ئه‌وه شه‌وه ناخۆشه
شته زانراوه‌کانی پێشتری بێ بایه‌خ کردووه.

رۆژ: ئه‌ی باوکی چاک

وه‌ک بینیت ده‌لێی ئاسمان له‌ کاری مرۆف په‌ریشانه و
هه‌ره‌شه له‌وه شانۆیه‌ خویناوییه‌ ده‌کات: به‌هه‌قی خۆی بێ
ده‌بێ رۆژ بێت، به‌لام شه‌وه‌ی تاریک چرای گه‌رۆک ده‌خنکینیت.
ئاخۆ نازانم زالی شه‌وه‌ یان شه‌رمه‌زاری رۆژه
که‌وا تاریکی رووی زه‌وی داپۆشیوه
له‌وه‌ ده‌مه‌ی که‌ ده‌بێ رووناکی زیندوو ماچی بکات؟

پیره‌مێرد: ئه‌وه‌ش شتیکی ناسروشتیه‌

وه‌ک ئه‌وه‌ کاره‌ی که‌ کراوه. سێ شه‌مه‌ه‌ی رابردوو
بازیک له‌ په‌رگه‌ی ئاسمان ده‌خولایه‌وه
کونده‌بۆیه‌کی مشکگر راوی کرد و کوشتی.

رۆژ: هه‌روا ئه‌سه‌په‌کانی ده‌نکه‌ن (شتیکی په‌گجاری سه‌یر و راسته‌قینه‌)

جوان و خۆش‌هه‌و و شای په‌گه‌زی خۆیان بوون؛
تورندی و کتوی بووینه و له‌ ته‌ویله‌ خۆیان راته‌کاند و
هه‌لیان تیزاند و جووته‌یان ده‌هاویشته‌، دژی گوێرایه‌لی بوون،

* واته (حه‌فتا سال)؛ له‌ سه‌رده‌می شیکسپیردا ژماردن به‌م شیوه‌یه‌ بوو.

War with mankind.

OLD MAN:
'Tis said they eat each other.

ROSSE:
They did so; to the amazement of mine eyes,
That look'd upon't-

[Enter Macduff.]

Here comes the good Macduff.-
How goes the world, sir, now?

MACDUFF:
Why, see you not?

ROSSE:
Is't known who did this more than bloody deed?

MACDUFF:
Those that Macbeth hath slain.

ROSSE:
Alas, the day!
What good could they pretend?

MACDUFF:
They were suborned:
Malcolm and Donalbain, the king's two sons,
Are stol'n away and fled; which puts upon them
Suspicion of the deed.

ROSSE:
'Gainst nature still:
Thriftless ambition, that wilt ravin up
Thine own life's means!--Then 'tis most like,
The sovereignty will fall upon Macbeth.

MACDUFF:
He is already named; and gone to Scone

دهتگوت شهر له گهل مروث دهکن.
پیرهمیرد: دهلین به کترین خواردوه.
روز: به لئی به بهرچاوی ئه بله قمه وه
وایان کرد.
(ماکدهف دیته ژور)
ئه وه (ماکدهف) ی چاک هات -
گه ورهم، ئیستا دنیا له چیدایه؟
ماکدهف: بوچ، خوت نایینیت؟
روز: ئایا زانرا کی ئه و کاره چه په له می کردوه؟
ماکدهف: ئه وانه می (ماکیس) کوشتونمی.
روز: حهیف، بو ئه و روژگار!
چهند چاک خویمان پیشان ده دا؟
ماکدهف: ئه وان هاندرابوون.
ههردوو کوری شا، (مالکولم و دونالبین)
خویمان دزیوته وه و هه لاتوون؛ ئه وهش
وا دهکات گومان لیکراو بن.
روز: ئه وهش هه ر دژی سروشته:
حهزی به رزهفت نه کراو سه رچاوه می
ژیانی خو می ده خواته وه! - که واته زور پیده چیت
شاییتی به (ماکیس) بپریت.
ماکدهف: ناودییریش کراوه و چوته (سکون)

To be invested.

ROSSE:
Where is Duncan's body?

MACDUFF:
Carried to Colme-kill,
The sacred storehouse of his predecessors,
And guardian of their bones.

ROSSE:
Will you to Scone?

MACDUFF:
No, cousin, I'll to Fife.

ROSSE:
Well, I will thither.

MACDUFF:
Well, may you see things well done there,--adieu!--
Lest our old robes sit easier than our new!

ROSSE:
Farewell, father.

OLD MAN:
God's benison go with you; and with those
That would make good of bad, and friends of foes!
[Exeunt.]

تا بکړیتته شا .
روژ: تهرمی (دهنکه ن) له کوټیه؟
ماکدوف: بردرا بؤ (کوټمی - کیل)
 که گلکوټی پیروزی باو و باپیرانیان و
 پاسهوانی نیسک و پرووسکیانه .
روژ: آیا دهچیت بؤ (سکون)^(۹)؟
ماکدوف: نهخیر ، ناموزا ، من دهچمه (فایف) .
روژ: چاکه ، پهنگه شتی باشتر لهوئی بدینی: - خواحافیز!-
 به لام دهرسم جله کونه کانمان له نوټکانمان ئاسانتر به بهرمان بکه ن .
روژ: خواحافیز ، بابه .
پیرهمیترد: خواتان له گهل؛ له گهل هموو ئه وانه ی بی مه بهست
 خراب دهکهنه چاک و دوزمن دهکهنه دوست .
 (دهروڼ)

(۹) سکون: شاریکی شاهانه کی کونه ، زور پی دهچیت پایتهختی شانشینینی (بیکیټ) ی جاران بوویټ و دوو میل له سهرووی (بیرث) هوهیه له سکوتلهندا . (بهردی چاره نووس) له وټیه و شاکانی سکوتلهندا کاتی تاج له سهرنان داده نیشن . وا پروا دهکریټ ئه مه (دوشه کی یاقوب) بیټ که له تهوراتدا ناوی هاتووه ، شا ئیدواردی به که م سالی ۱۲۹۶ ئه وهی له کلیسای (ویست مینستر) له (لندن) دزیبوو .

Act III

پہرہ دی سییہم

Scene I

Forres. A Room in the Palace.

[Enter Banquo.]

BANQUO:

Thou hast it now, King, Cawdor, Glamis, all,
As the weird women promised; and, I fear,
Thou playedst most foully for't; yet it was said
It should not stand in thy posterity;
But that myself should be the root and father
Of many kings. If there come truth from them,
(As upon thee, Macbeth, their speeches shine),
Why, by the verities on thee made good,
May they not be my oracles as well,
And set me up in hope? But hush; no more.

[Sennet sounded. Enter Macbeth as King;
Lady Macbeth as Queen; Lennox, Ross,
Lords, and Attendants.]

دیهانی یه کهم

فوریس، ژووریکى ناو کۆشک

[بانکو (دیته ژوورهوه)]

بانکو: ئیستا به خۆت هه موو شتیکیک

شا و کۆدۆ و گلیمسیت،

وهک چۆن ژنانی چاره نووس به ئینیان پى دایت، به لام دهرسم

یه گجار به خرابی به ئه نجامت گه یاندیت، که چی گوترا

بۆ نه وه کانت نامینیتته وه؛

من خۆم دهبمه رهگ و باوکی

کۆمه له شایهک، ئه گهر راست بکهن

(وهک چۆن قسه کانیاان به سه ر تۆوه - ماکبیس - دهره وشینه وه)،

بۆچ ئه و راستییانه ی له گه ل تۆ نواندیان

نه بنه سروش بۆ منیش و

ئاوتم بۆ بهیننه دی؟ به لام، کرپه، به سه (۱۰).

(دهنگی کهرنا دی. ماکبیس وهک شا و خاتوو ماکبیس

وهک شارژن دیته ژوور؛ لینکۆس، رۆژ، گه وره پیاوان و

یاوهره کان به دوایانه وهن).

(۱۰) له کتیبی (هۆلنشد) دا که شیکسپیر چیرۆکی ئه و شانۆیییه ی لى وهرگرتوو (بانکو) ش له تاوانی کوشتنی شادا به شداره. به لام له بهرته وهی شا (جیمزى یه کهم) که نه وهی بانکو بوو چه ند سالتیک پیش نووسینی ئه و شانۆیییه هاته سه ر ته ختی سکۆتله ندا و ئینگلترا بۆیه شیکسپیر ناچار بوو به ریزه وه مامه له له گه ل ئه و بابته بکات. هه روا له بهر چه ند هۆیه کی درامی شیکسپیر بانکو و ماکبیس ده کاته دوو که سی دژ به یه ک و ته نها ماکبیس و خانمه که ی له تاوان به شدارن، جا له و قسه یه ی بانکو دیاره که ئه و هه موو شتیکیک له باره ی تاوانه که وه ده زانیت، به لام له بهر ئاره زووی خۆی نایدركینیت.

MACBETH:

Here's our chief guest.

LADY MACBETH:

If he had been forgotten,
It had been as a gap in our great feast,
And all-thing unbecoming.

MACBETH:

[To Banquo] To-night we hold a solemn supper, sir,
And I'll request your presence.

BANQUO:

Let your highness
Command upon me; to the which my duties
Are with a most indissoluble tie
For ever knit.

MACBETH:

Ride you this afternoon?

BANQUO:

Ay, my good lord.

MACBETH:

We should have else desired your good advice,
(Which still hath been both grave and prosperous)
In this day's council; but we'll take to-morrow.
Is't far you ride?

BANQUO:

As far, my lord, as will fill up the time
'Twixt this and supper: go not my horse the better,
I must become a borrower of the night,
For a dark hour or twain.

MACBETH:

Fail not our feast.

ماکبیس: ئەوەتا میوانی سەرەکیمان.

خاتوو ماکبیس: گەر لە بیر بکرا بوایه

دەبوو کە ئینتیک لە شایلوغانە کەمان و

یە کجار ناشایستەش دەبوو.

ماکبیس: (بۆ بانکو) ئەمشەو ئاھەنگیکی شاھانەمان دەبیت، گەرەم،

جا من داوات لێ دەکەم ئامادەبیت.

بانکو: با خاوێن شکۆتان

فەرمانم پێ بکات، ئەرکی منیش

بە پەيوەستییکی یە کجار توند

هەتا هەتایە بە ئێووە بەستراووەتەو.

ماکبیس: ئەمڕۆ پاش نیوهرۆ دەکەوێتە رێ؟

بانکو: بە لێ گەرەم.

ماکبیس: وانەبووایە حەزمان دەکرد لە کۆبوونەوێ ئەمڕۆدا

گوێمان لە ئامۆژگارییە کانت ببوایە

(کە هەم بە جێ و هەم بە سوودن)، بە لام با سبە ی بێت.

زۆر دوور دەڕۆیت؟

بانکو: گەرەم ئەوەندە دوور دەڕۆم

تا نانی ئیوارەم پێ دەچیت. ئەگەر ئەسپەکانم خیرا نەڕۆن

دەبێ یە ک دوو سەعاتیش

لە تاریکی شەو وەبەر بەم.

ماکبیس: لەو شایلوغانە دوانە کەوێت.

BANQUO:

My lord, I will not.

MACBETH:

We hear our bloody cousins are bestowed
In England and in Ireland; not confessing
Their cruel parricide, filling their hearers
With strange invention: but of that to-morrow;
When therewithal we shall have cause of state
Craving us jointly. Hie you to horse: adieu,
Till you return at night. Goes Fleance with you?

BANQUO:

Ay, my good lord: our time does call upon's.

MACBETH:

I wish your horses swift and sure of foot;
And so I do commend you to their backs.
Farewell.--

[Exit Banquo.]

[To the Lords] Let every man be master of his time

Till seven at night; to make society

The sweeter welcome, we will keep ourself

Till supper time alone: while then, God be with you!

[Exeunt Lady Macbeth, Lords, Ladies, etc.]

[To an Attendant] Sirrah, a word with you: attend those
men

Our pleasure?

ATTENDANT:

They are, my lord, without the palace gate.

MACBETH:

Bring them before us. *[Exit Attendant.]*- To be thus is nothing;

But to be safely thus:--our fears in Banquo.

بانکو: که ورهم، دوانا که وم.

ماکیس: بیستوومه نامؤزا خوین ریژه کانمان

له ئینگلتهرا و ئیرله ندا گیرساونه تهوه؛ پی له تاوانی

دلرّه قانه ی باوک کوژیان نانین و گوپی خه لک

پری درۆ ده له سه ی سهیر ده که ن. به لام سبه ی له م باره یه وه و

له باره ی چهند بابه تیکی ولاتمان که زور پیویستی به هردوو کمانه

دهدوین. خیرا سواری ئه سپه که ت به،

تا شه و ده که پریته وه خوا حافیز. فلینس له که لت دیت؟

بانکو: به لی سهروه ری چاکم؛ ئه و کاره پیویستی به هردوو کمانه.

ماکیس: هیوادارم ئه سپه کانتان خویش برۆن، ههنگاوان توند هه لینن

پیم خویشه له سه ر پشتیان خویش رابوین.

خوا حافیزتان بی،

(بانکو دهروات)

(بو گه وره پیاوان) تا سه عات هه وتی شه و هه رکه سه

سه ره سه ته بو خوئی: تا یه کدی دیتنه وه مان خویش و

به له زه تتر بیت، ئیمه تا وه ختی شیو به ته نیا ده بین،

تا ئه وکات خواتان له که ل.

(خاتوو ماکیس و گه وره پیاوان و ئه وانی دی ده روین)

(بو پاکاریک) کوره، بزانه، با ئه و پیاوانه چاوه ریم بن

تا ما وه م ده بیت بیانینم؟

پاکاره که: گه وره ئه وان له و دیوی ده رگای کۆشکه وه ن.

ماکیس: بیانیه نه لامان. (پاکاره که دهروات) - ئه وها بیت هیچ نییه،

به لام گرینگ ئه وه یه به سه لامه تی وابیت. - ترسی ئیمه له بانکو

Stick deep; and in his royalty of nature
 Reigns that which would be feared: 'tis much he dares;
 And, to that dauntless temper of his mind,
 He hath a wisdom that doth guide his valour
 To act in safety. There is none but he
 Whose being I do fear: and under him,
 My genius is rebuked; as, it is said,
 Mark Antony's was by Caesar. He chid the sisters
 When first they put the name of king upon me,
 And bade them speak to him; then, prophet-like,
 They hailed him father to a line of kings:
 Upon my head they placed a fruitless crown,
 And put a barren sceptre in my gripe,
 Thence to be wrenched with an unlineal hand,
 No son of mine succeeding. If't be so,
 For Banquo's issue have I filed my mind;
 For them the gracious Duncan have I murdered;
 Put rancours in the vessel of my peace
 Only for them; and mine eternal jewel
 Given to the common enemy of man,
 To make them kings, the seed of Banquo kings!
 Rather than so, come, fate, into the list,
 And champion me to the utterance!--Who's there?--
 [Re-enter Attendant, with two Murderers.]
 [To the Attendant] Now go to the door, and stay there till we
 call.
 [Exit Attendant.]

زۆر قوول و پرگاژۆیه، ئاکاری بهرز و بلندی شایانهی
 وا دهکات لئی بترسین؛ ئەو زۆر بویر و نهترسه،
 ئازایهتی کهسیتی و هوشمندی ئەو،
 لهگهڵ ئەو ژیرییهی که رابهری ئەو ئازایهتییهی دهکات
 وای لئ دهکات به سهلامهتی بجوولیتهوه. جگه لهو
 کهسی دی نییه لئی بترسم، ههروا له بهرامبهر ئەودا
 بیر و تواناییم لاوازن و ههرده لئی
 هی (مارک ئەنتۆنی)یه له بهرامبهر قهیسهردا؛ ئەو له جادووگه رهکانی راخوپی
 که یه کهم جار ناوی شایان پیم به خشی
 داوای لئ کردن قسهی لهگهڵ بکهن، ئینجا پیغه مبه رئاسا
 وهک باوکی کۆمه لیک شا سلأویان لئی کرد،
 ئەوان تانجیکی بی بهریان له سهرم نا و
 داردهستیکی زریکیان له چنگم نا،
 پاشان به دهستی یه کیکیه له خۆم نه بوو له چنگم ده ربینری،
 هیچ کوریکم نییه تا جیم بگریتهوه. ئەگه ر وابیت
 میشکی خۆم بۆ نه وهکانی بانکو پيس کردووه؛
 بۆ ئەوانیش (دهنکه ن)ی به خشندهم کوشت؛
 تهنها بۆ ئەوان جامی هیمنی خۆم پر تالیتی
 کردووه، گه وهه ری سه رمه دی خۆم
 به دوژمنی سه رجه می مروثا (*) به خشی
 تا نه وهکانی بانکو بکه مه شا!
 لهگهڵ ئەوه شدا، دهی چاره نووس وهره مه میدان و
 تا سه ر یارم به! - کئ له وێیه؟-
 (پاکاره که لهگهڵ دوو پیاوکوژ دیته ژوور)
 (بۆ پاکاره که) ئیستا، برۆ لای ده رگا و له وئ به تا بانگت ده کهم -
 (پاکاره که ده پروات)

(*) مه بهستی له شهیتانه.

Was it not yesterday we spoke together?

FIRST MURDERER:

It was, so please your highness.

MACBETH:

Well then, now

Have you considered of my speeches? Know

That it was he, in the times past, which held you

So under fortune; which you thought had been

Our innocent self. This I made good to you

In our last conference, passed in probation with you

How you were borne in hand, how crossed, the instruments,

Who wrought with them, and all things else that might

To half a soul and to a notion crazed

Say, "Thus did Banquo."

FIRST MURDERER:

You made it known to us.

MACBETH:

I did so; and went further, which is now

Our point of second meeting. Do you find

Your patience so predominant in your nature,

That you can let this go? Are you so gospelled,

To pray for this good man and for his issue,

Whose heavy hand hath bowed you to the grave,

And beggared yours forever?

FIRST MURDERER:

We are men, my liege.

MACBETH:

Ay, in the catalogue ye go for men;

As hounds, and greyhounds, mongrels, spaniels, curs,

Shoughs, water-rugs, and demi-wolves are clept

(بۆ پیاو کوژەکان) دوینی نەبوو پیکهوه قسهمان کرد؟

یهکەم پیاو کوژ: وابوو، ئەو خاوەن شکۆ.

ماکیس: باشە. دەی ئیستا

بیرتان لە قسهکانم کردۆتەوه؟ دەزانن

ئەو بوو لەمەوپێش ئیوهی

لەو باره پر کوێرەوه ریههه دا هیشتبۆوه. ئیوهش واتان دەزانی

ئیمهه بهسته زمان بووین. له کۆبوونهوهی رابردوودا

من ئەوهه بۆتان سهلماند و به بهلگه بۆتانم روون کردهوه

که چۆن ئیوه ههلهتاهوون: چۆن رینگای بهرزبوونهوهتان

لی گیرابوو و کێ بوو ئەو کارانهی بهجێ دهگهیااند؛

گهر مرۆف کهمیک میشک و گیانی ههبی

دهتوانی بلی (بانکو وای کرد).

یهکەم پیاو کوژ: تۆ ئەوت بۆ ئیمه ئاشکرا کرد.

ماکیس: من وام کرد و لهوه پتریشم کرد، ئەوهش ئیستا

ئامانجی دووهه کۆبوونهوهمانه. ئایا ئیوه

ئەوهنده دلفراوانن و ئارامیتان بهسهه سروشتتاندا زاله

لی بگه رین ئەمه وا بروات؟ ئایا ئیوه

ئەوهنده بهدینن نویژ بۆ ئەو پیاوه باشه و نهوهکانی بکهن،

که به دهسته قورسهکانی ئیوهی له گۆر پهستاوه و

منالهکانی ئیوهی ههتا ههتایه کردۆته دهروژهکهه؟

یهکەم پیاو کوژ: ئیمه پیاوین گهورهه.

ماکیس: بهلی تهنها له لیستهه ئیوه به پیاو نووسراون؛

وهه چۆن تاژی و بۆرهتاژی و سهگی دوورههگ و قوتهسهگ و سهگی بهرههه

سهگی تووک زبرو سهگی دهوئاوان و سهگی گورگه میش و نیمچه سهگ

All by the name of dogs: the valued file
 Distinguishes the swift, the slow, the subtle,
 The house-keeper, the hunter, every one
 According to the gift which bounteous nature
 Hath in him closed; whereby he does receive
 Particular addition, from the bill
 That writes them all alike: and so of men.
 Now, if you have a station in the file,
 Not i' the worst rank of manhood, say it;
 And I will put that business in your bosoms,
 Whose execution takes your enemy off;
 Grapples you to the heart and love of us,
 Who wear our health but sickly in his life,
 Which in his death were perfect.

SECOND MURDERER:

I am one, my liege,
 Whom the vile blows and buffets of the world
 Have so incensed that I am reckless what
 I do to spite the world.

FIRST MURDERER:

And I another,
 So weary with disasters, tugged with fortune,
 That I would set my life on any chance,
 To mend it or be rid on't.

MACBETH:

Both of you
 Know Banquo was your enemy.

BOTH MURDERERS:

True, my lord.

هه موویان به ناوی سهگ ناونراون، ئەو لیسته بهراوردکارییه بایه خداره
 خیرا و سست و ناسک و مالپاریز و راوکه هر یه که
 بهو بههرهیهی سروشتی بهخشنده پیی داون لیک جیا دهکاتهوه.
 بهمهش هر یه که لای ئیمه ناویکی سهربار بهپیی ئاکاری خوی
 وهردهگریت، بهلام ئەو لیستهیه هه موویان بهجوړیک ناو دهبات،
 هه مان شتیش بهرامبه مرؤف راسته.

ئیسنا ئەگەر شوینیکتان له ناو ئەو لیستهیهدا ههیه و
 له خراپترین پلهی پیاوهتیدا نین، بیلین!
 منیش ئەو کاره دهخمه ناو سینهتان و
 به جیبهجی کردنی دوژمنهکتان له ناو دهبات،
 ئیوهش به دل و دهروونمانهوه دهنوو سینت و
 تا ئەو له ژياندا ماییت ناتهواو و نهساغه و
 به مردنی چاک دهبیتهوه.

دوهم پیاوکوژ: گه وره من یه کیکم

که لهقهو شهقی پیسی زهمانه

وای رتهاندووم بی باک بم

لهوهی دهیکه بم بۆ تۆ لهسهندنهوه له دنیا.

یهکهه پیاو کوژ: منیش یه کینکی دیم

کارهسات وای پرووکاندووم و بهخت وای لی توند کردووم

که ژيانی خۆم دهخمه سه هر ریکهوتیک

تا چاک ببمهوه یان لی ی رزگاریم.

ماکیس: ههردووکتان دهزانن

که (بانکو) دوژمنتانه.

ههردوو پیاوکوژ: راسته، گه وره.

MACBETH:

So is he mine; and in such bloody distance,
That every minute of his being thrusts
Against my near'st of life; and though I could
With barefaced power sweep him from my sight,
And bid my will avouch it, yet I must not,
For certain friends that are both his and mine,
Whose loves I may not drop, but wail his fall
Who I myself struck down: and thence it is
That I to your assistance do make love,
Masking the business from the common eye
For sundry weighty reasons.

SECOND MURDERER:

We shall, my lord,
Perform what you command us.

FIRST MURDERER:

Though our lives--

MACBETH:

Your spirits shine through you. Within this hour at most,
I will advise you where to plant yourselves;
Acquaint you with the perfect spy o' the time,
The moment on't; for't must be done to-night
And something from the palace; always thought
That I require a clearness; and with him,
(To leave no rubs nor botches in the work)
Fleance his son, that keeps him company,
Whose absence is no less material to me
Than is his father's, must embrace the fate
Of that dark hour. Resolve yourselves apart:
I'll come to you anon.

ماكبېس: دوژمنى منيشه؛ ههروا كينهيهكى وا توندم له دلدايه

كه هه خولهكيكى مانى ناو هه ناوم دهكوئيت؛
هه چهنده به ئاشكرا دهتوانم به هيز له بهر چاوم بيسرپمهوه و
بلييم مافى خوم بوو و وابكهه، كه چى له بهر خاترى
دوست و براده رانى ههردووكمان نابي وابكهه
چونكه نامهوي خوشهويستيان بدورينم. سههراي نهوهش
دهبي بلاليمهوه بو مهرگى نهو كهسهي خوم دهيكوژم.
ئينجا بوئه له يارمهتي ئيوهه خوشهويستى دهبينم و
له بهر گهلي هوئى گرنگ نهو كاره
له چاوي هه موو خهلك دهشارمهوه.

دوهم پياوكوژ: كه ورهه فه رمانت چى بيت

جيبه جى دهكهين.

دوهم پياوكوژ: هه چهنده ژيانيشمان -

ماكبېس: روختان له جهسته تانا دهره وشيتهوه. هه لهو كاتزميره درهنغه دا

ناموژگاريتان دهكهه له كوئى خو مه لاس بدن و

له رپي راستترين سيخوږ باشترين كات و ساتتان پي ده ليم
چونكه دهبي نهو كاره هه ر ئيمشه و بكرت و

له جيبه كى كه ميك دوور لهه كو شكه و هه ميشه نهوه تان له بير بي

من دهه موئى لهو كاره به پاكي ده رچم: نابي له گه ل نهو دا

(هيج كهه و كورپى و شپريوييهك لهو كاره) به جى بهيلري،

(فلينس)ى كورپيشى كه له گه ليدايه

نه مانى نهو بو من له هى باوكى

كه متر نييه، دهبي رووبه رووي چاره نووسى

نهو ساته تاره ببتهوه. هه كهسه و بريارى خو تان بدن،

هه ر ئيستا ديمه وه لاتان.

BOTH MURDERERS:

We are resolved, my lord.

MACBETH:

I'll call upon you straight: abide within.

[Exeunt Murderers.]

It is concluded: Banquo, thy soul's flight,

If it find heaven, must find it out to-night.

[Exit.]

دوهم پياوڪوژ: گه ورهم نيمه پرياري خو مان داوه.
ماڪبېس: هر نيسا دنيرمه دواتان: له ناوهه بميننهوه-

(پياوڪوژهكان دهرون)

روحت فريوه و کوتاييته نهى (بانکو)

گر به هه شتى بى، بيدوزهوه هر نه مشق.

(دهروات)

Scene II

The same. Another Room in the Palace.

[Enter Lady Macbeth and a Servant.]

LADY MACBETH:

Is Banquo gone from court?

SERVANT:

Ay, madam, but returns again to-night.

LADY MACBETH:

Say to the king, I would attend his leisure

For a few words.

SERVANT:

Madam, I will.

[Exit.]

LADY MACBETH:

Nought's had, all's spent,

Where our desire is got without content:

'Tis safer to be that which we destroy,

Than, by destruction, dwell in doubtful joy.

[Enter Macbeth.]

How now, my lord! why do you keep alone,

Of sorriest fancies your companions making,

Using those thoughts which should indeed have died

With them they think on? Things without all remedy

Should be without regard: what's done is done.

MACBETH:

We have scotched the snake, not killed it;

دیبه‌نی دووهم

هه‌مان شوین، ژووریکی دی ناو قه‌لا

[خاتوو ماکبیس و ته‌یانیک دینه ناوه‌وه.]

خاتوو ماکبیس: ئه‌ری (بانکو) له ده‌ربار رویشتوو؟

ته‌یان: به‌لی، خانم، به‌لام ئیمشه‌وه دیته‌وه.

خاتوو ماکبیس: به‌شا بلای ده‌مه‌وی بۆ چه‌ند قسه‌یه‌ک

که‌میک له کاتی وه‌رگرم.

ته‌یان: باشه، خانم.

(ده‌پوات)

خاتوو ماکبیس: هیچمان نه‌کرد، هه‌مووی دۆرا

ئه‌وه‌ی ئاواتمان بوو پووچ ده‌رچوو،

چاکتره‌ ئه‌و شته‌ بیت که تیکی ده‌شکینیت

له‌وه‌ی به‌تیکشکاندنی بکه‌ویته‌ ناو به‌خته‌وه‌ری گومانای.

(ماکبیس دینه ژوور)

ئیس‌تا چۆنیت گه‌وره‌م؟ بۆ وا ته‌نیایت،

تالترین بیر و ئه‌ندۆ هاورپیتن و

ئه‌و بیرانه‌ی ده‌بوا مردبان سه‌ری تی کردوویت و

بیریان لی ده‌که‌پته‌وه‌؟ ئه‌و شتانه‌ی بی چاره‌ن

پئویسته‌ له‌ بیربکرین: ئه‌وه‌ی بوو بوو.

ماکبیس: ئیمه‌ ماره‌که‌مان بریندار کرد و نه‌مانکوشت:

She'll close, and be herself; whilst our poor malice
 Remains in danger of her former tooth.
 But let the frame of things disjoint. Both the worlds suffer,
 Ere we will eat our meal in fear, and sleep
 In the affliction of these terrible dreams
 That shake us nightly. Better be with the dead
 Whom we, to gain our peace, have sent to peace,
 Than on the torture of the mind to lie
 In restless ecstasy. Duncan is in his grave;
 After life's fitful fever he sleeps well;
 Treason has done his worst: nor steel, nor poison,
 Malice domestic, foreign levy, nothing,
 Can touch him further.

LADY MACBETH:

Come on;
 Gently my lord, sleek o'er your rugged looks;
 Be bright and jovial among your guests to-night.

MACBETH:

So shall I, love; and so, I pray, be you:
 Let your remembrance apply to Banquo;
 Present him eminence, both with eye and tongue:
 Unsafe the while, that we
 Must lave our honours in these flattering streams;
 And make our faces vizards to our hearts,
 Disguising what they are.

LADY MACBETH:

You must leave this.

MACBETH:

O, full of scorpions is my mind, dear wife!

چاک ده‌بیت‌هوه و وهک خوئی لی دیت‌هوه؛ که‌چی رقی به‌سته‌زمانمان
 له‌به‌ردهم ترسی ددانی جارانی ده‌مینیت‌هوه.
 با هه‌موو شتیک لیک بترازیت، زهوی و ئاسمان تیک و پیک بچن
 به‌رله‌وهی ئیمه له ترسدا بژین و
 له نیو نازاری ئه‌و خه‌ونه ترسناکانه‌ی شه‌وانه
 رامانده‌چله‌کینن بخه‌وین. باشتره له‌گه‌ل ئه‌و مردووانه بین
 که خاموشمان کردن بۆ وه‌ده‌سته‌هینانی ئه‌و پله و پایانه
 له‌وهی له‌سه‌ر حیسابی نازاری می‌شک
 له شادییه‌کی بی نازامدا بخه‌وین. (ده‌نکه‌ن) له‌گۆری خویدایه
 ئیستا دوا‌ی ژیانیکی چالاک و گهرم و گور باش ده‌خه‌ویت؛
 خه‌یانه‌ت خراپترین کاری خوئی کرد: نه شمشیر و نه ژهر،
 نه کینه‌ی ناوخویی، نه له‌شکری دهره‌وه و
 نه هیچی دی له‌وانه پپی ده‌گهن.

خاتوو ماکبیس: وهره؛

سه‌روه‌ری دلفراوانم، که‌می‌ک ناگات له رهنگ و رووی گۆراوت بیت.
 ئیمشه‌و له ناو میوانه‌کانت دلخۆش و به‌که‌یف به.
ماکبیس: وا ده‌که‌م، گیانه‌که‌م: بۆیه هه‌ز ده‌که‌م تۆش وابیت:
 ناگات له (بانکو) بیت،
 به چاو و به‌ده‌م له‌گه‌ل ئه‌و به پایه‌به‌رزی بجوولیه،
 وا پی ده‌چیت ئیستا جیگامان له‌ق بیت
 بۆیه ده‌بی رۆمه‌تی خۆمان له جۆگه‌له‌ی کوزکیشیدا بشۆین و
 روخسارمان بکه‌ینه ده‌مامکی دلمان و
 راستی خۆمانی پی بشارینه‌وه.

خاتوو ماکبیس: ده‌بی تۆ واز له‌و بیرانه‌ بینیت.

ماکبیس: ئۆه، ژنه نازایه‌که‌م، می‌شکم پری بیری دوپشکینه

Thou know'st that Banquo, and his Fleance, lives.

LADY MACBETH:

But in them nature's copy's not eterne.

MACBETH:

There's comfort yet; they are assailable;
Then be thou jocund. Ere the bat hath flown
His cloistered flight, ere to black Hecate's summons,
The shard-borne beetle, with his drowsy hums,
Hath rung night's yawning peal, there shall be done
A deed of dreadful note.

LADY MACBETH:

What's to be done?

MACBETH:

Be innocent of the knowledge, dearest chuck,
Till thou applaud the deed. Come, seeling night,
Scarf up the tender eye of pitiful day;
And, with thy bloody and invisible hand,
Cancel and tear to pieces that great bond
Which keeps me pale!--light thickens; and the crow
Makes wing to the rooky wood:
Good things of day begin to droop and drowse;
Whiles night's black agents to their preys do rouse.
Thou marvellest at my words: but hold thee still;
Things bad begun make strong themselves by ill.
So, pr'ythee, go with me.

[Exeunt.]

تۆ دەزانیت (بانقۆ) و (فلینس) دەژین.

خاتوو ماکیبتس: بەلام ئەوان تاسەر هەر نامین.

ماکیبتس: هیشتا خۆشییه که له وهدایه ئەوان بەرھێرشن:

کهواته دلخۆش به. بهرله وهی شه مشه مه کو پیره به ناو
دا لانه کاندایه لفریت؛ پیش نه وهی قالونچهی ناو ته پیکان
که به فنگه ی خه وبردهیه وه زهنگی باویشک لی بدات
بۆ به دنه که وه چوونی بانگه وازی (هیکیته) ی به دکار،
کاریکی یه گجار رهش وه نه نجام ده گه یه نریت.

خاتوو ماکیبتس: چی ده کریت؟

ماکیبتس: گیانه کهم، باشتره هیچ له و کاره نه زانیت

تا نه و کاته ی چه پله ی بۆ لی ده دهیت. وهره، ئەهی شه وه زهنگ،

په رده یه کی تاریک به سه ر چاوی ناسکی رۆژی به سه زمان داکیشه و

به دهستی نادیار و خویناویت

ئهو ریکه وتنه مه زنه ی من له ترسان زهرد دهکات

پووچه ل بکه وه و پارچه پارچه ی بکه! - روناکی ته لخ و تار ده بی و

قه لیش بۆ دارستانی شه وانیه ی بالداران له با لدهدات،

شته چاکه کانی رۆژ شوڤر ده بنه وه و وه نه وز ده دن،

که چی بوونه وهره ره شه کانی شه و بۆ نیچیره کانیان راده بن.

تۆ سه رت له قسه کانم سوورماوه، به لام ئارامت بی،

شتی به خراپی ده ست پی بکات به خراپی خوی به تین دهکات

جا تکات لی ده کهم وهره.

(ده رۆن)

Scene III

The same

A Park , with a road leading to the Palace.

[Enter three Murderers.]

FIRST MURDERER:

But who did bid thee join with us?

THIRD MURDERER:

Macbeth.

SECOND MURDERER:

He needs not our mistrust; since he delivers

Our offices and what we have to do

To the direction just.

FIRST MURDERER:

Then stand with us.

The west yet glimmers with some streaks of day:

Now spurs the lated traveller apace,

To gain the timely inn; and near approaches

The subject of our watch.

THIRD MURDERER:

Hark! I hear horses.

BANQUO:

[Within.] Give us a light there, ho!

SECOND MURDERER:

Then 'tis he; the rest

That are within the note of expectation

Already are i' the court.

FIRST MURDERER:

His horses go about.

دیهانی سییہم

ہہمان شوین

[ویستگہیہک، ریگہیہکی لیوہ دہچپتہ کوشک،]

سی پیاوکوژ دینہ ناوہوہ

یہکہم پیاو کوژ: کی بہ توئی گوت لہگہلمان بیت؟

سییہم پیاو کوژ: ماکبیس.

دوہم پیاو کوژ: پیویست بہوہ ناکات گومانی لی بکہین

لہ کاتیکدا ئہو باش ئیشی ئیمہ دہزانیٹ و

لہ ہہموو شتیکی ئیمہ ئاگادارہ.

یہکہم پیاو کوژ: دہ کہواتہ لہگہلمان بہ.

ہیشتا چند تالہ رووناکییہک لہ لای روژاوا دہبریسکینہوہ:

ئیستا ریواری لہ کاروانی شہو بہجیماو خیرا نہقیزہ لی دہدات

تا لہ کاتیکی دیاریکراودا بگاتہ قوناع؛ ئہوہی ئیمہش

چاوہری دہکہین وا نزدیک دہکہویتیہوہ.

سییہم پیاو کوژ: گوئی شل کہن، گویم لہ دہنگی ئہسپانہ.

بانکو (لہ ناوہوہ): ہو، رووناکییمان بو پیکہن.

دوہم پیاو کوژ: کہواتہ خوئیہتی؛ ئہوانی دی

کہ لہ لیستی داوہت کراواندان

وا لہ ناو دہباردان.

یہکہم پیاو کوژ: ئہسپہکانی بہرہو دوا بایاندایہوہ.

THIRD MURDERER:

Almost a mile; but he does usually,
So all men do, from hence to the palace gate
Make it their walk.

SECOND MURDERER:

A light, a light!

THIRD MURDERER:

'Tis he.

FIRST MURDERER:

Stand to't.

BANQUO:

[To Fleance] It will be rain to-night.

FIRST MURDERER:

Let it come down.

[The First Murder strikes out the light while the others assault Ban-
quo.]

BANQUO:

O, treachery! Fly, good Fleance, fly, fly, fly!
Thou mayst revenge. [To the Murderer] O slave!
[Dies. Fleance escapes.]

THIRD MURDERER:

Who did strike out the light?

FIRST MURDERER:

Was't not the way?

THIRD MURDERER:

There's but one down: the son is fled.

SECOND MURDERER:

We have lost

Best half of our affair.

FIRST MURDERER:

Well, let's away, and say how much is done.

[Exeunt.]

سټیہم پیاوکوژ: نزیکه‌ی میلیک لیمان دووره، به لام ئه‌ویش

وهک هه‌موو که‌سیکی دی لیروهه تا بهر دهرگی
کوژشک به پی دهروات.

(بانکو دی و فلینس مه‌شخه‌لیکی له دهسته)

دوهم پیاوکوژ: پوناکی، پوناکی.

سټیہم پیاوکوژ: خو‌یه‌تی .

یه‌که‌م پیاو کوژ: ئاماده‌بن .

بانکو: (بو فلینس) ئه‌مشه‌و دهباریت .

یه‌که‌م پیاو کوژ: با بباریت^(۱۱) .

(پیاوکوژی یه‌که‌م پوناکی ده‌کوژینیتته‌وه و ئه‌وانی دی

هه‌لده‌کوته‌ سهر بانکو)

بانکو: ئو، خیانه‌ت! ئه‌ی (فلینس) ی‌ئازیز راکه، راکه، راکه، راکه!

تو ره‌نگه‌ تو‌له‌م بکه‌پته‌وه—(بو پیاو کوژه‌که) ئه‌ی نامه‌رد!

(ده‌مریت، فلینس راده‌کات)

سټیہم پیاوکوژ: کئ بوو پوناکی کوژانده‌وه؟

یه‌که‌م پیاو کوژ: وا دانه‌نرابوو؟

سټیہم پیاوکوژ: ته‌نہا یه‌کتیک کوژرا، کورہ‌که‌ی رایکرد .

ئیمه‌ چاکترین به‌شی

دوهم پیاوکوژ: کاره‌که‌مان له ده‌ست چوو .

یه‌که‌م پیاو کوژ: باشه، بابریوین و بلین چیمان کرد .

(ده‌پون)

(۱۱) واته، با باران بباریت، هه‌روا واته، با لیدان به‌سه‌ریدا بباریت.

Scene IV

A Room of state in the Palace.

[A banquet prepared, [Enter Macbeth, Lady Macbeth, Rosse, Lennox, Lords, and Attendants.]

MACBETH:

You know your own degrees: sit down. at first and last,
The hearty welcome.

LORDS:

Thanks to your majesty.

MACBETH:

Ourself will mingle with society,
And play the humble host.
Our hostess keeps her state; but, in best time,
We will require her welcome.

LADY MACBETH:

Pronounce it for me, sir, to all our friends;
For my heart speaks they are welcome.
[Enter first Murderer to the door.]

MACBETH:

[To lady macbeth] See, they encounter thee with their
hearts' thanks.--
[To the Company] Both sides are even: here I'll sit i' the midst:
Be large in mirth; anon we'll drink a measure
The table round. [To the Murderer] There's blood upon thy face.

MURDERER:

'Tis Banquo's then.

دیهانی چواردم

دیوه خانیکى گه وره له کۆشکدا

[خوان ئامادهیه، ماکبیس و خاتوو ماکبیس و رۆز و

لینۆکس و لۆرد و پاکارهکانیان دینه ناوهوه.]

ماکبیس: ئیوه پلهویایهی خۆتان دهزانن، له م سه رهوه

تا ئه وسهر دابنیشین، پر به دل به خیربیین.

لۆردهکان: سوپاسی به پزتان دهکهن.

ماکبیس: ئیمهش له گه ل ئیوه تیکه ل ده بین و

وهک خانه خوییه کی خاکه را رهفتار دهکهن.

خانمی خانه خویمان له سهر کورسی خویه تی و دواتر

داوای به خیرهاتنتانی لی دهکهن.

خاتوو ماکبیس: گه وره، له جیاتی من، له دلوه

به خیرهاتنی هه موو دوستانمان بکه.

(یه که م پیاو کوژ دیته لای ده رگا)

ماکبیس: (بو خاتوو ماکبیس) بروانه، ئه وانیش له دلوه

سوپاست دهکهن.

(بو خه لکه که): هه ردوو بهر وهک یه کن: من لیره له ناوه پراست

داده نیشم. به دلی خۆتان رابویرن، هه ر ئیستا جامیک

به دهوری میزه که دا ده گیرین. (بو پیاو کوژه که) ده موچاوت به خوینه.

پیاو کوژ: که واته هی بانکویه.

MACBETH:

'Tis better thee without than he within.

Is he despatched?

MURDERER:

My lord, his throat is cut; that I did for him.

MACBETH:

Thou art the best o' the cut-throats; yet he's good

That did the like for Fleance: if thou didst it,

Thou art the nonpareil.

MURDERER:

Most royal Sir,

Fleance is 'scaped.

MACBETH:

[*Aside*] Then comes my fit again: I had else been perfect;

Whole as the marble, founded as the rock;

As broad and general as the casing air:

But now I am cabined, cribbed, confined, bound in

To saucy doubts and fears. [*To the Murderer*] But Banquo's safe?

MURDERER:

Ay, my good lord: safe in a ditch he bides,

With twenty trenched gashes on his head;

The least a death to nature.

MACBETH:

Thanks for that--

[*Aside*] There the grown serpent lies; the worm that's fled

Hath nature that in time will venom breed,

No teeth for the present.- [*To the Murderer*] Get thee gone; tomorrow

We'll hear, ourselves, again.

[*Exit Murderer.*]

ماکیس: باشتره لهسه روخساری تۆیه نهک له ناو ئه ودا،

فتتان کرد؟

پیاوکوژ: گه وره به دهستی خۆم کوشتم.

ماکیس: تۆ باشترین پیاوکوژی، به لام ئه وهی

(فلینس) ی کوشتبا ئه و چاک بوو: وات کردبا

بی هاوتا ده بوویت.

پیاوکوژ: گه وره هی هه ره شکۆ دارم

(فلینس) هه لات.

ماکیس: (به لابه لایی) ئینجا دهرده کهم لی دیته وه: وانه بوایه بی خهوش بووم،

ته و او بووم وهک مه پمه، جیگیر وهک که فر

به په لا و نازاد وهک هه وای سه سه رمان.

که چی ئیستا دیلی دهستی گومان و ترسانم،

گیراوم و تیا موم. - (بو پیاوکوژ). به لام (بانکو) ساغه؟

پیاوکوژ: به لی، سه روه ری په سندهم، به ساغی له ناو قوورتیک راکشاوه

بیست شهقی له سه ری کراوه

بچووکتینیان به سه بو مراندنی.

ماکیس: سوپاس بو ئه مه: -

(به لابه لایی) پیره مار له وی راکشاوه: ئه و کرمه ی هه لاتووه

هه رچهنده ئیستا بی ددانه.

دوایی سه روشته ژه هری لی دهرسکینیت (بو پیاوکوژ) برۆ!

سه بی به ته نیا گوئی له قسه ت ده گرم.

(پیاوکوژ هه که ده پوات)

LADY MACBETH:

My royal lord,
You do not give the cheer: the feast is sold
That is not often vouched, while 'tis a-making,
'Tis given with welcome. To feed were best at home.
From thence, the sauce to meat is ceremony;
Meeting were bare without it.

MACBETH:

Sweet remembrancer!--
Now, good digestion wait on appetite,
And health on both!

LENNOX:

May it please your highness sit?

MACBETH:

Here had we now our country's honor roof'd,
Were the grac'd person of our Banquo present;
[The Ghost of Banquo rises, and sits in Macbeth's place.]
Who may I rather challenge for unkindness
Than pity for mischance!

ROSSE:

His absence, Sir,
Lays blame upon his promise. Please't your highness
To grace us with your royal company?

MACBETH:

The table's full.

LENNOX:

Here is a place reserved, Sir.

MACBETH:

Where?

LENNOX:

Here, my good lord. *[Macbeth notices the ghost]*

خاتوو ماکیئس: سه‌روه‌ری گه‌وره‌م

نوشت به کهس نه‌به‌خشی و سفره‌ی و به‌گیانی کهس ناکه‌وئیت
چونکه ده‌بوايه ناوناوه به خیرهاتنیان لی بکرا بوايه،
باشتر بوو له مالّ بیانخواردبوايه.
قسه‌ی خویشی سهر خواردن، له مالّ به‌ده‌روه، مه‌زه‌ی خویشییه،
هاتنه داوه‌تی به‌بی ئەم قسانه بۆشه.

ماکیئس: ئە‌ی وه‌بیره‌وه‌هینی شیرینم--

ئێستا خۆراکتکی چاک چاوه‌ری‌ی وه گیان که‌وتنتانه؛
نویشی گیانی هه‌موو لایه‌ک بیت.

لینۆکس: هه‌ز ده‌که‌ن به‌ری‌زتانه دانیشن؟

ماکیئس: هاتبا (بانکو)ی دلۆقان لیره‌بایه، ئێستا هه‌موو

پیاوه شه‌ره‌فمه‌نده‌کانی ولاتمان له‌ژیر ئە‌و ساپیت‌ده‌ده‌بوون.
(تارمایی بانکو دیته ژوور و له شوینی ماکیئس داده‌نیشیت)
من پتر گله‌یی له بی وه‌فاییه‌که‌ی ده‌که‌م
له‌وه‌ی ریکه‌وت له‌گه‌لی بی به‌زه‌بی بووه.

رۆز: گه‌وره‌م نه‌هاتنی

گله‌یی دینیته سهر په‌یمان‌که‌ی، هه‌ز ده‌که‌ن به‌ری‌زتانه

به ناماده‌بوونی شاهانه‌تان ناوی خوا له خواردنه‌که‌ بێن؟

ماکیئس: خوان پره‌و جیگا نه‌ماوه.

لینۆکس: گه‌وره‌م، لیره شوینیکت بۆ گیراوه.

ماکیئس: له کوئی؟

لینۆکس: لیره، سه‌روه‌ری چاکم. (ماکیئس هه‌ست به تارماییه‌که‌ ده‌کات)

ئەو چىيە وا لە بەرپىزتان دەكات تىك بچن؟

What is't that moves your highness?

MACBETH:

ماكبېس: كېھاتان واتان كر دووه؟

Which of you have done this?

گەرھىپاوان: چى ، سەرورەرى چاكام؟

LORDS:

ماكبېس: (بۆ تارمايىيەكە): ناتوانىت بلئيت من وام لى كر دوويت.

What, my good lord?

چىدى بسكە خويناويىيەكانت بۆم مەلەقېنەوہ.

MACBETH:

رۆز: جوامىران، ھەلسن، بەرپىزىان ناتەواوہ.

[To the Ghost] Thou canst not say I did it: never shake

Thy gory locks at me.

خاتو ماكبېس: ھاوريىانى ھىژا، مەبزوون پياوہكەم زۆر جار واى لى دىت و

ROSSE:

ھەر لە گەنجىتيىەوہش وابووہ؛ تڪايە جىگىر بن؛

Gentlemen, rise; his highness is not well.

لېھاتنەكەى كەم خايەنە؛ لە چاوترووكانىكدا

LADY MACBETH:

Sit, worthy friends. My lord is often thus,

وہك خوئى لى دىتەوہ. ئەگەر ئىوہ زۆر زەينى بدەنى

And hath been from his youth: pray you, keep seat;

خراپترى لى دەكەن و ئەم سۆزە درىژ دەكەنەوہ؛

The fit is momentary; upon a thought

بخۆن و گوئى پى مەدەن. - (بۆ ماكبېس) تۆش پياوئىت؟

He will again be well: if much you note him,

ماكبېس: بەلى، پياويكى ئازاش، ئەوہى ئىستا من

You shall offend him, and extend his passion:

تەماشاي دەكەم شەيتانىش لى دەترسىت.

Feed, and regard him not.--[To Macbeth] Are you a man?

خاتو ماكبېس: قسەى فش!

MACBETH:

Ay, and a bold one, that dare look on that

ئەوہ تەنيا رەنگدانەوہى ترسى خۆتە:

Which might appal the devil.

ئەوہ ئەو خەنجەرە ھەواكىشەيە كە خۆت گۆتەنى

LADY MACBETH:

O proper stuff!

بەرەو (دەنكەن) دەبىردىت. ئۆھ! ئەو ترس و راجلەكىنانەت

This is the very painting of your fear:

(فشەن لە چاوترسى راستەقېنە) زۆر چاك دەبنە

This is the air-drawn dagger which, you said,

چىرۆكى بەرئاگردانى زستانەى ئافرەتان

Led you to Duncan. O! these flaws, and starts,

كە داپىرەبان بۆى گىراپنەوہ. شەر مە!

(Impostors to true fear) would well become

بۆ وا رەنگ و روخسارت گۆراوہ؟

A woman's story at a winter's fire,

تۆ ھەر بە راستى سەيرى كورسىيەك دەكەيت.

Authorized by her grandam. Shame itself!

Why do you make such faces? When all's done,

You look but on a stool.

MACBETH:

[To the lords] Pr'ythee, see there! behold! look! lo!
 how say you?--
 Why, what care I? [To the Ghost] If thou canst nod, speak too.--
 [To the lords] If charnel houses and our graves must send
 Those that we bury back, our monuments
 Shall be the maws of kites.

[Ghost disappears.]

LADY MACBETH:

What, quite unmanned in folly?

MACBETH:

If I stand here, I saw him.

LADY MACBETH:

Fie, for shame!

MACBETH:

Blood hath been shed ere now, i' the olden time,
 Ere humane statute purged the gentle weal;
 Ay, and since too, murders have been performed
 Too terrible for the ear: the time has been,
 That, when the brains were out, the man would die,
 And there an end; but now they rise again,
 With twenty mortal murders on their crowns,
 And push us from our stools. This is more strange
 Than such a murder is.

LADY MACBETH:

My worthy lord,
 Your noble friends do lack you.

MACBETH:

[To lady Macbeth] I do forget:--
 [To the Lords] Do not muse at me, my most worthy friends;

ماکیٹس: (بؤ گہورہ پیاوان) تکیہ پروانہ ئیرہ! پروانن! سہیر کہن! بؤ!

چون وا دهلیت؟

بؤچ ، باکم بهچیہ؟ (بؤ تارماییہ کہ) مادام سہر دهله قینیتہ وہ، قسہش بکہ
 (بؤ گہورہ پیاوان) ئہ گہر مردوخانہ و گؤرہ کانمان ناچارین
 نیژراوہ کانمان بنیرنہ وہ،

دهبی کہ لاشمان دہر خواردی کؤلاران بدہین.

(تارماییہ کہ ون دهیت)

خاتو ماکیٹس: چی! له گہ وجیتیشدا زؤر ناپیاوانہیت؟

ماکیٹس: ئیرہ بوہستم دهیبینم.

خاتو ماکیٹس: پفاہ! شہرم بکہ!

ماکیٹس: ہر له کؤنہ وہ بہرلہ وہی یاسای مرؤفانہ

کؤمہ لگہ خاوین بکاتہ وہ.

بہ لی ہر له و دہمہ وہ کوشتنی وا کراوہ

کہ باسکردنی زؤر ترسناکہ.

ئہ و دہمہ ی کہ میتشک دہپرژا، مرؤف دہمرد و

ئہ و ہش کؤتایی بوو. کہ چی ئیستا له بیست جئیان

سہر پر زام و شہق دہکری و راست دہبنہ وہ،

دین ئیمہش له سہر کورسیہ کانمان پال پیوہ دہنین؛

ئہمہ له خؤیدا زؤر له کوشتنہ کہ سہیرترہ.

خاتو ماکیٹس: ئہ ی سہر وہری ہیژام

ہاوری ماقوولہ کانت پیویستیان بہ تویہ.

ماکیٹس: (بؤ خاتو ماکیٹس): بہ راستی له بیرم چوو بوو.

(بؤ گہورہ پیاوان) ہاوری ہرہ ہیژاکانم، سہیرتان پیم نیت،

I have a strange infirmity, which is nothing
To those that know me. Come, love and health to all;
Then I'll sit down.--Give me some wine, fill full.--
I drink to the general joy o' the whole table,
And to our dear friend Banquo, whom we miss:
Would he were here!

[Re- enter Ghost]

To all, and him, we thirst,
And all to all.

LORDS:

Our duties, and the pledge.

MACBETH:

[To the Ghost] Avaunt! and quit my sight! let the earth hide thee!
Thy bones are marrowless, thy blood is cold;
Thou hast no speculation in those eyes
Which thou dost glare with!

LADY MACBETH:

[To the Lords] Think of this, good peers,
But as a thing of custom: 'tis no other,
Only it spoils the pleasure of the time.

MACBETH:

What man dare, I dare:
Approach thou like the rugged Russian bear,
The armed rhinoceros, or the Hyrcan tiger;
Take any shape but that, and my firm nerves
Shall never tremble: or be alive again,
And dare me to the desert with thy sword;
If trembling I inhabit then, protest me

من ناتەواوییهکی سهیرم ههیه. له لای ئەوانەهی دەمناسن
ئەوه هیچ نییه. وەرن، خۆشه‌ویستی و نۆش بۆ هەمووان،
ئینجا من دادەنیشم. - هەندی مەیم بەدری، پری بکه:-
من بۆ خۆشی هەموو میزەکه دەخۆمه‌وه،
هەروا بۆ هاوڕیتی ئازیزم (بانکو) که له‌گه‌لمان نییه،
خۆزگه لێره بوايه.

(تارماییه‌که دیتەوه)

به خۆشی هەمووان و ئەو. ئیمه بۆ خۆشی
هەموو لایه‌ک دەخۆینه‌وه.

گه‌وره پیاوان: بۆ ئەرک و په‌یمانمان!

ماکیس: (بۆ تارماییه‌که): لاچۆ! له‌به‌ر چاوم برۆ! ده‌ک زه‌وی بتباته‌وه!

ئیسکت بۆ مۆخ و خوینت سارده.

هیچ مانایه‌ک له‌چاوانتا نین

که له‌روخسارتا ده‌ترووسکینه‌وه.

خاتوو ماکیس: (بۆ گه‌وره پیاوان) هاوشانانی خاس،

ته‌نیا وه‌ک شتیکی ئاسایی بی‌ری لێ بکه‌نه‌وه، هەر ئەوه‌نده‌یه و به‌س،
که‌چی خۆشیه‌کانمان لێ تیک ده‌دات.

ماکیس: ئەوه‌ی پیاو بیوێریت بیکات، من پێی ده‌ویرم:

تۆ وه‌ره پێش وه‌ک ورچی تیسکنی روسیا،

یان یه‌کشاخه‌ی زری‌دار، یان پلنگی هه‌رجانی^(١٢)

یاخود به‌هه‌ر شیوه‌یه‌کی دی جگه‌ له‌مه‌ وه‌ره، ده‌ماره‌ تونده‌کانم

هه‌رگیز ناله‌رزن: یان ئەگه‌ر زیندوو بیته‌وه و

بویری داوام لێ بکه‌یت له‌چۆلایدا شه‌ره‌ شمشیر بکه‌ین؛

ئەگه‌ر ئەوسا له‌رزیم و لیت نه‌گه‌رام وا بکه‌یت

(١٢) هه‌رجانیا، هه‌ریمی‌ک بوو له‌هه‌ریمه‌کانی ئیمپراتۆریه‌تی فارسی جاران.

The baby of a girl. Hence, horrible shadow!
Unreal mockery, hence!

[Ghost disappears.]

Why, so;--being gone,
I am a man again.--Pray you, sit still.

LADY MACBETH:

[To Macbeth] You have displaced the mirth, broke the good
meeting,
With most admired disorder.

MACBETH:

Can such things be,
And overcome us like a summer's cloud,
Without our special wonder? You make me strange
Even to the disposition that I owe,
When now I think you can behold such sights,
And keep the natural ruby of your cheeks,
When mine are blanched with fear.

ROSSE:

What sights, my lord?

LADY MACBETH:

[To the Lords] I pray you, speak not; he grows worse
and worse;
Question enrages him. At once, good-night:--
Stand not upon the order of your going,
But go at once.

LENNOX:

Good-night; and better health
Attend his majesty!

LADY MACBETH:

A kind good-night to all!

[Exeunt all Lords and Attendants.]

ناوم بنی بووکۆکهی کیژان. لیره برۆ، هه‌ی تارمایی ترسناک!
هه‌ی گالته‌جاری ناراسته‌قینه، برۆ!-

(تارماییه‌که ون ده‌بیت)

بوچ، وا، - ئیستا که رۆیشتیت

بوومه‌وه پیاو- تکایه، ریک دانیشن.

خاتوو ماکبیس: (بو ماکبیس) تو خوشییه‌که‌ت لی گۆرین، نه‌و کۆبوونه‌وه

چاکه‌ت به‌بی سه‌روبه‌رییه‌کی سه‌یر لی تیکداین.

ماکبیس: ناخۆ ده‌کرئ شتی وا

به‌بی سه‌رسورمانییه‌کی تاییه‌ت وه‌ک هه‌وری هاوینان

به‌سه‌رماندا تپه‌رپیت؟ تو وام لی ده‌که‌یت

ته‌نانه‌ت له‌ سروشتی خوشم نامۆیم،

له‌ کاتیکدا وا ده‌بینم تو ده‌توانیت دیمه‌نی وا بدینی و

سه‌ر کولمت به‌ یاقووتی سوور نه‌خشاییت،

هه‌ر که‌ هی من له‌ ترسان سپی بووه‌.

رۆز: چ دیمه‌نیک، گه‌وره‌م؟

خاتوو ماکبیس: (بو گه‌وره‌ پیاوان): تکاتان لی ده‌که‌م، قسه‌ مه‌که‌ن،

خراپتر و خراپتری لی دیت؛

پرسیار تووره‌ی ده‌کات. هه‌ر ئیستا، شه‌وتان باش :-

له‌ سه‌ر ری و ره‌سمی خواحافیزی مه‌وه‌ستن ،

هه‌ر یه‌کسه‌ر برۆن .

لینۆکس: شه‌وباش، ته‌ندروسستییه‌کی باشتیش

بو خاوه‌ن شکۆ :

خاتوو مه‌کبیس: شه‌ویکی خووش بو هه‌مووان .

(گه‌وره‌ پیاو و پاکاران ده‌رۆن)

MACBETH:

It will have blood, they say, blood will have blood:
 Stones have been known to move, and trees to speak;
 Augurs, and understood relations, have
 By magot-pies, and choughs, and rooks, brought forth
 The secret'st man of blood.--What is the night?

LADY MACBETH:

Almost at odds with morning, which is which.

MACBETH:

How say'st thou, that Macduff denies his person
 At our great bidding?

LADY MACBETH:

Did you send to him, sir?

MACBETH:

I hear it by the way; but I will send:
 There's not a one of them but in his house
 I keep a servant fee'd. I will to-morrow,
 (And betimes I will) to the weird sisters:
 More shall they speak; for now I am bent to know,
 By the worst means, the worst. For mine own good,
 All causes shall give way: I am in blood
 Stepped in so far that, should I wade no more,
 Returning were as tedious as go o'er:
 Strange things I have in head, that will to hand;
 Which must be acted ere they may be scann'd.

LADY MACBETH:

You lack the season of all natures, sleep.

MACBETH:

Come, we'll to sleep. My strange and self-abuse
 Is the initiate fear that wants hard use:--
 We are yet but young in deed.

[Exeunt.]

ماکبیس: ده لاین نهو خوینى دهویت ، خوین خوینى دهویت؛

زانراوه بهرد بجمن، دار بدوین؛

بهختخوین و پهيوهندهکانى

به قه له باچکه و قه له رهش

نهینیتیرین پیاوکوژیان دوزيوهته وه. شهو چ وهخته ؟

خاتوو ماکبیس: له گه ل به یانى شه ریانه، کهس نازانى کامیان کامیه .

ماکبیس: رات چیه سه بارهت به (ماکدهف)

که خوئى له فرمانمان ددزیتته وه؟

خاتوو ماکبیس: گه ورهه، به دواتدا نار دبوو؟

ماکبیس: دهینتیرم و نهوهی پیشم گوتی به ریکهوت بیستوومه.

که سیک نییه له وان که من نوکهریکم

له مالیان به کرئ نه گرتبیت. من سبهی

زوو دهچمه لای خوشکانی چاره نووس

نهوان پترم پی ده لاین؛ چونکه من بریارم داوه

به خراپترین ریگا خراپترین کاروبار بزانه.

بو چاکه ی خوّم هه موو رییهک کراوهیه وه. من له ناو خوین

زوو دوور رویشنووم که ده بی چیدی نه پوّم،

که رانه وه شم وهک چوونه پیش هه سهخته.

شتی سهیرم له میشکدایه که ده بی دهستم

بیانکات، پیش نهوهی بیریان لی بکه مه وه.

خاتوو ماکبیس: بخه وه، تو به هاراتی هه موو سروشتکیت که مه.

ماکبیس: وهره با بنووین، خو خله تانندن و نه زانیم

ترسی تازه کاریکه و پیویسته سهخته خوئى لی رابینم،

هیشتا نیمه لهو کارانه دا نوین.

(ده پوّن)

Scene V

The heath

[Thunder. Enter the three Witches, meeting Hecate.]

FIRST WITCH:

Why, how now, Hecate? you look angrily.

HECATE:

Have I not reason, beldams as you are,
Saucy and overbold? How did you dare
To trade and traffic with Macbeth
In riddles and affairs of death;
And I, the mistress of your charms,
The close contriver of all harms,
Was never called to bear my part,
Or show the glory of our art?
And, which is worse, all you have done
Hath been but for a wayward son,
Spiteful and wrathful; who, as others do,
Loves for his own ends, not for you.
But make amends now: get you gone,
And at the pit of Acheron
Meet me i' the morning: thither he
Will come to know his destiny.
Your vessels and your spells provide,

دیهانی پینجام

چۆلاییه که

[گرمهیه ، سى جادووگر دین (هیکتیت) دهینن .

یهکهم جادووگر: چیه، هیکتیت، ئهوه چیه؟ تووره دیاریت.]

هیکتیت: پیریژنان، ناههقم که ئیوهمانان

وا بى شهرم و چاوقایمن؟ چۆن بوو ویران

لهگه ل ماکیس بکهن چهند و چوون

له مه ته ل و کارویاری مه رگ بدوون،

منیش که گوره ی جادووه کانتانم،

پلاندانه ری نه پنی گشت خراپه کانتانم،

قهت داوام لی نه کرا رۆلی خۆم ببینم،

یان مه زنیی ئه وه هونه ره ی خۆم بنوینم؟

له وهش خراپتر، هه موو ئه وه ی که کردتان

ته نیا بو منالیکى خۆپه رست و رکن بوو بردتان،

دل پرقین و تۆله سینه وهک هه ر که سیکى دى،

هه مووی بو خۆیه تی و چی بو ئیوه لی نایه ته دى .

به لام چاکى ده که یه وه ده ئیستا برۆن

له وئ له ناو قوولایی رووباری ئه کیرۆن^(۱۳)

به یانی بمیننه وه: ئه وه ده گاته ئه وئ

سه ره نجام و دواپۆژی خۆی لیتان ده وئ

ئامان و جادووتان ئاماده بکهن،

(۱۳) رووباریکه له دۆزه خ.

Your charms, and everything beside.
I am for the air; this night I'll spend
Unto a dismal and a fatal end.
Great business must be wrought ere noon:
Upon the corner of the moon
There hangs a vaporous drop profound;
I'll catch it ere it come to ground:
And that, distilled by magic sleights,
Shall raise such artificial sprites,
As, by the strength of their illusion,
Shall draw him on to his confusion:
He shall spurn fate, scorn death, and bear
His hopes 'bove wisdom, grace, and fear:
And you all know, security
Is mortals' chiefest enemy.

[Music and song within, "Come away, come away" &c.]

Hark! I am call'd; my little spirit, see,
Sits in a foggy cloud and stays for me.

[Exit.]

FIRST WITCH:

Come, let's make haste; she'll soon be back again.

[Exeunt.]

ئەفسوون و چى دى پىويستە رىكى بخەن.
من دەچمە ناو با، ئەمشەو وا دەبەمەسەر
بۆ مەبەستىكى ناخۆش و مردەنى رىگا دەگرمەبەر:
بەر لە نيوەرۆ دەبى كارى مەزن بكرىت،
لە گۆشەى كونجىكى مانگ جىبەجى بكرىت.
لەوى دلوپىكى هەلمىن زۆر شوپىوتەو
دەيگرمەو بەر لەوى بۆ زەوى بەربىتەو:
ئەمەش بە فىلىكى ئەفسوونى دلوپىنرايه
ئەجندەى وا دەستكرد لەوى پەيدايە،
بە تواناى بەهەلەبردن و ئەندىشەبازى
بەرەو سەرلەيشىوان رايدەكيشىنە وازى.
ئەو گالتە بە چارەنووس دەكات، فشه دەكا بەمردن و نەمان
ئاواتەكانى پى گرینگترە لە ژيرى و شەرەف و ترسان
ئىوہش باش دەزانن كە لەخۆ دلىايى
دوژمنى سەرەكيبە بۆ مرۆقى دونياىى
(گۆرانى (وەرە، وەرە) هتد لە ناووە دەگوتريت)
كوئى بگرن! وا بانگم دەكات: لە رۆحى گچكەم بىروانە
لە ناو هەورىكى تەم و مزاوى بۆم چاوەروانە.
(دەرۆن)
يەكەم جادووكەر: وەرە، با خيرا كەين: ئەو زوو دىتەو.
(دەرۆن)

Scene VI

Somewhere in Scotland

[Enter Lennox and another Lord.]

LENNOX:

My former speeches have but hit your thoughts,
Which can interpret further: only, I say,
Thing's have been strangely borne. The gracious Duncan
Was pitied of Macbeth:--marry, he was dead:--
And the right valiant Banquo walked too late;
Whom, you may say, if 't please you, Fleance killed,
For Fleance fled. Men must not walk too late.
Who cannot want the thought, how monstrous
It was for Malcolm and for Donalbain
To kill their gracious father? damned fact!
How it did grieve Macbeth! did he not straight,
In pious rage, the two delinquents tear
That were the slaves of drink and thralls of sleep?
Was not that nobly done? Ay, and wisely too;
For 'twould have angered any heart alive,
To hear the men deny't. So that, I say,
He has borne all things well: and I do think,
That had he Duncan's sons under his key,
(As, an't please heaven, he shall not,) they should find

دیہانی شہنشاہ

شوینیکی سکوتله‌ندا

[لینوکس و گه‌وره پیاویکی دی دین.]

لینوکس: قسه‌کانی پیشووم تهنیا بیریکی به میشتکتا هی‌نا،
که ده‌کری پتر لیک بدرینه‌وه: تهنه‌ا من ده‌لیم،
شته‌کان زور سه‌یر رووده‌دن. (ده‌نکه‌ن) ی به‌خشنده
ماکبیس به‌زه‌یی پیدا هاته‌وه: - به‌مه‌ریه‌م، ئه‌و مردبوو: -
هه‌روا (بانکو) ی به‌راستی ئازا زور دره‌نگ ده‌گه‌را؛
ره‌نگه‌ گه‌ر هه‌ز بکه‌یت بتوانی بلیی (فلینس) کوشتوو‌یه‌تی،
چونکه (فلینس) رای کرد، پیاو نابی زور دره‌نگ بگه‌ریت.
ئایا که‌س بیرناکاته‌وه چه‌ند درندانه بوو
(مالکوالم) و (دونالین) باوکی به‌خشنده‌یان
بکوژن؟ وای له‌م راستییه نه‌فره‌تییه!
ئای ئه‌وه (ماکبیس) ی چه‌ند دلته‌نگ کرد! ئه‌و نه‌بوو یه‌کسه‌ر
له‌رقیکی ئاییندارانه‌دا هه‌ردوو تاوانباری
نقوومی خوارده‌نه‌وه و دونیای خه‌و په‌ل په‌ل کرد؟
ئایا ئه‌وه مه‌ردانه نه‌کرا؟ به‌لیی به‌ژی‌ریش کرا؛
چونکه که‌ ئه‌وان ده‌یانگوت له‌وه به‌رپرس نین
دلی هه‌مووان پر قین ببوو. بویه ده‌لیم
ئه‌و هه‌موو شتیکی به‌چاکی کردوو‌ه و من بیر ده‌که‌مه‌وه
ئه‌گه‌ر هه‌ردوو کورانی (ده‌نکه‌ن) ی به‌رده‌ست بکه‌وتایه
(خوا نه‌کات وایی) تیی ده‌گه‌یاندن

What 'twere to kill a father; so should Fleance.
But, peace!--for from broad words, and 'cause he fail'd
His presence at the tyrant's feast, I hear,
Macduff lives in disgrace. Sir, can you tell
Where he bestows himself?

LORD:

The son of Duncan,
From whom this tyrant holds the due of birth,
Lives in the English court and is received
Of the most pious Edward with such grace
That the malevolence of fortune nothing
Takes from his high respect. Thither Macduff
Is gone to pray the holy king, upon his aid
To wake Northumberland, and warlike Siward:
That, by the help of these, (with Him above
To ratify the work,) we may again
Give to our tables meat, sleep to our nights;
Free from our feasts and banquets bloody knives;
Do faithful homage, and receive free honours,
All which we pine for now. And this report
Hath so exasperate the king that he
Prepares for some attempt of war.

LENNOX:

Sent he to Macduff?

LORD:

He did: and with an absolute "Sir, not I,"
The cloudy messenger turns me his back,
And hums, as who should say, "You'll rue the time
That clogs me with this answer."

باوک کوژی مانای چپیه؛ (فلینس) یش هه روا .
به لام، له سه رخۆ!- هه ره له بهر قسه ی ئاشکراو
نه هاتنه شایلوغانی زۆردار؛ بیستوو مه
که (ماکدهف) بهر رقی ئەو که وتوو هه: گه وره م پیم نالیی
خۆی له کوئی ناوه؟

گه وره پیاو: کورپی (دهنکه ن)

که ئەو زۆرداره مافی ژبانی لای زهوت کردوو هه،
له ناو دهرباری ئینگلیزیدا ده ژیت: هه روا له لایه ن
(ئیدوارد) ی هه ره ئاییندار پیشوازی لای کراوه، به خو شیبیه کی وا
که به دبه ختی هیچ له ریزوپایه ی که م نه کردۆته وه، (ماکدهف)
چۆته ئەو و له پادشای پیروژ پاراوه ته وه
میری (نۆرزه مبه ره له ند) یاخی بکات و (سیوارد) ی جهنگاوه ری
وه گه ل بدات و به یارمه تی (ئه وه ی سه ره سه رمان*) به لکو وه ک جاران
گوشت له سه ره میزمان بیت و خه و بگه رپته وه شه وانمان و
چه قۆی خویناوی له گوڤه ند و خو شیمان دوور بخرپته وه؛
داسۆزی راسته قینه بنوینین و رۆمه تی پیاوی ئازادمان هه بیت،
ئه وه ی ئیستا بو ی ده تلپینه وه. جا ئەو هه واله
شای ئەوهنده تووره کردوو هه
که خۆی بو شه ر ئاماده بکات.

لینۆکس: ناردییه دوا ی (ماکدهف)؟

گه وره پیاو: ناردی: به (گه وره م، نایه م) یکی یه گجاری وه لامی دایه وه و
په یامبه ری نارازی پشتی تی کردو
بو لاندی وه ک بلایت «تۆ ئەم جاره
له وه په شیمان ده بیته وه که به و وه لامه ده ستت به روومه وه ناوه»

(*) مه به ست له خودایه .

LENNOX:

And that well might
Advise him to a caution, to hold what distance
His wisdom can provide. Some holy angel
Fly to the court of England, and unfold
His message ere he come; that a swift blessing
May soon return to this our suffering country
Under a hand accursed!

LORD:

I'll send my prayers with him.

[Exeunt.]

لینۆکس: جا رهنگه ئەو زۆر چاک

تۆ گهیبیت ئاگای له خۆبیت و ئەو دوورییه بگریته بهر
که ژیرییه که ی پێی ده به خشییت. خۆزگه فریشتهیه که پیرۆز
بو دهربای ئینگلتیه را بفریت و پیش هاتنه وهی ئەو په یامه ی پێ بگهیه نیت
چونکه رهنگه بهم زوانه خێروخۆشییه که خیرا
به سه ر ئەو ولاته ئازار چه شتووه ماندا بباریت
که له ژیر دهستیکی نه فه رتی دا ده نالینیت!
گه ره پیاو: منیش نزای خۆمی پێدا ده نیرم.
(ده رۆن)

Act IV

پهردہ چوارہم

Scene I
A dark cave

In the middle, a Caldron Boiling.

[Thunder. Enter the three Witches.]

FIRST WITCH.

Thrice the brinded cat hath mewed.

SECOND WITCH.

Thrice; and once the hedge-pig whined.

THIRD WITCH.

Harpier cries:--'tis time, 'tis time.

FIRST WITCH.

Round about the caldron go;
In the poisoned entrails throw.--
Toad, that under cold stone,
Days and nights has thirty-one
Sweltered venom sleeping got,
Boil thou first i' the charmed pot!

ALL.

Double, double, toil and trouble;
Fire, burn; and caldron, bubble.

SECOND WITCH:

Fillet of a fenny snake,
In the caldron boil and bake;
Eye of newt, and toe of frog,
Wool of bat, and tongue of dog,
Adder's fork, and blind-worm's sting,
Lizard's leg, and howlet's wing,

دیهه‌نی یه‌گه‌م

ئه‌شکه‌وتیکی تاریک

[له ناوه‌راسته‌وه قازانیکی له‌کول هه‌یه]

گرمه‌یه، سی جادوگر دین.

یه‌گه‌م جادوگر: سی جار پشیل‌ه‌ی جینج‌ر میاواندی.

دوهم جادوگر: سی جار و جاریک ژوژک زروکاندی.

سپه‌م جادوگر: (هاریپه‌ر)^(١٤) قیزانندی وهخته وهخت.

یه‌گه‌م جادوگر: به دهوری قازاندا بسوورین،

هه‌ناوی ژاروی تی بهاوین:--

بوقی ژیر تاته به‌ردی سارد و س‌ر

که‌مت بووه سی شه‌و و سی رۆژی پر

له‌و ماوه‌یه‌دا ژاری کوشنده ده‌رده‌دا

ده‌بی ئه‌و یه‌که‌مجار بکولئ له قازانی جادوودا.

هه‌موویان: دووقات بکه‌وه ئه‌رک و هه‌ول

بسووتی، بلقده، قازان وه‌ره کول.

یه‌گه‌م جادوگر: پارچه‌ی ماری ناو قور،

له‌ناو مه‌نجه‌ل بکولئ به‌گر:

چاوی قور‌ناویله‌که و په‌نجه‌ی بوکان،

تووی شه‌مشه‌مه‌کویره‌و زمانی سه‌گان،

فلیقه‌ی هه‌ژده‌ر، چزووی گرمه‌کویره،

لاقی مارمیلکه، بالی کونده‌بوئی ساقه‌سووره،

(١٤) هاریپه‌ر: بالنده‌یه‌کی ئه‌فسانه‌یییه له شیوه‌ی ژنیک‌ی بالداره.

For a charm of powerful trouble,
Like a hell-broth boil and bubble.

ALL:

Double, double, toil and trouble;
Fire, burn; and caldron, bubble.

THIRD WITCH:

Scale of dragon, tooth of wolf,
Witch's mummy, maw and gulf
Of the ravined salt-sea shark,
Root of hemlock digged i' the dark,
Liver of blaspheming Jew,
Gall of goat, and slips of yew
Slivered in the moon's eclipse,
Nose of Turk, and Tartar's lips,
Finger of birth-strangled babe
Ditch-delivered by a drab,
Make the gruel thick and slab:
Add thereto a tiger's chaudron,
For th' ingredients of our caldron.

ALL:

Double, double, toil and trouble;
Fire, burn; and caldron, bubble.

SECOND WITCH:

Cool it with a baboon's blood,
Then the charm is firm and good.

[Enter Hecate.]

HECATE:

O, well done! I commend your pains;
And everyone shall share i' the gains.

بۇ جادووى كىشەيەكى گەلى قوول

وەك شۆرباي خەستى شەيتان بكوول.

ھەموويان: دووقات بكوو ۋەرك و ھەول

بسووتى، بلكدە، قازان وەرە كوول.

سەيەم جادووكەر: پوولەكەي ئەژدەھا، ددانە گورگ؛

مۆمياي جادووكەران، گەروو و ورك

ھى سەگەماسى دەرياي سوپەر،

رەگى گىژىنگ ھەلكەنرابى لە شەوى كوپر؛

جگەرى جوولەكەي گاور؛

زەرداوى بزن، تۆيكلى دارى (يوو)^(۱۵)

لە مانگ گيراندا لىي كەنرابىت زوو،

لووتى تورك، لىوى تەتەر

پەنجەي مندالى شەوہبەر،

لە قۇرتىكدا سۆزانييەك فرىتى دابىت،

ئەو مەرەگەيە خەست و لىچ كرابىت.

لەگەل گەدەي پلىنگ پەلەپەل

لەناو قازاندا دەكەين تىكەل.

ھەموويان: دووقات بكوو ۋەرك و ھەول

بسووتى، بلكدە قازان وەرە كوول.

دووم جادووكەر: سارد بكرىتەوہ بە خوئىنى مەيموون

ئەوسا چاك و بەتىنە ئەفسوون.

(ھىكيت دىتە ژوور)

ھىكيت: ئو، دەست خووش! ستايشى ماندوويوونتان دەكەم،

ھەمووشتان لەو قازانچ و سوودە خەنى دەكەم.

(۱۵) جۆرە درەختىكى سەوزە لەسەر قەبران دەپوئت.

And now about the cauldron sing,
Like elves and fairies in a ring,
Enchanting all that you put in.
[Music and a song, "Black spirits," etc]

SECOND WITCH:

By the pricking of my thumbs,
Something wicked this way comes:-- [Knocking]
Open, locks,
Whoever knocks!

[Enter Macbeth.]

MACBETH:

How now, you secret, black, and midnight hags!
What is't you do?

ALL:

A deed without a name.

MACBETH:

I conjure you, by that which you profess,
Howe'er you come to know it, answer me:
Though you untie the winds, and let them fight
Against the churches; though the yesty waves
Confound and swallow navigation up;
Though bladed corn be lodged, and trees blown down;
Though castles topple on their warders' heads;
Though palaces and pyramids do slope
Their heads to their foundations; though the treasure
Of nature's germins tumble all together,
Even till destruction sicken, answer me
To what I ask you.

FIRST WITCH:

Speak.

SECOND WITCH:

Demand.

جا ئیستا گۆرانی به و قازانه دا هه لیلین
وهک جنۆکه و پهری له بازنه دا بسورین
بفروسمین ئه و هه مووه ی تیا یاد ده نین .
(مۆسیقا و گۆرانی "گیانه ره شه کان" هتد ده لین)
دووم جادووگر: به چووزانه وه ی له ش و سه ره په نجه م
هه ست به هاتنی شتیکی خراب ده که م: - (له ده رگادان)
ئه ی کلۆم بکریوه
بو هه ر که سیک بی له و یوه .

(ماکبیس دیته ژوور)

ماکبیس: ئه وه چیه، ئه ی پیره جادووگری نیوه شه وان!
ئه وه چی ده که ن؟

هه مووان: کاریکی بی ناوونیشان .

ماکبیس: ئه توخوا و ئه و کاره ی ده که ن ،

به و به هره یه ی که هه ر چۆن بی بیزانن، وه لامم بده نه وه :

هه رچه نده ئیوه ره شه با به ره لا ده که ن و لیان ده که ری

له دژی کلێسایان بجه ننگن، هه ر چه نده به شه پۆلی سه ره به که ف

که شتیان ده شیوین، هه لیان ده لووشن؛

هه رچه نده ئیوه گو له که نم به زه وییه وه ده نووسین ،

ده رختان له ره که وه هه لده که نن؛

قه لایان به سه ر سه ری پاسه وانه کانیا نده ده رمین؛

سه ری کۆشک و قووچه که کان به ره و بناغه کانیا ن داده نه وین؛

که نجینه ی سه روشت تیک ده شیوین؛

تا راده ی ئه وه ی رووخان له خۆی وه رس بیت . چ بپرسم وه لامم بده نه وه .

یه که م جادووگر: قسه بکه

دووم جادووگر: داوا بکه .

THIRD WITCH:

We'll answer.

FIRST WITCH:

Say, if thou'dst rather hear it from our mouths,
Or from our masters?

MACBETH:

Call 'em, let me see 'em.

FIRST WITCH:

Pour in sow's blood, that hath eaten
Her nine farrow; grease that's sweaten
From the murderer's gibbet, throw
Into the flame.

ALL:

Come, high or low;
Thyself and office deftly show!

[Thunder. First Apparition, an armed Head.]

MACBETH:

Tell me, thou unknown power,--

FIRST WITCH:

He knows thy thought:
Hear his speech, but say thou nought.

APPARITION:

Macbeth! Macbeth! Macbeth! Beware Macduff;
Beware the Thane of Fife.--Dismiss me:--Enough.

[Descends.]

MACBETH:

Whate'er thou art, for thy good caution, thanks;
Thou hast harped my fear aright:--but one word more,--

FIRST WITCH:

He will not be commanded. Here's another,

سپيهم جادوگر: وه لامت ددهينه وه.

يه كه م جادوگر: پيمان بلّی حه ز ده كه يت له ده می ئيمه بيیستی،

يان له هی گوره كانمانه وه.

ماکیتس: بانگیان بکه ن، دهمه وئ بیانییم.

يه كه م جادوگر: خوینی نه و مالوسهی

که نو کوده له ی خوار دووه، له گه لّ نه و به زهی

که له ئاره قهی سه ره پته ی سیداره ی مرؤفکوژه وه گیراوه،

فری بدّه ناو گر ه که وه.

هموویان: له به رزان بی یان نه وی

زوو بو ی به دیار بکه وی.

(گرمه، تاپوی یه که م، هی سه ریکی زری داره)

ماکیتس: نه ی هیزی نه زانراو، پیم بلّی -

يه كه م جادوگر: نه و بیره کانت باش ده زانیت

گوئی لی بگره ورته ت نه یه ت.

يه كه م تاپو: ماکیتس! ماکیتس! ماکیتس! ئاگات له (ماکده ف) بی،

ئاگات له سه رداری (فایف) بی- به سه، لیم بکه ری.

(ده چپته خوار)

ماکیتس: تو هه رکی بیت، سوپاس بو وریا کردنه وه که ت:

تو به راستی ترسی منت زانی، به لام قسه یه کی ترم:-

يه كه م جادوگر: نه و به رفه رمان نابیت، نه وه یه کیکی تره

More potent than the first.

[Thunder. Second Apparition, a bloody Child.]

APPARITION:

Macbeth! Macbeth! Macbeth! -

MACBETH:

Had I three ears, I'd hear thee.

APPARITION:

Be bloody, bold, and resolute; laugh to scorn
The power of man, for none of woman born
Shall harm Macbeth.

[Descends.]

MACBETH:

Then live, Macduff: what need I fear of thee?
But yet I'll make assurance double sure,
And take a bond of fate: thou shalt not live;
That I may tell pale-hearted Fear it lies,
And sleep in spite of thunder.

[Thunder. Third Apparition, a Child crowned, with a tree in his hand.]

What is this,
That rises like the issue of a king,
And wears upon his baby brow the round
And top of sovereignty?

ALL:

Listen, but speak not to't.

APPARITION:

Be lion-mettled, proud; and take no care
Who chafes, who frets, or where conspirers are:
Macbeth shall never vanquished be, until
Great Birnam wood to high Dunsinane hill

که له وهی یه که م به هیتره .

(گرمه یه، تاپوی دووهم، مندا لیکه خویناوییه)

دووهم تاپو: ماکیس! ماکیس! ماکیس!

ماکیس: خوزگه سی گویم هه بوايه تا به هرسیکان گویم لیت بگرتایه .

دووهم تاپو: خویتریژ به، ئازا و چاو نه ترس .

گالته به هیزی مروّف بکه . له وهی له ژنان بووه مه ترسه

ئوان ناتوانن ئازارت پی بگه یه نن .

(دهچپته خوار)

ماکیس: بو خوت بژی (ماکدهف): چ پیویسته لیت بترسم؟

به لام من ئه و دنیا یییه دوویات ده که مه وه و

په یمانیک له گه ل چاره نووسدا ده به ستم: تو نابی بژیت؛

تا بتوانم به ترسی دلزهرد بلیم درو ده که ییت و

سه ره رای گرمه و مه ترسی بتوانم بخه وم: -

(گرمه یه، تاپوی سییه م، مندا لیکه تاج له سه ره و

دره ختیکی له دهسته).

ئوه کتیه

که وهک شازادان دهر ده که ویت و

تاجی خری سه ره وری

له سه ره نیو چه وانی مندا لانه ی داناوه؟

هه موویان: گوئی بگره و قسه ی له گه ل مه که .

سییه م تاپو: دل شیرانه و له خو بایی و بی باک به

به رامبه ر ئه وانه ی بیزار و هیلاکت ده که ن یان پیلان دهنینه وه؛

ماکیس هه رگیزاو هه رگیز نابه زیت

تا دارستانی (بییرنام) ی مه زن له دژیا

Shall come against him.

[Descends.]

MACBETH:

That will never be:

Who can impress the forest; bid the tree

Unfix his earth-bound root? Sweet bodements, good!

Rebellion's head, rise never till the wood

Of Birnam rise, and our high-placed Macbeth

Shall live the lease of nature, pay his breath

To time and mortal custom.--Yet my heart

Throbs to know one thing: tell me, (if your art

Can tell so much,) shall Banquo's issue ever

Reign in this kingdom?

ALL:

Seek to know no more.

MACBETH:

I will be satisfied: deny me this,

And an eternal curse fall on you! Let me know:--

Why sinks that cauldron? and what noise is this?

[Hautboys.]

FIRST WITCH:

Show!

SECOND WITCH.

Show!

THIRD WITCH.

Show!

ALL.

Show his eyes, and grieve his heart;

Come like shadows, so depart!

[A show of eight kings the last with a

به رهو گرده بهرزه کانی (دهنزه نه پته).

(دهچپته خوار)

ماکبیس: هه رگیز نهو شته ناقه ومپت:

کی دوتوانی له دارستان رابخوریت؛

فه رمان به درهخت بکا رهگی پته وی خوی هه لکیشیت؟ نوفلانه ی چاکه

یاخی مردوو هه رگیز نا راسن لهو خاکه

تا دارستانی (بیرنام) نه جمپت، (ماکبیس) ی پایه بهرز

به ناسایی ده ژیت به بی ترس و لهرز

تا دوا هه ناسهی ده داته ده ست کات و مه رگی سروشتی مرؤف.

هیشتا دلّم توند لی دها بۆ زانینی ناقه شتیک، ئؤف:

پیم بلین (ئه گهر ئیوه ئه وهنده ده زانن). ئایا رۆژی دئ نه وه کانی (بانکو)

لهو شانشینه فه رمان ره واپن؟

هه موویان: داوای چی تر مه که.

ماکبیس: ده مه وی دلّیابم: نه وه م پی نه لین

نه فره تیکی هه تا هه تاهه تان لی بباریت! ده بلین؟

ئهو قازانه بۆ روو ده چپت؟ نهو دهنگانه چ ده لین!

(دهنگی دووزله دیت)

یه کهم جادوگر: ده رکه وه!

دووهم جادوگر: ده رکه وه!

سپیهم جادوگر: ده رکه وه!

هه موویان: وه ره بهرچاوی، دلّی پر بکه له خه م.

وهک سپیهر ده رکه وه، دوا یی برؤ خاترجه م.

[هه شت شا ده رده که ون، دوا یینیان ئا وینه یه کی

له دهسته: تارمایی (بانکو) یان له دوايه.]

ماکبیس: (بو یه کهم پاشای دیمه نه که) تو زور به روچی (بانکو)

دهچیت: دهک پرووخی!

تانجه کهت گلینه ی چاوانم ده توورنیتته وه (بو دووم شا)

پرچی تو

نیو چه وانی زیتگی راوی توش وهک هی یه که مه:—

(بو جادو و گهران) سییه میش وهک ئه وانیتره: پیریژنه قوری قریژنینه

بو ئه وهم پی پیشان ده دن؟— چواره میش؟— ئه ی چاو بیینه!

چی! نایا ئه و ریزه تا رژی قیامت دریژ ده بیتته وه.

یه کیکی دیش؟— هه وته میش؟— چی دی نابینم:—

خو هه شته میش دهرده که ویت که ئا وینه یه کی له دهسته و

که لکی دیشم پی نیشان ده دات؛ هه روا له دهست هه ندیکیان

دو وگو و داردهستی سی دهسکی ده بینم

چ دیمه نیکی ترسناکه!— ئیستا، ده بینم ئه وه راسته،

چونکه (بانکو) ی پرچ خویناوی پیم ده خه نیتته وه و

بو نه وه کانی خو ی په نجه م بو دریژ ده کات:— چی! ناخو واده بیت؟

یه کهم جادو و گهر: به لئ گه وره م، هه موو ئه مه واده بیت:— به لام چیه

بوچ ماکبیس و نقوومی ده ریای سه رسامیه؟

وهرن خوشکان، با دلئ خو ش بکه یین

چاکترین شادی پی نیشان بده یین.

من هه واکه ده فروسمینم تا پر بی له دهنگ

که سه مای سه ییری بو ده کهن تا نه بی دلته نگ،

به لکو ئه و شایه گه وره یه بلئ به خشن دانه

ئه رکه کانمان بو به خیره یینانی وه کو شایانه.

(مؤسیقا، جادو و گهره کان سه ما ده کهن و له گه ل هیکیت ون ده بن)

glass in his hand; Banquo's Ghost following.]

MACBETH:

[To the First king in the show] Thou are too like the spirit of

Banquo; down! Thy crown does sear mine eyeballs:*[To the second king]* and

thy hair, Thou other gold-bound brow, is like the first,

[To the Witches] A third is like the former, filthy hags!

Why do you show me this? a fourth!--Start, eyes!

What, will the line stretch out to the crack of doom?

Another yet!--A seventh!--I'll see no more:--

And yet the eighth appears, who bears a glass

Which shows me many more; and some I see

That twofold balls and treble sceptres carry.

Horrible sight!--Now I see 'tis true;

For the blood-boltered Banquo smiles upon me,

And points at them for his.--What! is this so?

FIRST WITCH:

Ay, sir, all this is so:--but why

Stands Macbeth thus amazedly?

Come, sisters, cheer we up his sprites,

And show the best of our delights;

I'll charm the air to give a sound,

While you perform your antic round;

That this great king may kindly say,

Our duties did his welcome pay.

[Music. The Witches dance, and then vanish with Hecate.]

MACBETH:

Where are they? Gone?--Let this pernicious hour
Stand aye accursed in the calendar!--
Come in, without there!

[Enter Lennox.]

LENNOX:

What's your grace's will?

MACBETH:

Saw you the weird sisters?

LENNOX:

No, my lord.

MACBETH:

Came they not by you?

LENNOX:

No, indeed, my lord.

MACBETH:

Infected be the air whereon they ride;
And damn'd all those that trust them!--I did hear
The galloping of horse: who was't came by?

LENNOX:

'Tis two or three, my lord, that bring you word
Macduff is fled to England.

MACBETH:

Fled to England!

LENNOX:

Ay, my good lord.

MACBETH:

[Aside] Time, thou anticipat'st my dread exploits:
The flighty purpose never is o'ertook
Unless the deed go with it. From this moment

ماکبیس: له کوپن؟ روښتن؟- یاخوا ټو کاترژمیره نه فره تییه،

هه تا هه تایه له میژوودا لپی بی له عنه تییه!

وهره ژووری، کی له دهره وهیه!

(لینوکس دپته ژوور)

لینوکس: به ریژتان چ ده فرموون؟

ماکبیس: خوشکانی چاره نووست بینی؟

لینوکس: نه خیر، گهره م.

ماکبیس: به لای تو دانه هاتن؟

لینوکس: ټو وهی راستی بی، نه خیر، گهره م.

ماکبیس: دهک ټو بایه سوارۍ دهن پر له دهره بیت،

ټوانه ی پیشیان باوه دهکن به نه فرهت بن!-

گویم له چوارنالهی ټوسپان بوو، کی بوو هات؟

لینوکس: گهره م دوو کهس هوالی هه لاتنی

(ماکدهف) یان بو ټینگلته را هیناوه.

ماکبیس: هه لاتووه بو ټینگلته را؟

لینوکس: به لی، سه روهی گهره م.

ماکبیس: (له لاهه) ټوی کات، تو به پیش کاره ترسناکه کانم دهکه ویت:

هه رگیز هیوای تیژفر نابه زینریت

مه گهر کردار قهره به قهره ی پروات. له م ساته وه به دواوه

The very firstlings of my heart shall be
The firstlings of my hand. And even now,
To crown my thoughts with acts, be it thought and done:
The castle of Macduff I will surprise;
Seize upon Fife; give to the edge o' the sword
His wife, his babes, and all unfortunate souls
That trace him in his line. No boasting like a fool;
This deed I'll do before this purpose cool:
But no more sights! [*To Lenox*] Where are these gentlemen?
Come, bring me where they are.

[Exeunt.]

دهبئ هره به کهم شتی ناو دلم
بکه مه هره به کهمی دستم، تهنانهت هه ر ئیستا
بو ئه وهی تانجی کردار بنیمه سه ر بیره کانم و
له گه ل بیرکردنه وه دا بکرین: به سه ر قه لای (ماکدهف) داده دهم
ناوچهی (فایف) ده گرم؛ زن و مندا ل و
هه موو ئه و گیانه به دبختانه ی ده چنه وه سه ر ئه و
ده دمه به رده می شمشیر. با وه ک گه و جان
چیدی خو ه لئه کیشم؛ بلیم وا ده که م. به رله وهی هیوام سار دبیتته وه
به لام نامه وئ چیدی ئه و دیمه نانه ببینم! (بو لینوکس) کوا ئه و جوامیرانه
ده ی له کوین بمبه لایان.

(ده رۆن)

Scene II

Fife

A Room in Macduff's Castle.

[Enter Lady Macduff, her Son, and Ross.]

LADY MACDUFF:

What had he done, to make him fly the land?

ROSSE:

You must have patience, madam.

LADY MACDUFF:

He had none:

His flight was madness: when our actions do not,

Our fears do make us traitors.

ROSSE:

You know not

Whether it was his wisdom or his fear.

LADY MACDUFF:

Wisdom! to leave his wife, to leave his babes,

His mansion, and his titles, in a place

From whence himself does fly? He loves us not:

He wants the natural touch; for the poor wren,

The most diminutive of birds, will fight,

Her young ones in her nest, against the owl.

All is the fear, and nothing is the love;

As little is the wisdom, where the flight

So runs against all reason.

ROSSE:

My dearest coz,

I pray you, school yourself: but, for your husband,

دیهانی دوووم

ناوچهی فایف

ژووریک له قه لای ماکدهف.

[خاتوو ماکدهف و کورپهکهی و روژ دینه ژوور.]

خاتوو ماکدهف: چی کردبوو تا له ولات رابکات؟

روژ: خانم دهبی تو نارامیت هه بییت.

خاتوو ماکدهف: نه و نه یبوو:

هه لاتنه که ی شیتی بوو: کاتیک کرداره کانمان

نامانکه ن به خایه ن، ترس و امان لی دهکات.

روژ: تو نازانیت

ناخو ژیری بوو یان ترس بوو وای لی کرد.

خاتوو ماکدهف: ژیری! ژن و مندالی خوئی به جی بیلیت،

خان و مان و سامانی خوئی به جی بیلی و

هه لییت؟ نه و نیمه ی خویش ناویت:

نه و ههستی سروشتی که مه؛ چونکه فیسقه گولله ی به سه زمان

که بچووکتترین بالنده یه له دژی کونده بو

بو به چکه ی ساوای خوئی دهجه نگیت.

هه مووی ترسه، هیچی خویشه ویستی نییه؛

ژیریشی هه ر به قه د نه وه یه، نه و هه لاتنه شی

دژی هه موو ژیرییه که.

روژ: ناموزای هه ره نازدارم،

تکام وایه دان به خوئا بگریت: به لام میردت

He is noble, wise, Judicious, and best knows
The fits o' the season. I dare not speak much further:
But cruel are the times, when we are traitors,
And do not know ourselves; when we hold rumour
From what we fear, yet know not what we fear,
But float upon a wild and violent sea
Each way and move.--I take my leave of you:
Shall not be long but I'll be here again.
Things at the worst will cease, or else climb upward
To what they were before. *[To her Son]* My pretty cousin,
Blessing upon you!

LADY MACDUFF:

Fathered he is, and yet he's fatherless.

ROSSE:

I am so much a fool, should I stay longer,
It would be my disgrace and your discomfort:
I take my leave at once.

[Exit.]

LADY MACDUFF:

[To her Son] Sirrah, your father's dead;
And what will you do now? How will you live?

SON:

As birds do, mother.

LADY MACDUFF:

What, with worms and flies?

SON:

With what I get, I mean; and so do they.

LADY MACDUFF:

Poor bird! thou'dst never fear the net nor lime,
The pit-fall nor the gin.

پياوٽي چاڪ و ژير و خاوهن ههسته،
زور چاڪ له گهرو گيچهلر روزگار دهگات. ناوٽرم پتر بلٽيم:
به لام زهمانه دلرهقه کاتيڪ ٽيمه خايه نين و
به خوشمان نازانين؛ قسه و قسه لوڪ
دهمانترسٽين، ناشزانين له چي دهترسين
که چي ٽيمه سواري دهريايه کي سه رشيتي پر باهوڙ بووين و
بوهر لايهک بجوولين - . خوا حافيزت لي دهکه م:
زور دوورناکه ومهوه و زوو ديمهوه ٽيره.
نه گهر شته کان بهو خراپيه بگهن يان دهوهستن يان بهرز دهنهوه و
وهک جارانيان لي ديتتهوه. (بو کوري ماگدهف) ناموزاي ٽيکه لانه م
خوا چاوي ليت بيت!

خاتو ماگدهف: باوکی هه بوو، وا ٽيستا بي باوکه.

روز: زور گهوجم گهر لهوه پتر بمينمهوه،

چونکه نهوه دهبيتته مايه شه رمه زاري من و نارحه تي تو:

ههر ٽيستا دهروم.

(دهروات)

خاتو ماگدهف: (بو کوره کهي) کوره، باوکت مردووه

ٽينجا چي دهکهيت؟ چون ده ٽيٽ؟

کوره که: دايه، وهکو بالندان.

خاتو ماگدهف: چي، به کرم و ميتش و مه گهز؟

کوره که: مه بهستم وايه، ههر چي دهستم بکه وٽ، نه وانيش ههر وان.

خاتو ماگدهف: بالندهي به سه زمان! نهدي ههر گيز له دواو و دمکانه و

تهپکه و فاق ناترسيت؟

SON:
Why should I, mother? Poor birds they are not set for.
My father is not dead, for all your saying.

LADY MACDUFF:

Yes, he is dead: how wilt thou do for father?

SON:

Nay, how will you do for a husband?

LADY MACDUFF:

Why, I can buy me twenty at any market.

SON:

Then you'll buy 'em to sell again.

LADY MACDUFF:

Thou speak'st with all thy wit; and yet, i' faith,
With wit enough for thee.

SON:

Was my father a traitor, mother?

LADY MACDUFF:

Ay, that he was.

SON:

What is a traitor?

LADY MACDUFF:

Why, one that swears and lies.

SON:

And be all traitors that do so?

LADY MACDUFF:

Everyone that does so is a traitor, and must be hanged.

SON:

And must they all be hanged that swear and lie?

LADY MACDUFF:

Every one.

کورمهکە: دایه، بۆ بترسم؟
ئەوانه بۆ بالئندهی بچووک دانانرینهوه.
تۆش بیلئیت، باوکم نەمردووہ.
خاتوو ماکدەف: بە ئی، مردووہ، ئینجا چی دەکەیت بۆ باوکیک؟
کورمهکە: نەخیر، ئینجا تۆ چی دەکەیت بۆ مێردیک؟
خاتوو ماکدەف: بۆچ، دەتوانم بیست مێرد لەهەر بازارێک بکرم.
کورمهکە: کەواتە دەیانکریت تا بیانفرۆشیتەوه.
خاتوو ماکدەف: بە هەموو زیرهکییەکەوه دەدوویت:
بەلام بەراستی ئیستا تۆ پێویستیت هەر بەوهنده زیرهکییە.
کورمهکە: دایه، ئەرئ باوکم خایەن بوو؟
خاتوو ماکدەف: بە ئی، وابوو.
کورمهکە: دایه، خایەن چییە؟
خاتوو ماکدەف: ئەوهیە کە سویند دەخوا و درۆ دەکات.
کورمهکە: ئەرئ هەموو ئەوانەیی وا دەکەن خایەنن؟
خاتوو ماکدەف: هەر کێ وابکات خایەنە و دەبی لە سێدارە بدریت.
کورمهکە: ئایا هەر دەبی هەموو کەسێک کە سویند بخوا و درۆ بکا لە سێدارە بدریت؟
خاتوو ماکدەف: هەر هەموویان.

SON:
Who must hang them?

LADY MACDUFF:
Why, the honest men.

SON:
Then the liars and swearers are fools: for there are liars and swearers enow to beat the honest men and hang up them.

LADY MACDUFF:
Now, God help thee, poor monkey! But how wilt thou do for a father?

SON:
If he were dead, you'd weep for him: if you would not, it were a good sign that I should quickly have a new father.

LADY MACDUFF:
Poor prattler, how thou talk'st!

[Enter a Messenger.]

MESENTER:
Bless you, fair dame! I am not to you known,
Though in your state of honor I am perfect.
I doubt some danger does approach you nearly:
If you will take a homely man's advice,
Be not found here; hence, with your little ones.
To fright you thus, methinks, I am too savage;
To do worse to you were fell cruelty,
Which is too nigh your person. Heaven preserve you!
I dare abide no longer.

[Exit.]

LADY MACDUFF:
Whither should I fly?
I have done no harm. But I remember now

کورمهک: کی له سیدارهیان دهدات؟

خاتوو ماکدوف: پیاوه شهرفمه ندهکان.

کورمهک: کهواته سویندخوړ و درۆزنهکان گهوجن، چونکه درۆزن و گهوج

ئوهنده زوړن دهتوانن له شهرفمه ندهکان بدهن و له سیدارهیان بدهن.

خاتوو ماکدوف: خوا ناگادارت بیت، مهیموونی بهسه زمان! به لام توچی دهکهیت
بو باوکیک؟

کورمهک: نه گهر باوکم مردبایه، بو دیه گریایت؛ نه گهر نه گریایت نه وه

نیشانه یه کی باشه که من زوو به زوو باوکیکی دیکه م ده بیت.

خاتوو ماکدوف: نه ی هه زه گوی بهسه زمان، نه وه چی ده لیت!

(په یامه پینک دیته ژوور)

په یامه پین: سلاوت لی بیت نه ی خانمی جوان! من له لات نه ناسراوم،

هه رچنده پایه به رزی تو له لای من ناشکرایه.

ده ترسم به م زوانه مه ترسی لیت نزیکیته وه

نه گهر ناموژگاری مروفتیکی خاکه را له گوی بگریت،

تو و بچو که کانت لیره مه مین،

وايزانم، زور درندهم تو بهم جوړه بترسینم،

به لام دلره قیبه کی نامروثانه یه خراپهت له گهل بکه م؛

نه و خراپه یه ی زور لیته وه نزیکه. خوا ناگای لیت بیت!

ناویرم پتر بمینمه وه.

(ده پوات)

خاتوو ماکدوف: بو کوئی هه لیتیم؟

هیچ خراپیه کم نه کردوه. به لام وا به بیرم دیته وه

I am in this earthly world; where to do harm
Is often laudable; to do good sometime
Accounted dangerous folly: why then, alas,
Do I put up that womanly defence,
To say I have done no harm?--What are these faces?

[Enter Murderers.]

FIRST MURDERER:

Where is your husband?

LADY MACDUFF:

I hope, in no place so unsanctified
Where such as thou mayst find him.

FIRST MURDERER:

He's a traitor.

SON:

Thou liest, thou shag-eared villain!

FIRST MURDERER:

What, you egg!

[Stabbing him.]

Young fry of treachery!

SON:

He has killed me, mother:

Run away, I pray you! [Dies.]

[Exit Lady Macduff, crying "Murder", and pursued by the Murderers.]

لهسهه ئهه زهمينه دونيايييه دا، گهر خراپه بکهیت
زورجار جیگای پهسنینی، ههندي جار چاکه
به گهوجییهکی مهترسیدار دهزانن، کهواته مخابن.
بوچهکی بهرگری ژنانه بکهمه شان و
بلیم هیچ خراپییهکم نهکردوهه؟ نهه دهموچاوانه کین؟
(پیاوکوژهکان دینه ژوور)

پیاوکوژ: میردت له کوئییه؟

خاتوو ماکدهف: هیوادارم له جیگهیهکی نهوهنده ناپیروز نه بیت
که یهکیکی وهک تو پی بیبیریتته وه.

پیاوکوژ: نهه خاینه.

کورمهک: درو دهکهیت، هه نامهردی بسک دریژ!

پیاوکوژ: چی، هه بی قیمهت. (شمشیری لی دهدات)

هه ناکهس بهچهی خیانهتکار!

کورمهک: دایه، کوشتمی:

تکایه، راکه. (دهمریت)

[خاتوو ماکدهف هه لڈیته دهرهوهو هاوار دهکات (کوشتیان!)]

(پیاوکوژهکانیش به دواوهیهوهن)

Scene III

England. A room in the King's Palace.

[Enter Malcolm and Macduff.]

MALCOLM:

Let us seek out some desolate shade and there
Weep our sad bosoms empty.

MACDUFF:

Let us rather
Hold fast the mortal sword, and, like good men,
Bestride our down-fall birthdom: each new morn
New widows howl; new orphans cry; new sorrows
Strike heaven on the face, that it resounds
As if it felt with Scotland, and yell'd out
Like syllable of dolour.

MALCOLM:

What I believe, I'll wail;
What know, believe; and what I can redress,
As I shall find the time to friend, I will.
What you have spoke, it may be so perchance.
This tyrant, whose sole name blisters our tongues,
Was once thought honest: you have loved him well;
He hath not touched you yet. I am young; but something
You may deserve of him through me; and wisdom
To offer up a weak, poor, innocent lamb
T' appease an angry god.

دیهانی سییہم

ئینگلتھرا، ژووریك له كۆشكى پاشادا

[مالكۆلم و ماكدەف دینە ژوور]

مالكۆلم: با بچینه پەنایەكى چۆل و لەوئ

كۆلى دلى خەمگینمان هەلپژین.

ماكدەف: چاكتر وایه

بەتوندى شمشیری مەرگ هەلگرین و وەك پیاوی چاك

بەشاقاوی مەزن بەرەو ولاتی ویرانمان بکەوینە رێ، هەموو بەیانییەکی نوێ

بیوهرژنی نوێ دەزیرپین، هەتیوی نوێ دەگرین، خەمی نوێ بەرەو

رووی ئاسمان دەبیتەوێ تا دەنگ دەداتەوێ و

وەك بلی ئه‌ویش له‌گه‌ڵ سكوته‌ندا هه‌ست به‌و ئازاره ده‌كات و

شین و زاری ده‌كات.

مالكۆلم: ئەوێ بروام پێی هەبیت، خەمی لێ دەخۆم،

ئەوێ دەیزانم، باوەرم پێی هەیه و ئەوێ پێم چاك دەكریتەوێ

هەر كاتیک بارێکی لەبار پەخسا چاکی دەكەمەوێ

ئەوێ باست کرد رەنگە وابیت؛

ئەو زۆردارەي كه ته‌نيا ناوه‌ينانی زمانمان كۆل ده‌كات،

جاران بەپیاویکی دلسۆز دادەنراو تو زۆرت خۆشده‌ویست؛

هیشتاش دەستی له تو نه‌وه‌شاندوو. من گەنجم، بەلام

رەنگە تو بەهۆی منه‌و شتیكت چنگ بکەویت و

ژیری خۆتە که بەرخیکی بەسەزمان و لاواز هەژاری وەك من

بەدیتە دەست خوداوەنده‌کی توورە تا هیوری بکەیتەوێ.

MACDUFF:

I am not treacherous.

MALCOLM:

But Macbeth is.

A good and virtuous nature may recoil

In an imperial charge. But I shall crave your pardon;

That which you are, my thoughts cannot transpose;

Angels are bright still, though the brightest fell:

Though all things foul would wear the brows of grace,

Yet grace must still look so.

MACDUFF:

I have lost my hopes.

MALCOLM:

Perchance even there where I did find my doubts.

Why in that rawness left you wife and child,

(Those precious motives, those strong knots of love)

Without leave-taking?--I pray you,

Let not my jealousies be your dishonors,

But mine own safeties: you may be rightly just,

Whatever I shall think.

MACDUFF:

Bleed, bleed, poor country!

Great tyranny, lay thou thy basis sure,

For goodness dare not check thee! wear thou thy wrongs,

The title is affeered.--Fare thee well, lord:

I would not be the villain that thou thinkest

For the whole space that's in the tyrant's grasp

And the rich East to boot.

MALCOLM:

Be not offended:

ماكدوف: من خايهن نيم.

مالكولم: به لام ماكبیس وايه.

رهنگه تهنانهت سروشتيكي باش و چاكمه ند

به فهرمانیكي شاهانه بابداته وه. به لام من داواي ليپووردنت لی دهكهم

له وهی وات ده بینم و بیره كانم ناتوانن تو به چه شنيكي له خوت جيا ببین.

فریشته كان هیشتا ورشه دارن، گهرچی ورشه دارترینیان كه وته خواره وه.

هرچه نده هه موو شتيكي گهن و بهد روخساری چاكي دهپوشیت

كه چي هیشتا چاكه ده بی وهك خوی دهر بكه ویت.

ماكدوف: ایت ناومید بووم.

مالكولم: رهنگه من له به ره وه گومانن لی بكم.

بوچی به و په له په لیبیه مال و مندالی خوت جی هیشت

(نه وانهی كه پالنه ری هیژا و گری به رزی خوشه ویستین)

بی نه وهی مالئا و ایبیان لی بكهیت؟- تکام وایه

گومانه كانم نه بنه هوی به ناپاك دانانی تو

به لام ده بنه هوی سه لامه تی خوم: رهنگه تو به راستی نه وه بیت

كه من بیرت لی دهكه مه وه.

ماكدوف: نهی ولاتی هه ژارم. دها هر خوینت لی بتكیت!

توش نهی زولمی مه زن، بناغهی خوت به دنلیایی دابنی،

چونكه چاكه ناویریت ریت پی بگریت! خراپهی خوت بنوینه

چونكه ناویشانت بویان بوته شتيكي دنلیا!- گه وره، خوات له گهل،

من نايم به و نامردهی تو بیری لی دهكه یته وه

نه گهر هه موو قه له مره وی ژیر دهستی خویم پی ببه خشیت،

ویرای سه رپاکی مولکی دهوله مهندي روژه لات.

مالكولم: به قسه كانم دلگیر مه به:

I speak not as in absolute fear of you.
 I think our country sinks beneath the yoke;
 It weeps, it bleeds; and each new day a gash
 Is added to her wounds. I think, withal,
 There would be hands uplifted in my right;
 And here, from gracious England, have I offer
 Of goodly thousands: but, for all this,
 When I shall tread upon the tyrant's head,
 Or wear it on my sword, yet my poor country
 Shall have more vices than it had before;
 More suffer, and more sundry ways than ever,
 By him that shall succeed.

MACDUFF:

What should he be?

MALCOLM:

It is myself I mean: in whom I know
 All the particulars of vice so grafted
 That, when they shall be opened, black Macbeth
 Will seem as pure as snow; and the poor state
 Esteem him as a lamb, being compared
 With my confineless harms.

MACDUFF:

Not in the legions
 Of horrid hell can come a devil more damn'd
 In evils to top Macbeth.

MALCOLM:

I grant him bloody,
 Luxurious, avaricious, false, deceitful,
 Sudden, malicious, smacking of every sin

من ناليم به ته واوى ترسم ليته .
 وا بير دهكه مهوه ولاته كه مان به بن نيردا كه تووه ،
 دهگرى و خوئينى لى ديت و هر روزهى برينىكى نوئى
 دهچيته پال زامه كانى دى ، ويراى ئه وهش
 ههست دهكه م دهستى خه لك بو مافى من بهرز كراوه ته وه ؛
 ليرهش ، له لايه ن شاي چاكه ندى ئينگلته را
 ههزاران پياوى چاكم پيدراوه ؛ به لام سه ره راى ئه وهش
 كاتيك پى له سه رى زورداره كه ده نيم
 يان به سه رى شمشيره كه مى هه لده واسم ، هيشتا ولاته هه ژاره كه م
 پتر خراپه له وهى له مه وپيش ده بينى و
 له زور رووه وه پتر نازار ده كيشيت
 به دهستى ئه و كه سهى دپته سه ر ته خت .

ماكدهف: ئه و كه سه كى ده بيت؟

مالكولم: مه به ستم له خو مه ، كه ده زانم

من هه موو جو ره خراپه به كى تايبه تيم لى موتوربه كراوه ،
 بيت و ئاشكرا بكرين ، (ماكبيس) ي رهش
 وهك به فرى سپى بى گهرد دهرده كه وپت ؛ ولاته به سه زمانه كه ش
 ئه و به به رخ داده نيت كه له گه ل
 خراپه بى سنووره كانى من به راوردى دهكات .

ماكدهف: ته نانه ت له ناو ريزى

هه موو ئه وانهى له ناو دوزه خى توقينه ردان شه يتان يكى
 له و نه فره تيتتر و خراپه كارتر نيبه .

مالكولم: من له گه ل تام ئه و خوينا ريزه ،

خراپه رسته ، ته ماعكار و ساخته كار و خاينوك و
 هه له شه و قين له دل و سوچپه روهر و هه موو كه تنىكى لى ده وه شيته وه ،

That has a name: but there's no bottom, none,
 In my voluptuousness: your wives, your daughters,
 Your matrons, and your maids, could not fill up
 The cistern of my lust; and my desire
 All continent impediments would o'erbear,
 That did oppose my will: better Macbeth
 Than such an one to reign.

MACDUFF:

Boundless intemperance
 In nature is a tyranny; it hath been
 The untimely emptying of the happy throne,
 And fall of many kings. But fear not yet
 To take upon you what is yours: you may
 Convey your pleasures in a spacious plenty,
 And yet seem cold, the time you may so hoodwink:
 We have willing dames enough; there cannot be
 That vulture in you, to devour so many
 As will to greatness dedicate themselves,
 Finding it so inclin'd.

MALCOLM:

With this, there grows,
 In my most ill-composed affection, such
 A staunchless avarice, that, were I king,
 I should cut off the nobles for their lands;
 Desire his jewels, and this other's house:
 And my more-having would be as a sauce
 To make me hunger more; that I should forge

جا هر ناویکی هه بئ؛ به لام شاوهتی من
 بئ کۆتاییه، ژنه کانتان، کچه کانتان،
 دایک و خانمه کانتان ناتوانن
 جامی شه هوه تم پر بکن؛ ئاره زووه کانم
 به سه هر هه موو کۆسپیکدا سه رده که ویت
 که بیته ریگی ویستم: ماکییس
 باشتره له یه کیکی وهک من فه رمانر هوی بکات.

ماکدوف: به رزه فتنه کردنی بئ سنووری

ئاره زووه سروشتیه کانی مرۆف سته مکارییه: هر ئه وه شه
 بوته هوی له دهستچوونی ناوهختی تهخت و تاجی
 پاشایه تی. به لام مه ترسه سه ره رای ئه وه ش
 ئه مه ریگا له و مافهت ناگریت، تو ده توانیت به دزی
 ئاره زووه کانت به ته وای تیر بکهیت و هیشتا ش
 خووت وا ده ربه خهیت که ده سه ردار نیت - دونیاش وا چاویه ست ده کهیت:
 ئیمه گه لی خانمی ئاره زومه ندمان هه ن
 ئاماده ن بینه نیچی ری ئاره زووی راوکه رت و ئاره زووی تو ش
 ئه وه نده چاویرسی نییه، تا به هه موو ئه وانیه
 خووت بو ته رخان ده که ن تیر نه بییت.

مالکۆلم: ویرای ئه وه ش، له سروشتی به دمدا

ته ماعیکی رسکاو و هه لکشای و له رووانه
 ئه گه ر ببه شا، مرۆفه جوامیره کان ده کوژم
 تا ده ست به سه ر زهوی و زاریان دا بگرم؛
 ئاره زووی خشه کانیا ن یان خانوو و مالی خه لکی دی ده که م:
 هه بوونی پتر ده بیته مه زهیه ک
 برسیترم ده کات تا وه کو به خووم

Quarrels unjust against the good and loyal,
Destroying them for wealth.

MACDUFF:

This avarice
Sticks deeper; grows with more pernicious root
Than summer-seeming lust; and it hath been
The sword of our slain kings: yet do not fear;
Scotland hath foisons to fill up your will,
Of your mere own. All these are portable,
With other graces weighed.

MALCOLM:

But I have none: the king-becoming graces,
As justice, verity, temperance, stableness,
Bounty, perseverance, mercy, lowliness,
Devotion, patience, courage, fortitude,
I have no relish of them; but abound
In the division of each several crime,
Acting it many ways. Nay, had I power, I should
Pour the sweet milk of concord into hell,
Uproar the universal peace, confound
All unity on earth.

MACDUFF:

O Scotland! Scotland!

MALCOLM:

If such a one be fit to govern, speak:
I am as I have spoken.

MACDUFF:

Fit to govern!
No, not to live!--O nation miserable,
With an untitled tyrant bloody-sceptered,

شهری نارہوای وا له دژی باش و دلسوزان بنیمه وه و
له بهر سامانه کانیان له ناویان ببه م.

ماکدوف: ئەم تەماعە

پتر رهگاژۆیه و رهگیکی خراپتر و قوولتر
له شاوهتی هاوینهت داده کویتیت: هەر ئەوهش
شمشیری سه رگه رندی شایه کوژراوه کانمان بووه: به لام هیشتا مه ترسه
کاتیکی سکۆتله ندا ده بیته هی خۆت ئەوهنده ی سامان تیدایه
ناره زووت تیر بکات، ئەو هه موو شتانه به رگه یان ده گیریت
ئەگه ر له گه ل چاکه کانی ترت به راورد بکرین.

مالکۆلم: به لام من هیچم نییه، له و چاکیانیه ی شایسته ی شایان،

وهک دادپه روه ری، راستگۆیی، له سه رخۆیی، خۆنه گۆری،
به خشنده بی، خه لک و ولاتپاریزی، به زه بی، بی فیزی
خواپه رستی، به ئارامی، ئازایه تی، خۆراگری،
هیچ له وانه له من به دی ناکرین؛ به لام

پسپۆرم له دابه شکردنی هه ر خراپه یه ک بۆ چه ندین تاوان و
جیبه جی کردنیان جیا به جیا. نه خیر، هیزم هه بوایه،
جامی شیرری ته باییم ده رژانده ناو دۆزه خ،

ناشتی جیهانیم ده شیواند و

یه کیتی ئەو زه مینه م تیکوپیک ده دا.

ماکدوف: ئاه سکۆتله ندا! سکۆتله ندا!

مالکۆلم: ئەگه ر یه کیکی وا شایسته ی فه رمانه رواییه، بدوی:

من چۆنم پی گویتیت وام.

ماکدوف: شایسته ی فه رمانه رواییه؟

نه خیر، شایسته ی ژیانیش نییه. - ئەی نه ته وه ی کلۆل!

که ی جاریکی دی له بنده سستی زالمیکی زه وتکاری

When shalt thou see thy wholesome days again,
 Since that the truest issue of thy throne
 By his own interdiction stands accursed
 And does blaspheme his breed? Thy royal father
 Was a most sainted king; the queen that bore thee,
 Oft 'ner upon her knees than on her feet,
 Died every day she lived. Fare-thee-well!
 These evils thou repeat'st upon thyself
 Have banish'd me from Scotland. O my breast,
 Thy hope ends here!

MALCOLM:

Macduff, this noble passion,
 Child of integrity, hath from my soul
 Wiped the black scruples, reconciled my thoughts
 To thy good truth and honour. Devilish Macbeth
 By many of these trains hath sought to win me
 Into his power; and modest wisdom plucks me
 From over-credulous haste: but God above
 Deal between thee and me! for even now
 I put myself to thy direction, and
 Unspeak mine own detraction; here abjure
 The taints and blames I laid upon myself,
 For strangers to my nature. I am yet
 Unknown to woman; never was forsworn;
 Scarcely have coveted what was mine own;
 At no time broke my faith; would not betray
 The devil to his fellow; and delight

داردهست خویناوی رۆژانی خوۆشی دهبینیتتهوه،
 له کاتیکدا که میراتگری راستهقینهی تهختی شایهتیت
 بهوهی خو له گهراوه به دوور دهگریت تاوانبارهو
 نهفرهت له بنه ماله و بنهچهکهی خوۆی دهکات؟ شای باوکت
 شایهکی ههره پیرۆز بوو: شازنی دایکت که تۆی لی بوو،
 پتر لهسه چۆکان بوو بۆ نوێژ و خواپهرستی لهوهی به پیوه بیت،
 ههموو رۆژانی ژيانی ئارهزووهکانی خوۆی دهمراند. خوات لهگهه!
 ئه و خراپانهی لهسه خۆت ریزکردن
 هه ر ئهوانه منیان له سکۆتلهندا ده ریه راند: — ئه، ئه، دلم،
 هیواکانت لیره به کۆتا دین.

مالکۆلم: ماکدهف، ئه و سوژه جوامیرانهت

که زادهی دلسۆزییه، له رۆحمدا
 ههمووی گومانیککی رهشی سرپییهوهو بیرهکانمی هیئاوه جی
 بۆ راستی و شهرفمهندی و چاکي تو. (ماکیسی)ی شهیتانی
 به و فیالنه لهوه دهگهرا من ژیرچهنگ بخت،
 بهلام ژیریتی خاکه راییم رام دهکیشیتتهوه
 لهوهی به په له پیمان باوه ر بکه م: به لام دهبا خوی سه ر سه ران
 چاوی له و په یوه ندییهی نیوانمان بیت! ته نانهت ئیستا
 خۆم دهخمه ژیر رانمایی تو و ههموو ئه و قسانه ی له دژی
 خۆم ههلبه ستابوون له خراپه و تاوانکاری
 به سروشت و گیانم نامۆن. من هیشتا
 ئافرهت چییه نایناسم؛ هه رگیز به درۆ سویندم نه خوار دووه؛
 به دهگمه ن چه زم له شتی خه لکی بووه؛
 هه رگیز به لینی خۆم نه شکاندووه: ئاماده ش نیم
 خیانهت له شهیتان بکه م بۆ هاوه له که ی؛ به لام

No less in truth than life: my first false speaking
Was this upon myself. What I am truly,
Is thine and my poor country's to command:
Whither, indeed, before thy here-approach,
Old Siward, with ten thousand warlike men
Already at a point, was setting forth:
Now we'll together; and the chance of goodness
Be like our warranted quarrel! Why are you silent?

MACDUFF:

Such welcome and unwelcome things at once
'Tis hard to reconcile.

[Enter a Doctor.]

MALCOLM:

Well; more anon.--

[To the Doctor] Comes the king forth, I pray you?

DOCTOR:

Ay, sir: there are a crew of wretched souls
That stay his cure: their malady convinces
The great assay of art; but, at his touch,
Such sanctity hath heaven given his hand,
They presently amend.

MALCOLM:

I thank you, doctor.

[Exit Doctor.]

MACDUFF:

What's the disease he means?

MALCOLM:

'Tis called the evil:

A most miraculous work in this good king;
Which often, since my here-remain in England,

خۆشه‌وېستيم بۆ راستى به قهد ژيانه:
يه كه م درۆم نه و به بوو له سه ر خۆم كرد.
نه وهى به راستى منم هى تۆيه و ده يخمه ژير
خزمه تى تۆ و ولاته كه م بۆ فه رمان پيكردن:
نه وهى راستى بى، پيش هاتنى تۆ بۆ ئيره،
پيره سيوارد، به خۆ و به ده هه زار شه ركه ره وه،
خۆى ئاماده كرده بوو خهريك بوو به ره وه نه وهى بكه ويته رى.
ئىستا هه موو پيكه وه ده روين و خوا بكات وهك چۆن
جهنگمان په وايه به ختيش يارمان بيت، بۆ وا ماتى؟
ماكدهف: زۆر زهحمه ته شتى وا خۆش و ناخۆش
به يه كجار پيكه وه هه لكه ون.

(نۆشده ريك دپته ژوور)

مالكولم: باشه، هه ر ئىستا پتر له وه ده دويين
(بۆ نۆشده ره كه) تكايه، نه رى شا دپته ئيره؟
نۆشده ر: به لى، كه وره م كۆمه ليك مرۆفى به له نگاز
چاوه رين چاره يان بكات: نه خۆشيه كانيان
به مه زنترين هه ولى نۆشده ران چاره سه ر نه كراوه؛ به لام
به و به هره پيروزهى ئاسمان پيى به خشيوه
له به ر ده ستى نه و چاك ده بنه وه.

مالكولم: سوپاست ده كه م، نۆشده ر.

(نۆشده ره كه ده روات)

ماكدهف: مه به ستى چ نه خۆشيه كه؟

مالكولم: ناوى به دشاييه:

نه و شايه چاكه، چاره يه كى سه رسورميينى نه و ده رده ده كات.
له وه تهى ليره له ئينگلته را ماوه ته وه

I have seen him do. How he solicits heaven,
Himself best knows: but strangely-visited people,
All swoln and ulcerous, pitiful to the eye,
The mere despair of surgery, he cures;
Hanging a golden stamp about their necks,
Put on with holy prayers: and 'tis spoken,
To the succeeding royalty he leaves
The healing benediction. With this strange virtue,
He hath a heavenly gift of prophecy;
And sundry blessings hang about his throne,
That speak him full of grace.

[Enter Rosse.]

MACDUFF:

See, who comes here?

MALCOLM:

My countryman; but yet I know him not.

MACDUFF:

My ever-gentle cousin, welcome hither.

MALCOLM:

I know him now. Good God, betimes remove
The means that makes us strangers!

ROSSE:

Sir, amen.

MACDUFF:

Stands Scotland where it did?

ROSSE:

Alas, poor country!
Almost afraid to know itself. It cannot
Be called our mother, but our grave: where nothing,
But who knows nothing, is once seen to smile;

زۆر جار بینومە وا بکات. ئەو تەنیا بەخۆی
چاک دەزانیت چۆن ئەو بەهرهیه له ئاسمان وەدەست دینیت؛
بەلام نەخۆشی وا سەیر کە نۆشەران لێیان نائومیدن
لهبەر ئاوسان و کولک و برینی جەرگتەزین،
بە نوێژ و نزا ئەو چاکیان دەکاتەوه؛
دراویکی زیڕ دەخاتە ملیان: دەلین
ئەو بەهرهیهشی بۆ ئەوانەیی لێی وەپاش دەکەون
جۆ دێلێت. وێرای ئەو لایەنە چاکە سەیرهی
ئەو بەهرهیهکی خوایی هەیه بۆ پیشبینیکردن؛
گەلێ فەر و چاکەیی دیش له دەوری تەختی شاهانەیهتی
کە بەلگەیی چاکی هێزی رۆحیهتی.

(رۆژ دیتە ژوور)

ماکدەف: برۆوانە، کۆ دیت؟

مالکۆلم: هاوڵاتی منە، بەلام ناشی ناسم.

ماکدەف: بەخێر بیت، ئامۆزای هەمیشە جوامێرم.

مالکۆلم: ئیستا ناسیم، خودای گەرە ئەو کەسەیی ئیمەیی

لێکتر کردۆتە بیگانه لەناو بیات.

رۆژ: ئامین، گەرەم.

ماکدەف: سکۆتلهندا وەک چاران ماوه؟

رۆژ: مخابن، بۆ ولاتە هەزارهکەم!

ئەوهنده ترساوه وەختە خۆی نەناسیتەوه.

ناتوانین بڵین دایکمانە، بەلکو گۆرمانە،

کەس بزەیهکی لێ نابینریت جگە لەوانەیی هیچ نەزانن؛

Where sighs, and groans, and shrieks, that rent the air,
Are made, not marked; where violent sorrow seems
A modern ecstasy; the dead man's knell
Is there scarce asked for who; and good men's lives
Expire before the flowers in their caps,
Dying or ere they sicken.

MACDUFF:

O, relation
Too nice, and yet too true!

MALCOLM:

What's the newest grief?

ROSSE:

That of an hour's age doth hiss the speaker;
Each minute teems a new one.

MACDUFF:

How does my wife?

ROSSE:

Why, well.

MACDUFF:

And all my children?

ROSS:

Well too.

MACDUFF:

The tyrant has not battered at their peace?

ROSSE:

No; they were well at peace when I did leave 'em.

MACDUFF:

Be not a niggard of your speech: how goes't?

ROSSE:

When I came hither to transport the tidings,

هه واکه‌ی به ناخ و ناله و قیژه شفق کراوه
که سیش ناگای لی نییه؛ که سه‌ری گه‌وره
به شتیکی ناسایی داده‌نریت؛ کهم وایه یه‌کیک
پرس‌ی نه و زهنگه‌ی مه‌رگ بۆ کتییه. ژیان‌ی مرؤقه چاکه‌کان
به‌ر له‌وه‌ی گولی به‌رکلاویان^(۱۶) بژاک‌ی به‌سه‌ر ده‌چیت؛
ده‌مرن ته‌نانه‌ت پیش نه‌وه‌ی نه‌خوش بکه‌ون.

ماکدهف: ئاه، چ چیرۆکیکی

پر به‌سه‌رهات و راستییه!

مالکۆلم: دوا خه‌م چیییه؟

رۆز: نه‌وه‌ی خه‌مه‌یه سه‌عاتیک پیشتر رووی داوه و له‌ده‌می گێره‌وه‌که‌ی ده‌دریته‌وه
به‌وه‌ی کۆنه، هه‌ر خوله‌که‌ی یه‌کێکی نوێ پرووده‌دات.

ماکدهف: ژنه‌که‌م چۆنه؟

رۆز: بۆچ، باشه.

ماکدهف: نه‌دی هه‌موو مندا له‌کانم؟

رۆز: نه‌وانیش باشن.

ماکدهف: کابرای زۆردار ئاشتی و ئاسووده‌بی لی تیک نه‌داون؟

رۆز: نه‌خیر، نه‌وان له‌ ئاسووده‌بییدا ده‌ژیان که جیم هیشتن.

ماکدهف: له‌ قسه‌کانت که‌مدوو مه‌به. چۆن چۆن؟

رۆز: کاتیک به‌دلگرا نییه‌وه ده‌هاتمه ئیره

(۱۶) به‌پێی ده‌ستووری سکوتله‌ندی نه‌وان گولیکی چیا بییان له‌ شه‌پقه‌ ده‌دا.

Which I have heavily borne, there ran a rumour
Of many worthy fellows that were out;
Which was, to my belief, witnessed the rather,
For that I saw the tyrant's power a-foot:
Now is the time of help. Your eye in Scotland
Would create soldiers, make our women fight,
To doff their dire distresses.

MALCOLM:

Be't their comfort
We are coming thither: gracious England hath
Lent us good Siward and ten thousand men;
An older and a better soldier none
That Christendom gives out.

ROSSE:

Would I could answer
This comfort with the like! But I have words
That would be howled out in the desert air,
Where hearing should not latch them.

MACDUFF:

What concern they?
The general cause? or is it a fee-grief
Due to some single breast?

ROSSE:

No mind that's honest
But in it shares some woe; though the main part
Pertains to you alone.

MACDUFF:

If it be mine,
Keep it not from me, quickly let me have it.

ROSSE:

Let not your ears despise my tongue for ever,

بۆ هه وال هينان، قاويك بلاو بۆوه
له باره ي ياخييونى چهند هاورييهكى هيژا؛
به برواي من به لگه ي نه وهم هه بوو به راستيان بزائم
چونكه هيژى زوردار خو ي ناماده كردبوو و له سه ر پى بوو.
ئىستا كاتى يارمه تيدانه، چاوتان له سكوته ندا
سه ر بازتان بۆ دروست دهكات و وا له ژنان دهكات بجهنگن
بۆ تووردانى خه مى جه رگ بريان.
مالكولم: با نه وه مايه ي خو شيبان بيت.
ئيمه به ريويهين. شاي ئينگلته راي چاك په روهر
(سيوارد) ي ئازا و ده هه زار شه ركه رى پى داوين؛
پياويكى وايه كه مه سيحيه ت
له و با شتر و شاره زاترى به خو وه نه ديوه.
روز: خو زيا منيش بمتوانيبايه
وه لامى نه و خو شيبه به شتيكى خو ش بده مه وه! به لام من
قسه ي وام پييه ده بى له چوله وانى بلوورينريت
نه وه كا گو ي بيان بيسيت.
ماكدهف: له باره ي كين؟
مه سه له ي گشتى؟ يان ته نها په يوه نديان
به تا قه سينه يه كه هه يه؟
روز: هيچ ميشكيكى به رومه ت
ناتوانيت به شيكى له و مه ينه ته دا نه بيت،
هه ر چه نده ش به شى سه ره كى په يوه ندى به توويه يه.
ماكدهف: نه گه ر وايه
ليم مه شاره وه، زوو بده رى.
روز: با گو يچكه كانتان هه تا هه تا يه نه فره ت له زمانم نه كه ن

Which shall possess them with the heaviest sound
That ever yet they heard.

MACDUFF:

Humh! I guess at it.

ROSSE:

Your castle is surprised; your wife and babes
Savagely slaughtered: to relate the manner
Were, on the quarry of these murdered deer,
To add the death of you.

MALCOLM:

Merciful heaven!--
What, man! ne'er pull your hat upon your brows;
Give sorrow words: the grief that does not speak
Whispers the o'er-fraught heart, and bids it break.

MACDUFF:

My children too?

ROSSE:

Wife, children, servants, all
That could be found.

MACDUFF:

And I must be from thence!
My wife killed too?

ROSSE:

I have said.

MALCOLM:

Be comforted:
Let's make us medicines of our great revenge,
To cure this deadly grief.

MACDUFF:

He has no children.--All my pretty ones?

که قورسترين دهنگيان به سهردا دبارينيت،
چونکه له وختي هه شتي وايان نه بيستووه.

ماکدوف: همف! دهيزانم.

روز: به سهر قه لاته که تدا دراوه، ژن و مندال که کانت

زور درندانه کوژراون: نه گهر وهک خوی

بگيرمه وه چون نهو کارمامزه نازدارانه کوژران

دهبي مهرگی توش بخه مه پاليان.

مالکولم: نهی ناسماني پر به زهیی:—

چی، پياو! هه رگيز کلاوه که ت مه خزينه سهرچاوان:

خه مت به قسه دهربره، نهو خه فه تهی دهر ناپرديت

ده چرپينيته ناو گوئی دل و داوای لی دهکات برووخت.

ماکدوف: مندال که کانشم؟

روز: ژن و مندال و نوکهر و

هه موو نه وانهی له وئی بوون.

ماکدوف: ناخو دهبوايه من له وئی نه بووام!

ژنه که شم کوژرا!

روز: گوتم.

مالکولم: دلخوش به:

با تو لهی مه زن بکه پنه دهرماني دهرده کانمان

بو چاگردنی نهو مهینه تيبه مروفقوژه.

ماکدوف: نهو مندالی نييه،— هه موو ژیکه له کانم؟

Did you say all?--O hell-kite!--All?
What, all my pretty chickens and their dam
At one fell swoop?

MALCOLM:

Dispute it like a man.

MACDUFF:

I shall do so;
But I must also feel it as a man:
I cannot but remember such things were,
That were most precious to me.--Did heaven look on,
And would not take their part? Sinful Macduff!
They were all struck for thee. Naught that I am,
Not for their own demerits, but for mine,
Fell slaughter on their souls: heaven rest them now!

MALCOLM:

Be this the whetstone of your sword. Let grief
Convert to anger; blunt not the heart, enrage it.

MACDUFF:

O, I could play the woman with mine eyes,
And braggart with my tongue!--But, gentle heavens,
Cut short all intermission; front to front
Bring thou this fiend of Scotland and myself;
Within my sword's length set him; if he 'scape,
Heaven forgive him too!

MALCOLM:

This time goes manly.
Come, go we to the king; our power is ready;
Our lack is nothing but our leave. Macbeth

گوته هه موویان؟- ئاه ، ئه ی کۆلاره ی دۆزه خ!- هه موویان؟
چی ، هه موو مندا له کانم و دایکیان
به یه ک چنگ لی گیرکردن؟

مالکۆلم: وهک پیاو بییرینه وه.

ماکدوف: وا ده که م،

به لام ده بی وهک پیاویش ههستی پی بکه م:

ناتوانم ئه وانه له بیرخۆم ببه مه وه

که له لام هه ره نازدار بوون.- ئاسمان ته ماشای ده کرد و

دهوری خۆی نه دیت؟ ماکدوفی تاوانبار!

هه موویان له سه ر تو کۆژران، ئه وان کۆژران

له سه ر خراپی خۆیان نا، به لام له سه ر من.

منیش هه یچ نیم، خودایه ده لێیان خۆش به!

مالکۆلم: با ئه وه بیته هه سانی شمشیرت: با خه مت

بیته رق؛ دلت کۆل مه که، بوغزای بکه .

ماکدوف: ئوه! ده توانم به چاوان وهک ژن بگرم و

به زمان خو هه لکیشم:- به لام ئه ی ئاسمانی (۱۷) دلنه رم

نیوانمان هه یچ مه هیله، ئه و شه ی تانه ی سکۆتله ندا و

من رووبه روو راگره؛

له به رده م شمشیری من دایبنی، ئه گه ر هه لات

خوا له ویش خۆش بیته!

مالکۆلم: کاته که پیاوانه ده روا ت

وه ره با بچینه لای شا: هه یزمان ناماده یه،

له هه یچمان که م نییه رویشتن نه بی. (ماکبیس)

(۱۷) له سه رده می شیکسپیردا نه ده بوا یه ناوی خواو مه سیح و خاوه ن شکۆ به خراپی به یتریت.
یاسایه که بو ئه مه هه بوو، هه ر که سه ی وای بکردا با ده بوا یه (۱۰) جو نه یه هه تاوانه بدات، بو یه
وشه ی (خوا) کراوه به (ئاسمان).

Is ripe for shaking, and the powers above
Put on their instruments. Receive what cheer you may;
The night is long that never finds the day.

[Exeunt.]

به ریکی گهییووہ بۆ راشهقاندن، هیزهکانی سهر سه‌رمانیش (*)
چهکی خویمان کردۆته شان. چهند دهتوانی خوۆشی بچیژه
ئو شهوهی هه‌رگیز پۆژی به دوادانایه چ شهویکی درپۆه.
(ده‌پۆن)

(*) واته هیزه خواییه‌کان.

Act V

پہرہ دی پینجہم

Scene I

Dunsinane. A Room in the Castle

[Enter a Doctor of Physic and a Waiting-Gentlewoman.]

DOCTOR:

I have two nights watched with you, but can perceive no truth in your report. When was it she last walked?

GENTLEWOMAN:

Since his majesty went into the field, I have seen her rise from her bed, throw her nightgown upon her, unlock her closet, take forth paper, fold it, write upon it, read it, afterwards seal it, and again return to bed; yet all this while in a most fast sleep.

DOCTOR:

A great perturbation in nature,--to receive at once the benefit of sleep, and do the effects of watching! In this slumbry agitation, besides her walking and other actual performances, what, at any time, have you heard her say?

GENTLEWOMAN:

That, sir, which I will not report after her.

DOCTOR:

You may to me; and 'tis most meet you should.

GENTLEWOMAN:

Neither to you nor any one; having no witness to confirm my speech.

[Enter Lady Macbeth, with a taper.]

Lo you, here she comes! This is her very guise; and, upon my life, fast asleep. Observe her; stand close.

DOCTOR:

How came she by that light?

دیهنی یه گه م

دهنزینه ن، ژووریککی ناوقه لآ

[نۆشده ریک و یاوه رژیکی گه وره دینه ژوور.]

نۆشده ر: دوو شه و له گه لآت نیشکم گرت، هیچ راستیه کم له قسه کانت

نه دیت، که ی دوا جار له خه ودا روئی؟

یاوه رژن: له وه تی خاوه ن شکۆ چۆته مهیدانی جهنگه وه، له جیگا راده بی و

جلی شه و ده کاته بهر^(۱۸) و کانتۆر ده کاته وه و کاغه ز دهر دینی و

قه دی ده کات و دهیخوینیته وه و مۆری ده کات و ده گه ریته وه ناو

جیگا له کاتیکدا ئەم کارانه ده کات له شیرین خه ودا یه.

نۆشده ر: سه ر لیشیواوییه کی گه وره یه له سروشتدا که مرۆف خه و تووی و

کاری بیداریش رابه ریته ت! له و باره شیواوه ی خه و تن دا،

جگه له خه و روئی و کارکردنی دی، ئایا ئەو کاتانه گویت

لی بوو چی له بهر خۆی ده گوت؟

یاوه رژن: گه وره م من قسه له دوا ی ئەو ناگیترمه وه.

نۆشده ر: ده توانیت به منی بلایت چونکه پیویسته من بیانزانم.

یاوه رژن: بۆتۆ و بۆ هیچ کهس نا، چونکه هیچ به لگه یه کم نییه راستی قسه کانمی پی

بسه لیم. (خاتوو ماکبیس مۆمکی پییه و دیته ژوور) بروانه! وا دیته ئیره.

ئوه دهق شیوازی خۆیه تی، به گیانی خۆم، له شیرین خه ودا یه. لی بروانه له

په نا بوهسته.

نۆشده ر: ئەو روئاکیه ی له کوئی هیناوه؟

(۱۸) له م شانۆیییه دا، له زۆر جیگادا نیشانه به وه دراوه که ماکبیس و خاتوو ماکبیس به پروتی

له ناو نوین دهنون.

GENTLEWOMAN:

Why, it stood by her: she has light by her continually; 'tis her command.

DOCTOR:

You see, her eyes are open.

GENTLEWOMAN:

Ay, but their sense is shut.

DOCTOR:

What is it she does now? Look how she rubs her hands.

GENTLEWOMAN:

It is an accustomed action with her, to seem thus washing her hands: I have known her continue in this a quarter of an hour.

LADY MACBETH:

Yet here's a spot.

DOCTOR:

Hark! she speaks. I will set down what comes from her, to satisfy my remembrance the more strongly.

LADY MACBETH:

Out, damned spot! out, I say!-- One; two; why, then 'tis time to do't ;-- Hell is murky!--Fie, my lord, fie! a soldier, and afeard? What need we fear who knows it, when none can call our power to account?--Yet who would have thought the old man to have had so much blood in him?

DOCTOR:

Do you mark that?

LADY MACBETH:

The Thane of Fife had a wife; where is she now?--What, will these hands ne'er be clean? No more o' that, my lord, no more o' that: you mar all with this starting.

DOCTOR:

Go to, go to; you have known what you should not.

ياوهرژن: له تهنيشتييهوه بوو. فرمانی کردووه که بهردهوام چرای له لا بیت.

نۆشدهر: دهبینی، چاوهکانی کراوهن.

ياوهرژن: به لآم هستهکانی داخراون.

نۆشدهر: ئەوه ئیستا چی دهکات؟ بروانه چۆن دهستهکانی لیک دهخشیئت.

ياوهرژن: ئەوه لای ئەو کاریکی ئاساییه، واپی دهچیت دهستهکانی بشوات، بینیومه

چار وایه چارهکه سهعاتیک وادهکات.

خاتوو ماکبیس: هیشتا پشکیک بیرهوهیه.

نۆشدهر: گوئی بگره! ددهویت. ئەوهی دهیلئت دهینوسمهوه،

تا دلنیاتر بم لهوهی بیتهوه بیرم.

خاتوو ماکبیس: لاچۆ، پشکی نهعلهتی! دهلیم، لاچۆ! سهعات بووه یهک، دوو! بۆچ،

ئیستا کاتی بهچیگه یاندنی کارهکهیه، دۆزهخ تاریکه. شهرمه، گهورهم،

شهرمه! سهربازی و دهترسیت؟- چ پیوسته بترسیت لهوهی کهسیک بیزانیت

له کاتیکا کهس نییه بتوانیت هیزی ئیمه بخاته بهر لیپرسینهوه؟- کی

دهیزانی ئەو پیره میرده ئەوهنده خوینی تیدایه؟

نۆشدهر: گویت لئیه چ دهلی؟

خاتوو ماکبیس: سهرداری (فایف) ژنیکی ههبوو: ئیستا له کوئییه؟- چی، ئەو

دهستانه ههرگیز پاک نابنهوه؟- چیدی ئەمه نا، گهورهم، چیدی ئەمه نا: تو

بهم راجله کینهت ههموو شتی تیک ددهیت.

نۆشدهر: مخابن، مخابن: شتی وات زانیوه که نهدهبوا بیانزانیت.

GENTLEWOMAN:

She has spoke what she should not, I am sure of that:
heaven knows what she has known.

LADY MACBETH:

Here's the smell of the blood still: all the perfumes
of Arabia will not sweeten this little hand. Oh, oh, oh!

DOCTOR:

What a sigh is there! The heart is sorely charged.

GENTLEWOMAN:

I would not have such a heart in my bosom for the
dignity of the whole body.

DOCTOR:

Well, well, well,--

GENTLEWOMAN:

Pray God it be, sir.

DOCTOR:

This disease is beyond my practice: yet I have known those
which have walked in their sleep who have died holily in
their beds.

LADY MACBETH:

Wash your hands, put on your nightgown; look not so pale:--

I tell you yet again, Banquo's buried; he cannot come
out on's grave.

DOCTOR:

Even so?

LADY MACBETH:

To bed, to bed; there's knocking at the gate: come, come, come,
come, give me your hand: what's done cannot be undone: to bed, to
bed, to bed.

[Exit.]

یاورژن: شتی وای گوت که نه‌ده‌بوايه بيانليت، له‌وه دلنيام:

خوا ده‌زانيت نه‌و چي ده‌زانيت

خاتوو ماکبیتس: بونی خوین هیشتا لیره‌یه؛ هم‌وو بون و به‌رامه‌ی ولاتی

عه‌ره‌بستان ناتوانن بونی نه‌م ده‌سته بچووکه خوشکه‌ن. ئوه! ئوه! ئوه!

نوشده‌ر: نه‌وه چ ناهیک بوو! دلای پر خه‌م و که‌سه‌ره.

یاورژن: نامه‌ویت دلای وام له سینهدا بیت ته‌نانه‌ت له‌به‌ر خاتری هم‌وو له‌شیشم.

خاتوو ماکبیتس: باشه، باشه، باشه،--

یاورژن: که‌وره‌م، خوا بکات، باش بیت.

نوشده‌ر: نه‌خوشییه‌که‌ی له‌سه‌رووی کاری منه‌وه‌یه؛ هه‌رچه‌نده‌ش من که‌سانی وام

ناسیون که له‌خه‌ودا رویشتون، به‌لام به‌پیرۆزی له‌ناو نوینه‌کانیان مردوون.

خاتوو ماکبیتس: ده‌ستت بشۆ، جلی خه‌و له‌به‌ریکه، وا ره‌نگ زه‌رد مه‌به‌--

جاریکی تریش بیت ده‌لیمه‌وه، بانکو نیژراوه: نه‌و ناتوانیت له‌گۆره‌که‌ی

سه‌رینیته‌ ده‌ر.

نوشده‌ر: نه‌وه‌ش؟

خاتوو ماکبیتس: با بچینه‌ناو نوین، نوین. وا یه‌کیک له‌ده‌رگا ده‌دات. وهره، وهره،

وهره، وهره. ده‌ستت بینه. نه‌وه‌ی کرا تازه ناتوانریت بگه‌ریته‌وه، با بچینه‌ناو

نوین، نوین، نوین

(ده‌پوات)

DOCTOR:

Will she go now to bed?

GENTLEWOMAN:

Directly.

DOCTOR:

Foul whisperings are abroad. Unnatural deeds
Do breed unnatural troubles: infected minds
To their deaf pillows will discharge their secrets.
More needs she the divine than the physician.--
God, God, forgive us all! Look after her;
Remove from her the means of all annoyance,
And still keep eyes upon her.--So, good-night:
My mind she has mated, and amaz'd my sight:
I think, but dare not speak.

GENTLEWOMAN:

Good-night, good doctor.

[Exeunt.]

نۆشدر: ئايا ئىستا دەچىتە ناو نوپىن؟

ياوهرزن: يەكسەر .

نۆشدر: لەناو خەلكا چرپەى پيس بلاو بۆتەوہ . كارى نائاسايى

كيشەى نائاسايى لى دەكەويتەوہ : مېشكى دەردەدار

نەيتنى خويان بۆ باليفە كەرەكانيان دەدركتين .

ئەو خانمە پتر پىويستى بە قەشەيە نەك نۆشدر : -

خوای مەزن لە ھەموومان خۆش بېت! ئاگات لى بى،

ھەرچى ئازارى پى بگەيەنيت لى دوور بخەوہ

ھەميشە چاوت لى بېت . - ئىنجا ، شەوباش :

ئەو خانمە مېشكى تىكدام و چاوانمى ھەپەساند .

بىرىك لە مېشكمايە كەچى ناوېرم دەرى بېرم .

ياوهرزن: شەوباش ، نۆشدرى چاك .

(دەرۆن)

Scene II

The Country near Dunsinane.

[Enter with drum and colours, Menteth, Cathness, Angus, Lennox, and Soldiers.]

MENTETH:

The English power is near, led on by Malcolm,
His uncle Siward, and the good Macduff.
Revenge burn in them; for their dear causes
Would to the bleeding and the grim alarm
Excite the mortified man.

ANGUS:

Near Birnam wood
Shall we well meet them; that way are they coming.

CATHNESS:

Who knows if Donalbain be with his brother?

LENNOX:

For certain, Sir, he is not: I have a file
Of all the gentry: there is Siward's son
And many unrough youths, that even now
Protest their first of manhood.

MENTETH:

What does the tyrant?

CATHNESS:

Great Dunsinane he strongly fortifies.
Some say he's mad; others, that lesser hate him,
Do call it valiant fury: but, for certain,
He cannot buckle his distempered cause

دیهانی دووهم

گونديکي نزيک دهنزینهن

[میتنت و کائینس و ننگهس و لینوکس و سهریاز

به تهپل و نالای رهنگاوپهنگ دینه ناوهوه.]

میتنت: هیزی ئینگلیزهکان لهو نزیکانهن، لهژیر سهرکردایهتی (مالکولم) و

(سیوارد) ی مامه^(۱۹) و (ماکدهف) ی چاکهوهیه.

تۆله ناخیان گری دهدا؛ چونکه کیشه خوشهویستهکانیان

تهنانهت پیایوی ههست مردووش بو ئهوه جهنگه

خویناوییه جهرگ تهزینه هان دهوات.

ننگهس: باشته له نزیک دارستانی (بیرنام)

پییان بگهین، چونکه لهو رییهوه دین.

کائینس: کی دهزانتیت ئاخو دوناالبین لهگهله برایدایه یان نا؟

لینوکس: دلنایم، گه ورهم، نهویان لهگهله دا نییه من لیستی

ناوی هه موو گه وره پیایوانی نهوه له شکرهم پییه، کوری (سیوارد) و

چه ندین گه نجی لووسکه یان لهگهله که بو یه که م جار

دهیانهوی پیایوهتی خویمان بسهلین.

میتنت: داخو کابرای زوردار خهریکی چییه؟

کائینس: نهوه به توندی خهریکی قایمکاری دهنزینهنی مهزنه.

ههنديک دهلین شیتته: نهوانه ی که متر قینیان لییه

نهمه ی لی بهرقی نازایانه داده نین؛ بهلام، مسوگره

نهوه پیی ناگریت کیشه نارپکه که ی خوئی

(۱۹) له راستیدا (سیوارد) مامی مالکولم نییه، بهلکو باپیرهیه تی.

بخاته ناو چوارچټوہی دہسہ لاتیبہ وہ .

ئہنگس: ئیستا ئہو ہست دہکات

کوشتنہ بہدزیہ کانی بہدستہ کانیبہ وہ نووساون،

ئیسٹا یاخیبوونی سات دوی سات سہرکونہی پیمانیشکینی لی دہکەن:

ئہوانہی فەرمانیان پی دہکات تہنہا بہ فەرمانی دہبزون

نہک خۆشہویستی: ہہنووکہ ہست دہکات پلہ و پایہکەہی

لہبہری شۆرہ و دلپی جلی فہلامہرزیکہ

بہ بہر دزیکی کورتہبالاؤہ .

میتت: کەوابی ئہو گلہیی

لہ ہستہ شیواوہکانی خوی دہکات لہبہر ہہلچوون و راچلہکینہکانی،

لہ کاتیکدا ہرچی لہ ناخیدایہ نہفرہت

لہوہ دہکات لہویدایہ؟

کاپینس: باشہ: با بچینہ پیش،

گویراپیہ لی خۆمان بو ئہو کەسہ دہربرین کە شاپہنی دلسۆزیہ

با دہرمانی دہردی خۆمان لہودا ببینینہوہ،

با لہگہل ئہو، ہہر دلۆپیکی ئیمہ

برژینینہ ناو ولات و پاکی بکەینہوہ .

لینۆکس: یان چہندی لہ تواناماندایہ ہہولدہین

گوئی سہروہری خوناورشین و گیای بژار نقووم بکەین؛

با بہرہو دارستانی (بیرنام) بہری بکەوین .

(دہکەونہ ری)

Within the belt of rule.

ANGUS:

Now does he feel

His secret murders sticking on his hands;

Now minutely revolts upbraid his faith-breach;

Those he commands move only in command,

Nothing in love: now does he feel his title

Hang loose about him, like a giant's robe

Upon a dwarfish thief.

MENTETH:

Who, then, shall blame

His pestered senses to recoil and start,

When all that is within him does condemn

Itself for being there?

CATHNESS:

Well, march we on,

To give obedience where 'tis truly owed:

Meet we the medicine of the sickly weal;

And with him pour we, in our country's purge,

Each drop of us.

LENNOX:

Or so much as it needs,

To dew the sovereign flower, and drown the weeds.

Make we our march towards Birnam.

[Exeunt, marching.]

Scene III

Dunsinane. A Room in the Castle.

[Enter Macbeth, Doctor, and Attendants.]

MACBETH.

Bring me no more reports; let them fly all:
Till Birnam wood remove to Dunsinane
I cannot taint with fear. What's the boy Malcolm?
Was he not born of woman? The spirits that know
All mortal consequences have pronounced me thus,--
"Fear not, Macbeth; no man that's born of woman
Shall e'er have power upon thee."--Then fly, false thanes,
And mingle with the English epicures:
The mind I sway by, and the heart I bear,
Shall never sag with doubt nor shake with fear.

[Enter a Servant.]

The devil damn thee black, thou cream-faced loon!
Where gott'st thou that goose look?

SERVANT:

There is ten thousand--

MACBETH:

Geese, villain?

SERVANT:

Soldiers, sir.

MACBETH:

Go prick thy face and over-red thy fear,
Thou lily-livered boy. What soldiers, patch?

دېھننى سېيەم

دەنزىنەن. ژوورېكى ناو قەلە

[ماكبېس و نۆشدر و پاوهران دېنە ژوور.]

ماكبېس: چىدى ھەوالم بۆ مەھىنن! با ھەموو ھەلېن

تا دارستانى (بېرنام) نەگاتە (دەنزىنەن)

ترسم لى نانىشىت. (مالكوالم) چىيە. منداآھ؟

ئەدى ئەو لە ژنان نەبووھ؟ ئەو رۆحانەى كە سەرەنجامى

ھەموو مرقۇتىك دەزانن و ايان پى گوتم:

(ماكبېس مەترسە، ھىچ پياويكى لە ژنان بو

ھەرگىز بەسەرتا زال نابىت) - ھەلېن، سەردارە درۆزنەكان، ھەلېن.

بېرۆن تىكەل بە ئىنگلىزە خۆشراپوئىرەكان (۲۰) بن:

ئەو مېشكەى رابەرىم دەكاو ئەو دلەى وا لە سىنەم

نە گومان شوۆرى دەكا و نەترسى تىدەچى ژۆر يان كەم.

(نۆكەرېك دېتە ژوور)

شەيتان رووت رەش بكات، ئەى نامەردى پرووزەرد!

ئەو روخسارە قازانىيەت لە كوئى ھىناوھ؟

نۆكەر: گەورەم، دە ھەزار-

ماكبېس: قاز، نامەرد؟

نۆكەر: سەربازن، گەورەم.

ماكبېس: بېرۆ، روومەتت بناژنە و ترسەكەت لە خوئىن سوئىرەكە،

ھەى زراو رژاو. سەربازى چى، گەوجە؟

(۲۰) ھۆلنشىدى مېژووزان دەلېت: (سكۆتلەندىيەكانى جاران ماناى خواردىنى خۆش و بەدمەستىيان نەدەزانى. ئەم شتانە لە ئىنگلىزەكان فېربوون).

Death of thy soul! those linen cheeks of thine
Are counsellors to fear. What soldiers, why-face?

SERVANT:

The English force, so please you.

MACBETH:

Take thy face hence. *[Exit Servant.]*

Seyton!--I am sick at heart,

When I behold--Seyton, I say!-- This push

Will chair me ever or disseat me now.

I have lived long enough: my way of life

Is fall'n into the sere, the yellow leaf;

And that which should accompany old age,

As honour, love, obedience, troops of friends,

I must not look to have; but, in their stead,

Curses, not loud but deep, mouth-honour, breath,

Which the poor heart would fain deny, and dare not.

Seyton!--

[Enter Seyton.]

SEYTON:

What's your gracious pleasure?

MACBETH:

What news more?

SEYTON:

All is confirmed, my lord, which was reported.

MACBETH:

I'll fight till from my bones my flesh be hacked.

Give me my armour.

SEYTON:

'Tis not needed yet.

MACBETH:

I'll put it on.

دهک روحت بچي! نهو روومه ته که تانیا نه ت

رینماییکه ری ترسن، سه بازی چی، هه ی روو زهر د؟

نۆکه ر: له شکر ی ئینگلیزن، گه وره م خو شبی.

ماکیس: له بهر چاوم گوم به (نۆکه ر ده روات) _ سه یته ن!-

دل م ته نگه. سه یته ن، که ده بینم - ده لیم! - نهو ته نگانه یه

یان به یه گجاری دل خو شم ده کات، یان ئیستا لیم ده خات.

من بایی خو م ژیاوم: ره وتی ژیاوم

وهک گه لایه کی زهر دی پایز شو ر ده بیته وه؛

نهو شتانه ی ده بی له گه ل پیری دابن

وهکو رو مه ت، خو شه ویستی، گو پرایه لی، له شکر ی هاو پریان،

نابی من به دوا یاندا بگه ریم؛ به لام، له جیاتی نه وان،

نه فره تی قوول نهک بلند، پیزگر تنی سه رزاره کی، ده بیستم،

که دل ی به سه ته زمانم هه ز ده کات ره تیان بکاته وه، که چی ناشو پیریت.

سه یته ن: -

(سه یته ن دیته ژوور)

سه یته ن: به پیزتان، چی ده فره رموون؟

ماکیس: دوا هه وال چییه؟

سه یته ن: گه وره م، چیت پیگه یشتو وه، لئی دل نیاین.

ماکیس: تا گو شتم به سه ر ئیسکانه وه مابیت، ده جه نگم.

زریه که م پی بدن.

سه یته ن: هیشتا پیو یستیت پی نییه.

ماکیس: من ده یکه مه بهر:

Would scour these English hence? Hear'st thou of them?

DOCTOR:

Ay, my good lord; your royal preparation

Makes us hear something.

MACBETH:

[To Seyton] Bring it after me.--

I will not be afraid of death and bane,

Till Birnam forest come to Dunsinane.

[Exit]

DOCTOR:

[Aside] Were I from Dunsinane away and clear,

Profit again should hardly draw me here.

[Exeunt]

ئەو ئینگلیزانە لێرە لایبات؟ - ئەری هیچیت لەبارەیان بیستوو؟

نۆشدر: بەلێ، سەرورەری چاکم، بە خۆکەوتنی بەرێرتان

پێمان دەلێت شتێک لە گۆرێیە.

ماکیس: (بۆ سەیتەن) بە دوامدا بێنە -

لێم نانیشت ترسی مەرگ و شکست هێنان

تا دارستانی (بیرنام) نەگاتە کن (دەنزینان).

(دەرۆات)

نۆشدر: (لە لاوه) هاتبا ئەمجارە بە سەلامەتی لە (دەنزینەن) دەرکەوتبام،

گەلێ زەحمەت بوو پارەوپوول جاریکی تر بەرەو ئێرە هێنا بام.

(دەرۆات)

Scene IV

Country near Dunsinane. A Wood in view

[Enter, with drum and colours, Malcolm, old Siward and his Son, Macduff, Menteth, Cathness, Angus, Lennox, Rosse, and Soldiers, marching.]

MALCOLM.

Cousins, I hope the days are near at hand
That chambers will be safe.

MENTETH.

We doubt it nothing.

SIWARD.

What wood is this before us?

MENTETH.

The wood of Birnam.

MALCOLM.

Let every soldier hew him down a bough,
And bear't before him; thereby shall we shadow
The numbers of our host, and make discovery
Err in report of us.

SOLDIERS:

It shall be done.

SIWARD:

We learn no other but the confident tyrant
Keeps still in Dunsinane, and will endure
Our setting down before't.

MALCOLM:

'Tis his main hope:

دېمەنى چوارەم

گوندىكى نىزىك دەنزىنەن، دارستانىك ديارە

[مالكۆلم و پىرە سىوارد و كورەكەي و ماكدهف و مېنتەت و كاڭنيس و ئەنگەس و لىنۆكس و رۆز و سەربازەكان بە تەپل و ئالاي رەنگاوپرەنگەو بەرى كەوتوون.]

مالكۆلم: ئامۇزاكانم، ھىوادارم ئەو پۇژانە نىزىك بن

كە ژوورەكانمان ھىمنى و ئاسوودەھىيان تىدابىت.

مېنتەت: ھىچ گومان لەو دەنانيە.

سىوارد: ئەو چ دارستانىكە لە پىشمانە؟

مېنتەت: دارستانى (بىرنام)ە.

مالكۆلم: با ھەر سەربازەي لىك بېرىتەو و

لە پىش خۆي رايىگىت: بەم جۆرە ژمارەي

لەشكرى خۇمان دەشارىنەو و وا دەكەين

سىخورەكانيان ھەوالى ھەلە بگەين.

سەربازەكان: وا دەكەين.

سىوارد: ھىچ ھەوالىكى دىكە نىيە جگە لەو ھى زۆردارەكە

مىسۆگەر بى جوولە لە (دەنزىنەن) دەمىنەتەو و

خۆ لەبەر گەمارۇمان رادەگىت.

مالكۆلم: ئەو ھى ئاواتى سەرەكىيەتى،

For where there is advantage to be given,
Both more and less have given him the revolt;
And none serve with him but constrained things,
Whose hearts are absent too.

MACDUFF:

Let our just censures
Attend the true event, and put we on
Industrious soldiership.

SIWARD:

The time approaches,
That will, with due decision make us know
What we shall say we have, and what we owe.
Thoughts speculative their unsure hopes relate;
But certain issue strokes must arbitrate:
Towards which advance the war.

[Exeunt, marching.]

چونکہ ھەر دہرفہت ھلکھوئ
گھورہ و بچووک لہ پرووی رادھوہستنهوہ.
ھیچ کھس لہگھلی نامینتھوہ جگہ لہو بہسہزمانانہی
بہبی دلی خویمان ناچارکراون.
ماکدھف: با ھلکھنگاندنمان،
گھر راست بن، رووداوهکان بیانسهلمینن و
وہک سہریازی بہ توانا بجوولیننہوہ.
سیوارد: ٺہو دہمہ دینتہ پیش
بزانین چوئہ بہختمان؛
بزانین چیمان بہ دہست ھیناوه و چیمان ھاتوئتہ دوران.
بیری ٺہندیشہٺامیز ٺاواتی نادلنیا دہدرکینیت،
بہلام لیدانی توند و دلنیاہ ٺامانج بہ دہست دینیت
با بچینہ ناو گھرمہی شہرہوہ.
(دھکھونہ پئی)

Scene V

Dunsinane. Within the castle

[Enter with drum and colours, Macbeth, Seyton, and Soldiers.]

MACBETH.

Hang out our banners on the outward walls;
The cry is still, "They come:" our castle's strength
Will laugh a siege to scorn: here let them lie
Till famine and the ague eat them up:
Were they not forced with those that should be ours,
We might have met them dareful, beard to beard,
And beat them backward home. [A cry of women within.]
What is that noise?

SEYTON.

It is the cry of women, my good lord.

[Exit.]

MACBETH:

I have almost forgot the taste of fears.
The time has been, my senses would have cooled
To hear a night-shriek; and my fell of hair
Would at a dismal treatise rouse and stir
As life were in't: I have supp'd full with horrors;
Direness, familiar to my slaughterous thoughts,
Cannot once start me.

[Re-enter Seyton.]

Wherefore was that cry?

SEYTON:

The queen, my lord, is dead.

دیهانی پینچم

دهنزینه، ناو قه لآ

[ماکیس و سهیتهن و سهربازهکان به تپل و نالای رهنگاورهنگ دین]

ماکیس: ئالاکانمان له سهر دیواری دهرهوه هه لکهن؛

هیشتا دهنگی هاواری (ئهوان دین!) دیت، به لام

قه لای قایمان گالته به ئابلوقهیان دهکات؛ با لهوی بمیننهوه

تا برسیتی و دهرده لایان دهوهرینیت.

هاتبا ئهوان ئهوه سهربازانهیان له گه ل نه بوایه

که ده بوایه لای ئیمه بووان، رهنگ بوو پرووبه پروو له گه لایان جهنگاباین و

به رهوه مال راومان بنا بووانه وه. (هاواریکی ژنان له ناوهوه)

ئهوه هاواره چیه؟

سهیتهن: سهروهی چاکم، ئهوه هاواری ژنانه.

(دهروات)

ماکیس: وهخته ئهوهی ترسه له گیانما نه مینیت.

دهمی وام بینیه که ده بووا ههسته کانم سارد ببووان،

ههر که فیژهی شهوانه م ده بیست و قژی سهرم

به بیستنی چیرۆکی تۆقینه ر قیت ده بووه و

ده جوولایه وه وهک بلئی زیندووه. من له ترس تیر بوویم،

ترسی ئاشنا به بیرى خوینرێژانه م

چی دی ناتوانیت رامچله کینیت.

(سهیتهن دیته ناوهوه)

ئهوه هاواره چی بوو؟

سهیتهن: گهره م، شاژن مردووه.

MACBETH:

She should have died hereafter;
 There would have been a time for such a word.--
 To-morrow, and to-morrow, and to-morrow,
 Creeps in this petty pace from day to day,
 To the last syllable of recorded time;
 And all our yesterdays have lighted fools
 The way to dusty death. Out, out, brief candle!
 Life's but a walking shadow; a poor player,
 That struts and frets his hour upon the stage,
 And then is heard no more: it is a tale
 Told by an idiot, full of sound and fury,
 Signifying nothing.

[Enter a Messenger.]

Thou com'st to use thy tongue; thy story quickly.

MESSENGER:

Gracious my lord,
 I should report that which I say I saw,
 But know not how to do it.

MACBETH:

Well, say, sir.

MESSENGER:

As I did stand my watch upon the hill,
 I looked toward Birnam, and anon, methought,
 The wood began to move.

MACBETH:

Liar, and slave! *[Striking him.]*

MESSENGER:

Let me endure your wrath, if't be not so.
 Within this three mile may you see it coming;

ماكبېس: دەبوو پاشتر بمردايه:

ئەوسا كاتمان دەبوو بۆ قسه‌ی وا .-

سبە‌ی و سبە‌ی و سبە‌ی

رۆژ لە دوا‌ی رۆژ بە وردەهەنگاو دەخزیت

تا دەگاتە دوا بېرگە‌ی کاتی تۆمارکراو،

هەموو دوینیکانمان پېگای مەرگی تۆزاویان

بۆ گە‌وجان رووناک کردۆتە‌وه . ئە‌ی قوونکە مۆم بکوژتۆه!

ژیان لە تارماییه‌کی گەرۆک پتر نییه‌؛ ئە‌کتە‌ریکی بە‌سه‌زمانه

کە کاتی خۆ‌ی بە‌خۆ‌بادان و نیگەرانی لە‌سه‌ر شانۆ

بە‌سه‌ر دەبات و پاشتر هیچی لێ ناییستری: چیرۆکیکی

پێ‌هەر‌او‌هۆریا و توورە‌یی بێ مانایه

گیلێک دە‌بگێ‌رێ‌تە‌وه .

(پە‌یامه‌پێ‌نیک دیتە ناوه‌وه)

تۆ‌ها‌توویت قسه‌ بکە‌یت، خێ‌را بدوئ!

پە‌یامه‌پێ‌ن: سەر‌وه‌ری بە‌خ‌ش‌نده‌م

ئە‌وه‌ی بی‌نیومه‌ دە‌بێ‌ بیلێ‌م،

بە‌لام نازانم چۆ‌نی بلێ‌م.

ماكبېس: باشه‌، بیلێ‌، گەر‌ه‌م.

پە‌یامه‌پێ‌ن: کە لە‌سه‌ر گرده‌که‌ وه‌ستا‌بووم ئێ‌شکم ده‌گرت و

چاوم ب‌رې‌بووه‌ لای (بێ‌رنام) یه‌ک‌سه‌ر وام زانی

دار‌ستانه‌که‌ ده‌جوولیتە‌وه .

ماكبېس: درۆ‌زن و نام‌ه‌رد! (لێ‌ی ده‌دات)

پە‌یامه‌پێ‌ن: ده‌ک رقی تۆ‌م لێ‌ بباریت گەر‌ وا نه‌بیت.

بە‌لام بە‌ درێ‌ژایی ئە‌و سێ‌ میله‌ی نیوانمان کە ده‌یبینیت،

دهلیم، دارستانیکی جو لاه به پړوهیه .

ماکیس: گهر درق بکهیت

به زیندوویی بهو دارهی تهکنه وه هلتهدهواسم،

تا له برسان وشک دهبیتهوه: نهگهر نهو قسهش راست بیت

باکم نییه نهگهر توش هه مان شتم لی بکهیت: -

من خهریکه جلهوی پرواکانم رادهکیشمهوه،

گومان له قسه دووماناکانی شهیتان دهکم

که دروی وهکو راستین: (مهترسه، تا دارستانی بییرنام

دینه دهنزینهن)؛ - وا ئیستاش دارستانیک

بهروه دهنزینهن دیت. چهک له خودهن، برونه دهر

نهگهر نهوهی نهو دهیلیت به راست دهرچیت،

نه ماوهی هه لاتنمان ماوه و نه لیره مانهوه.

من خهریکه له خور بیزار دهیم و

خوزگه ئیستا نهو دونیایه تیکوپیک بچوبایه.

زهنگی مهترسی بکوته! - رهشهبا هه لکه! ویرانی بابیت!

ههر هیچ نه بیت که دهمرین با زریمان له بهردا بیت.

(دهروات)

I say, a moving grove.

MACBETH:

If thou speak'st false,

Upon the next tree shalt thou hang alive,

Till famine cling thee: if thy speech be sooth,

I care not if thou dost for me as much.--

I pull in resolution; and begin

To doubt the equivocation of the fiend

That lies like truth. "Fear not, till Birnam wood

Do come to Dunsinane;" and now a wood

Comes toward Dunsinane.--Arm, arm, and out!--

If this which he avouches does appear,

There is nor flying hence, nor tarrying here.

I 'gin to be aweary of the sun,

And wish the estate o' the world were now undone.--

Ring the alarum bell!--Blow, wind! come, wrack!

At least we'll die with harness on our back.

[Exeunt.]

Scene VI

The same. A Plain before the Castle

[Enter, with drum and colours, Malcolm, old Siward, Macduff, &c., and their Army, with boughs.]

MALCOLM:

Now near enough; your leafy screens throw down,
And show like those you are.--[To old siward] You, worthy uncle,
Shall with my cousin, your right-noble son,
Lead our first battle: worthy Macduff and we
Shall take upon's what else remains to do,
According to our order.

SIWARD:

Fare you well.--
Do we but find the tyrant's power to-night,
Let us be beaten, if we cannot fight.

MACDUFF:

Make all our trumpets speak; give them all breath,
Those clamorous harbingers of blood and death.

[Exeunt. Alarms continued.]

دیهانی شاهه

هه مان شوین دهشتایی پیش قه لآ

[مالکولم و پیره سیوارد و ماکدهف و هی دی و لهشکرهکانیان

به لقه دارهوه، به تهپل و ئالای رهنگاورپهنگهوه دینه ناوهوه.]

مالکولم: ئیستا تهواو نزیک بووینهتهوه، لقه دارهکانتان فری بدهن و

روخساری راستهقینهی خوتان دهرخن (بو سیوارد) نهی مامی هیژام،

تو و ئاموزاکم، کوره جوامیره راستهقینهکته،

فهرماندهی لهشکری یهک بن: من و (ماکدهف) ی هیژا

بهپیئی نهو نهخشهیهی دامان ناوه

لهوهکانی دی بهرپرسیار دهبین.

سیوارد: خواتان لهگه ل.

ئهگه ر نهمشهوه هیزهکانی زوردارمان بهرچهنگ بکهویت

یاخوا بدوړینین ئهگه ر دهسوهکه ریمان پی نهکریت.

ماکدهف: با هه موو شهپیوورهکانمان بنوورین: به هه موو هیژ و توانا

فوو بکه نه ناو نهو په یامبهره به دهنگانهی مهرگ و نه مانا.

(دهوړن، نه عره ته بهردهوامه)

Scene VII

The same. Another part of the Plain.

[Enter Macbeth.]

MACBETH:

They have tied me to a stake; I cannot fly,
But, bear-like I must fight the course.--What's he
That was not born of woman? Such a one
Am I to fear, or none.

[Enter young Siward.]

YOUNG SIWARD:

What is thy name?

MACBETH:

Thou'lt be afraid to hear it.

YOUNG SIWARD:

No; though thou call'st thyself a hotter name
Than any is in hell.

MACBETH:

My name's Macbeth.

YOUNG SIWARD:

The devil himself could not pronounce a title
More hateful to mine ear.

MACBETH:

No, nor more fearful.

YOUNG SIWARD:

Thou liest, abhorred tyrant; with my sword
I'll prove the lie thou speak'st.

[They fight, and young Siward is slain.]

MACBETH:

Thou wast born of woman.--

دیهانی ههوتهم

هه مان شوپن، به شیکى دى ئەو دهشته

[ماکبیس دیتە ژوورهوه]

ماکبیس: ئەوان منیان له کۆلهگهیهک بهستاوهتهوه و ناتوانم هه لیم،
به لام دهبی ورج ئاسا^(٢١) ئەو گه مهبه تهواو بکهه: -- ئەوه کتیه
له ژنان نه بووه؟ ئەوه چ کهسه.

دهبی لهو بترسم، خه لکی دى له لام ناکهسه.

(سیواردی گهنج دیتە ژوور)

سیوارد: ناوت چیه؟

ماکبیس: تۆ هه له بیستنی دهترسیت.

سیوارد: نه خیر، هه رچهنده ناویکی گپدارتیش

لهوانه ی ناو دۆزهخ له خۆت بنیت، لیت ناترسم.

ماکبیس: ناوم (ماکبیس)ه.

گهنج سیوارد: شهیتان به خۆشی ناتوانیت ناویکی لهوه

رق هه لسینترم بهرگویی بخت.

ماکبیس: نه خیر: ترسناکتیش.

گهنج سیوارد: درۆ دهکهیت، زۆرداری رق هه لسین:

به شمشیرم ئەو درۆیهت لئى سپی دهکهمهوه.

(به شهه دین و گهنج سیوارد دهکوژریت)

ماکبیس: تۆ هاتبوویتە دنیا له ژنان.

(٢١) له سهردهمی شیکسپیردا له سهرانسهری ئینگلتههرا (واته به سکۆتلهندا و ئیرلهندا) شهوه
ورچیان به زنجیر له کۆلهگهیهک دهبهستایهوه و سهگیان بهردهدا گیانی تا وهپسی دهکرد و
لایهکیان دهبهزین. خه لک دههاتنه تهماشا، بهم یارییهیان دهگوت (ورچ ئازاردان)

But swords I smile at, weapons laugh to scorn,
Brandished by man that's of a woman born.

[Exit.]

[Alarms. Enter Macduff.]

MACDUFF:

That way the noise is.-- [Calling to Macbeth]
Tyrant, show thy face!
If thou be'st slain and with no stroke of mine,
My wife and children's ghosts will haunt me still.
I cannot strike at wretched kerns, whose arms
Are hired to bear their staves; either thou, Macbeth,
Or else my sword, with an unbattered edge,
I sheathe again undeeded. There thou shouldst be;
By this great clatter, one of greatest note
Seems bruided. [Aside] Let me find him, fortune!
And more I beg not.

[Exit. Alarm.]

[Enter Malcolm and old Siward.]

SIWARD:

This way, my lord;--the castle's gently rendered:
The tyrant's people on both sides do fight;
The noble thanes do bravely in the war;
The day almost itself professes yours,
And little is to do.

MALCOLM:

We have met with foes
That strike beside us.

SIWARD:

Enter, sir, the castle.

[Exeunt. Alarm.]

فشهه به شمشیران دیت، گالته دهکهه به چهکان
که بوم هه لیده شه قینن کورولله ی ژنان.

(ده پروات)

(نه عره ته ی جهنگ. ماکدوف دیت)

ماکدوف: هه رایه که لهه لایه وه دیت:-- (بانگی ماکبیس دهکات).

پوخسارت دهر بخره، نه ی زوردار:

نه گهر تو به شمشیری که سیکی دی بکوژرییت،
تارمایی ژن و مندالکانم له کولم نابنه وه.

ناتوانم نه و (کیرن)ه (۲۲)، به سه زمانانه بکوژم

که بو پاره رمیان هه لگرتووه: ماکبیس یان تو

یا خود شمشیر ده کهم به بی دم کول بوون و

به کارهینان ده خه مه وه کالان. تو ده بی له وی بیت،

به وهه را و دهنگه دهنگه ویده چیت یه کیکی مه زن

له وی بیت. (له لاهه) نه ی بهخت، بهس بیدوزمه وه

چی دیم لیت ناویت.

(ده پروات و دهنگی نه عره ته) (مالکولم و پیره سیوارد دینه ناوه وه)

سیوارد: بهم لاهه، گهره م؛-- قه لاکه به نه رمی خو ی به دهسته وه دا؛

پیاوانی زورداره که خو به خو بی لیک ددهن،

سه رداره جو امیره کان له و شه رده نا زا بوون.

روژگار که وهخته به خو ی پیت بلیت بوته هی خوت.

که میک ماوه هه موو شتیک بپریته وه.

مالکولم: دوژمنمان بینی

که شان به شانی نیمه دهجه نگان.

سیوارد: گهره م، وهره ناو قه لا.

(ده پروان. دهنگی نه عره ته دیت)

(۲۲) سه ربازی پیاده ی ئیرله ندی به کریگیرون.

Scene VIII

The same. Another part of the field.

[Enter Macbeth.]

MACBETH.

Why should I play the Roman fool, and die
On mine own sword? Whiles I see lives, the gashes
Do better upon them.

[Enter Macduff.]

MACDUFF:

Turn, hell-hound, turn!

MACBETH:

Of all men else I have avoided thee:
But get thee back; my soul is too much charged
With blood of thine already.

MACDUFF:

I have no words,--
My voice is in my sword: thou bloodier villain
Than terms can give thee out!

[They fight.]

MACBETH:

Thou lovest labour:
As easy mayst thou the intrenchant air
With thy keen sword impress, as make me bleed:
Let fall thy blade on vulnerable crests;
I bear a charmed life, which must not yield
To one of woman born.

دیمہنی ھھشتھم

شویئیککی دی له گۆرھپانی جھنگ

[ماکبیس دیتھ ژوورھوھ.]

ماکبیس: بۆچ وھک ئھو رۆمانیھ گھوجانھ بکھم و
به شمشیرھکھی خۆم خۆ بکۆژم؟ کاتیک دھبیم چاکترھ
برین له لاشھ زیندووان بکھم.

(ماکدھف دیتھ ناوھوھ)

ماکدھف: رۆو وھرگتیرھ، سھگی دۆزھخ، رۆو وھرگتیرھ!

ماکبیس: له ھموو خھلک پتر خۆم له تۆ لاداوھ:

به لام بکشئوھ، رۆحم به خوئینی تۆوھ
یھگجار قورس بووھ.

ماکدھف: من وشھم نیھ،

دھنگم له شمشیرمدایھ، تۆی نامھرد خوئیناویتري
لهوھى زمان وھسفی بکات!

(شھر دھکھن)

ماکبیس: تۆ به خۆرایی ھهول دھدھیت:

ئاسانترھ ھهواى نھبراو بریندار بکھیت

لهوھى به شمشیرھ تیژھکھت من زامدار بکھیت:

با تیغھکھت به سھر تۆقھسھرى برندھدا بیتھ خوار:

من ژیانئیککی جادوو به ندم ھهیه

به رفرمانی ئهوھى له ژنان بووھ نابیت.

MACDUFF:

Despair thy charm;
And let the angel whom thou still hast served
Tell thee, Macduff was from his mother's womb
Untimely ripped.

MACBETH:

Accursed be that tongue that tells me so,
For it hath cowed my better part of man!
And be these juggling fiends no more believed,
That palter with us in a double sense;
That keep the word of promise to our ear,
And break it to our hope!--I'll not fight with thee.

MACDUFF:

Then yield thee, coward,
And live to be the show and gaze o' the time:
We'll have thee, as our rarer monsters are,
Painted upon a pole, and underwrit,
"Here may you see the tyrant."

MACBETH:

I will not yield,
To kiss the ground before young Malcolm's feet,
And to be baited with the rabble's curse.
Though Birnam wood be come to Dunsinane,
And thou opposed, being of no woman born,
Yet I will try the last. Before my body
I throw my warlike shield: lay on, Macduff;
And damned be him that first cries, "Hold, enough!"
[*Exeunt fighting. Alarms. Re-enter fighting and Macbeth is slain.*]

ماكدھف: هه‌ی ناؤمید خۆت و جادووت؛

ده‌با ئه‌و فریشته‌یه‌ی (٢٣) تا ئیستا به‌فرمانی بوویت
پی‌ت بلّی، (ماكدھف) به‌ناکامی
له‌پزدانی دایکی هه‌لکه‌نراوه.

ماکبیس: ده‌ک به‌نه‌فره‌ت بی‌ت ئه‌و زمانه‌ی وام پی‌ ده‌لّیت،

چونکه‌ رۆح و ئه‌قلی زراو بردم (٢٤)
که‌واته‌ نابی چیدی به‌و شه‌یتانه‌ فی‌لبازانه‌ باوه‌ر بکه‌م
که‌ به‌قسه‌ی دوومانایی ده‌ماندوین و
به‌لینمان به‌رگویی ده‌خه‌ن و
ناؤمیدیشمان ده‌که‌ن. - من له‌گه‌ل تۆ ناچه‌نگم.

ماكدھف: که‌واته ، ترسنۆک ، خۆ به‌ده‌سته‌وه‌ بده‌و

بژی تا ببیته‌ سو‌ده‌ره‌ی دونیایی :

ئیمه‌ تۆمان وه‌ک درنده‌یه‌کی ده‌گمه‌ن ده‌وی و
له‌سه‌ر کۆله‌گه‌ وینه‌ت ده‌کیشین و له‌ ژیری ده‌نوسین،
"لیره‌ ده‌توانیت زۆردار ببینیت"

ماکبیس: خۆ به‌ده‌سته‌وه‌ ناده‌م،

خاکی ژیر پی‌ی (مالکۆلم)ی مندال ماچ ناکه‌م،
خۆم ناکه‌مه‌ گالته‌جا‌ری قسه‌ی سووکی ره‌ش و رووتان.
هه‌ر چه‌نده‌ دارستانی (بی‌رنام)یش بی‌ته‌ (ده‌نزینه‌ن)،
ئه‌گه‌ر چی به‌رامبه‌ر که‌سیکی له‌ ژنان نه‌بوو وه‌ستابم،
که‌چی دوا هه‌ول ده‌ده‌م: مه‌تالی جه‌نگ
ده‌ده‌مه‌ پیش جه‌سته‌م: ده‌ی، ماكدھف، وه‌ره‌ ده‌س،
نفرین له‌وه‌ی زووتر هاوار بکا- (راوه‌سته‌ و به‌س!)
(به‌شه‌ر کردن دینه‌وه‌ ناو شانۆ و، ماکبیس ده‌کوژریت).

(٢٣) واته‌ شه‌یتان.

(٢٤) له‌ ده‌قه‌که‌دا هاتوه‌: لایه‌نه‌پیاوانییه‌که‌ی زراو بردم.

Scene IX.

Within the castle

[Retreat. Flourish. Enter, with drum and colours,
Malcolm, old Siward, Rosse, thanes, and Soldiers.]

MALCOLM:

I would the friends we miss were safe arrived.

SIWARD:

Some must go off; and yet, by these I see,
So great a day as this is cheaply bought.

MALCOLM:

Macduff is missing, and your noble son.

ROSSE:

Your son, my lord, has paid a soldier's debt:
He only lived but till he was a man;
The which no sooner had his prowess confirmed
In the unshrinking station where he fought,
But like a man he died.

SIWARD:

Then he is dead?

ROSSE:

Ay, and brought off the field: your cause of sorrow
Must not be measur'd by his worth, for then
It hath no end.

SIWARD:

Had he his hurts before?

ROSS:

Ay, on the front.

دیهانی نۆیەم

ناوقە لا

[پاشەکشە. شەپووری کشانەو. مالکۆلم و سیوارد و رۆز و

سەردار و سەربازەکان بە تەپڵ و ئالای پەنگینەو دینە ناوێو.]

مالکۆلم: خۆزیا ئەو ھاوڕێیانەی نادیارن بە ساغی بگەرابوانەو ئێرە.

سیوارد: هەندیکیان هەر دەبی نەمێن، کەچی وەک دەبینم

پۆژیککی وا مەزن زۆر بە هەرزانی کردراو.

مالکۆلم: (ماکدەف) و کورپە جوامێرەکەت دیار نین.

رۆز: گەرەم، پۆلەکەت قەرزی سەربازی دایەو:

تەنھا ئەوێندە ژیا تا بوو پیاو؛

ئازایەتیێکەشی بەم جۆرە شەرپە چاوەترسانەو

بەشداری تیندا کرد زووتر سەلینرا.

بەلام وەک پیاو کوژرا.

سیوارد: کەواتە کوژراو؟

رۆز: بەلێ، لە گۆرپەپانیش هینراوێتەو ئەگەر

بارتەقای هیژایییەکەو خەفەتی لێ بخۆیت

خەمت هەر کۆتایی نایەت.

سیوارد: ئەرێ برینەکانی لە پێشەو بوون؟

رۆز: بەلێ، لە پرووی بوون.

SIWARD:

Why then, God's soldier be he!
Had I as many sons as I have hairs,
I would not wish them to a fairer death:
And, so his knell is knolled.

MALCOLM:

He's worth more sorrow,
And that I'll spend for him.

SIWARD:

He's worth no more:
They say he parted well, and paid his score:
And so, God be with him!--Here comes newer comfort.

[Enter Macduff, with Macbeth's head.]

MACDUFF:

Hail, king, for so thou art: behold, where stands
The usurper's cursed head: the time is free:
I see thee compassed with thy kingdom's pearl
That speak my salutation in their minds;
Whose voices I desire aloud with mine,--
Hail, King of Scotland!

ALL:

Hail, King of Scotland!

[Flourish.]

MALCOLM:

We shall not spend a large expense of time
Before we reckon with your several loves,
And make us even with you. My thanes and kinsmen,
Henceforth be earls, the first that ever Scotland
In such an honour named. What's more to do,
Which would be planted newly with the time,--

سيوارد: كهواته، بۆته سەربازى خوا!

هاتبا به قەد كەلەمووم كورم هەبووان
مەرگى لەوە باشترم پى رهوا نەدەدیتن:
كهواته، پرسەكهى پرسەيهكى تەواوه.

مالكۆلم: ئەو شايستەى لەمە پتريشەو

من ئەو دەگرمة ئەستۆ.

سيوارد: ئەو شايستەى هەر ئەوئەندەيه؛

خەلك دەلین ئەو بە چاكى مرد و قەرزى خۆى دايەوه:

ئيتەر خواى لەگەل! وا ليرەوه خۆشيبهكى دى ديت.

(ماكدەف سەرى ماكيبس دینیتە ژوورەوه)

ماكدەف: بژى پاشا! چونكە ئیستا تۆ شایت، بپوانە

سەرى زۆردارى نەفرەتى لە كوێهيه كات ئازادە.

دەبينم مرواريبه هەلبژاردەكانى شانشین^(٢٥) دەورىان گرتوویت،

سلاوى منیان لە مېشك دەزرىنگیتەوه؛

داوا دەكەم لەگەل مندا هاوار بكەن،--

بژى، شای سكوۆتلەندا.

هەمورىيان: بژى، شای سكوۆتلەندا!

(زرمەى مۆسېقا)

مالكۆلم: نابى زۆرى پى بچیت

بەرلەوهى خۆشەويستى زۆر و زەبەندتان هەلسەنگینم و

مافى خۆتان پى ببەخشم. سەردار و خزمانم

لە ئیستاوه ئیوه میرن، ئەوئەش یەكەمین جارە سكوۆتلەندا

ئەو نازناوه دەبەخشیت. هەرشتیكى دى كە پپووستى كردنە

لە پۆژانى داها توودا سەرلەنوێ دەیانرۆینین،--

(٢٥) مالكۆلم وەك تاجە و گەرەپپاوانیش وەكو دانە مروارى دەورى تاجەكەن.

As calling home our exiled friends abroad,
That fled the snares of watchful tyranny;
Producing forth the cruel ministers
Of this dead butcher, and his fiend-like queen,--
Who, as 'tis thought, by self and violent hands
Took off her life;--this, and what needful else
That calls upon us, by the grace of Grace,
We will perform in measure, time, and place:
So, thanks to all at once, and to each one,
Whom we invite to see us crowned at Scone.

[*Flourish. Exeunt.*]

وہک داوای ہاتنہ وہی ئو ہاوریانیہی لہ ولات دہرکراون و
کہ لہ ترسی داو و تہلہو چاودیتری زوردارہکہ ہہ لاتوون؛
یان گرتنی یاوہرہ دلرہقہکانی ئو
خوینرپڑہ کوژراوہو شاژنہ شہیتان ئاساکہی
کہوا پیدہچیت بہ دستی پر زہبر و زہنگی خوئی
گیانی خوئی کیشابیت؛ _ ئہمہ و ہہرچی دی پیویست بوو
کہ سہرنجمن رابکیشیت، بہ پشتیوانی خودا
بہرپکی رایدہپرینین لہ کات و شوینی خویدا
جا ئیستا سوپاس بو ہہموو و بو تاکہ تاکہ تان
لیشتان دہگپرہمہوہ بیئہ (سکون) بو تاج نانہ سہرمان.
(زرمہی مؤسیقا دی، دہرون)

کوتابی

لہ ریکہوتی ۱۹۹۴/۲/۸ لہ ہہولیر
کوتابی بہم وەرگنیرانہ ہاتوہ.

فەرھەنگۆک

تیبینی: مانای ھەموو وشە و واژەکانی ئەم فەرھەنگۆکە بە پێی بەکارھێنانیان لە دەقی ئەم شانۆنامیە بەکارھاتوون، نەک بە پێی مانا گشتییە فەرھەنگییەکانیان.

ئ

ئەجندە: جنۆکە.

ئەفسوون: جادوو و سیحر.

ئازای لەش: ئەندامی لەش.

ئاسوودەیی: بێ خەمی، ئاشتی و تەبایی.

ئاژن: تێ چەقاندن، تێ راکردن.

ئیشک گرتن: نۆبەت گرتن.

ئەندۆ: بیرى خەفەتەناک.

ئاشکار: ئاشکرا.

ئامان: قاپ و قاچاغ.

ب

برین: زام.

بەرۆمەت: بەشەرەف و ڕووسوور.

بارتەقا: بەقەد، ھیندەدی.

بۆلاندن: بۆلە و مەرھکردن (تذمر).

بایی خۆم: بەقەد خۆم.

بووکۆکە: بووکەشوشە.

بجمن: بجوولین.

بوغزاوی: پێر رق و کینە.

بنەچەکە: رەگەز و نەژاد، باوو باپیران.

بەرھەرمان بوون: گوێراپەڵ بوون بۆ فەرمان

پیکردن.

بالیف: سەرین.

باک: پەروا.

بەرزەفتتەکراو: دەستبەسەردا نەگیرا.

بەرزەفت بوون: راگیر بوون.

بە ساپیته نەگیرا: سەر دانەپۆشرا.

بەدمەستی: یەكجار زۆر خوراندنەو، بە

تەواوی بێ ھۆشی.

باکیش: ئەو کونەى دووکەلى ناو مالى لىيەو

دەردەچیت.

بسک: زولفی درێژ.

پ

پێ رەوادیتن: بەشایەن زانین: پێ شایستە

بوون.

پاکار: نۆکەر.

پەلک: گەلا.

پەرەگەى ئاسمان: بەرزترین پنتى دیار لە

ئاسمان.

پالەوانە: جۆرە دیواریکە بەبەر دیواری

بەلاداھاتوودا ھەلەبەریت تا

نەکەوێت.

پەسنین: پێداھەلگۆتن.

پرووکاندن: دافەتاندن: لە پەل و پۆ خستن.

پیش قەرەوڵ: ئەو دەستە سەربازەى لە

پیشەوہى سوپا دەرۆن.

پشکێک: دلۆپێک: تنۆکێک.

پاراو: پڕئاو، تیراو.

ت

تەپکە: جۆرێک لە راوکردنى بآندەيە.

تالانەوہ: ئازار کێشان لە خەفەت و

ناخۆشیدا.

تەلخە خویناوی: خوینى پات پات بە

شوینیکەوہ وشکەوہ بوو.

تەپان: نۆکەرى ئافرەت.

تاوانە: پارەى لى سەنراو لە پای کەتنیک:

(گرامە).

تووردان: تێپەلدان، فرێدان.

تورندى بوون: دەرچوون لە سروشتى خۆ.

تەپک: تەپکە ریح.

تیامان: دۆش دامان، سەرسام مان لە

کارێکا.

تارمایی: تاپۆ (شیخ).

تامەرزۆ: یەگجار شەیدا، زۆر پەرۆشدار.

تۆقەلان: تەوقى سەر.

تێ ناکەوین: ژێر ناکەوین.

تەفرەدان: ھەلخەلەتاندن.

ترووکان: ترەکان: لە دایک بوون.

تێ تەقاندن: دەرپەڕین بەتاو، ھەلاتن بە تاو.

ج

جێجێرە: مەگەزێکە لە باخچەى مالان دەژیت

و لە جۆرێک دەچیت بەلام بچووکترە.

جڵەوگیرا: بەرزەفتکراو.

جینجی: پەلەپەلاوی رەنگاوەرەنگ.

جادووبەند: بەسیحر پارێزراو بەھۆی

جادووەوہ.

چ

چک بوون: لە ھەلقولان وەستان: وشک

بوونەوہ.

چوارنالا: جۆرە راکردنیکى یەگجار خیرای

ئەسپە.

چرپە: قسەکردنى نزم و بە نەینى.

ح

حەپۆل: گێژو وێ.

خ

خەرتەل: خەردال، جۆرە بآندەيەكى راوکهرى

زلە.

خوناو: شەونم.

خانەخوێ: خاوەن مال کە میوانى ھەبیت.

خەشل: زێر و زیو و شتى بە نرخ کاتیک

ئافرەت خۆی پیتوہ دەرازینیتەوہ.

خەفەتەناک: پێ خەفەت.

خاکەر: بى فيز، متواضع.

خاس: چاک.

خاپینۆک: فیلبان.

خەنى: شاد و کامەران.

خەویردە: خەو بردووەوہ.

خۆمەلاسدان: خۆ حەشاردان، خۆ لەپەنا

نان.

خۆزگە: بریا، خۆزیا.

خوان: میزى نانخواردن.

د

دەرپونه‌وه: به‌ره‌و دوا ده‌کشینه‌وه و هه‌ل‌دین.
 دەرۆزه‌که‌ر: سوال‌که‌ر.
 ده‌بهاواراند: هاواری ده‌کرد.
 ده‌مامک: قناعات.
 ده‌سوه‌که‌ری: دا‌کوکی له‌ خو‌کردن و ده‌ست
 کردنه‌وه.
 دل‌و‌قان: دل‌نهرم و به‌ به‌زه‌بی.
 دووزه‌له: ئامرازیکی مؤسیقییه له‌ دوو قامیش
 و دوو پیک پیک دیت.
 دهریار: بلاط.
 دم‌کانه: به‌ریکی لینجی جو‌ره‌ رووه‌کیکه له
 ئینگلته‌را بو‌ راوی بالنده‌ی بچووک
 به‌کار دیت.
 ده‌خاپیتیت: هه‌ل‌ده‌خه‌تینیت.
 ر
 ره‌تاندن: یه‌ک‌جار هیلاک کردن، برست لئ
 ب‌پ‌ین.
 رو‌یاندن: له‌ جیگای خو‌ی جوولاندن، به‌ره‌و
 پیتشه‌وه بردن.
 را‌ژه‌نین: راهه‌ژاندن.
 ره‌گا‌ژو: ره‌گ به‌قوولاداچوو.
 رامانده‌چله‌کینن: له‌ ترسان موچ‌رکمان پيدا
 دیتن؛ له‌ زمان لئ دینن.
 ز
 زرمه: لیدانی مؤسیقا به‌ توندی.
 زراوبه‌ر: تو‌قینه‌ر.
 زیراندن: هاوار و قیزاندنی ژنان.
 زیرک: بی‌ به‌ر، نه‌زۆک.

زرووک‌اندن: ده‌نگیکی تیژه له‌ کاتی
 هاوارکردنی مشک و گیانله‌به‌ری
 مشک ئاساوه دیت.
 زریدار: به‌ زری داپۆشراو.
 زمان کولکردن: پفکه و سو له‌ زمان هینان.

ژ

ژیکه‌لانه: شوخ و شه‌نگ، قشت و رند.
 ژاکان: سیس بوون، چرچ بوون.

س

سه‌رسامی: سامگرتووی، واق و پرماوی.
 ساقه‌سو‌ره: زه‌رینه‌قوته.
 سه‌له‌مینه‌وه: ره‌وینه‌وه.
 سه‌رنگون: سه‌رنخون، سه‌راوژیر.
 ساتمه‌کردن: سه‌رسمک لیدان.
 سه‌رتیکردن: سه‌رتی نان.
 سه‌روش: وحی.
 سو‌ده‌ره: گالته‌ پیکراو، عاجباتی.
 سو‌زانی: ئافه‌رتی داوینیس.
 سه‌گی گورگه‌میش: سه‌گیکه له‌ گۆله‌گورگ و
 دپله‌سه‌گ که‌وتبیته‌وه.

ش

شر: ته‌واو بی‌ حال.
 شایلوغان: ده‌وه‌ت و گو‌فه‌ند و به‌زم و ره‌زم.
 شاقه‌ل: لچکی خواره‌وه‌ی جل.
 شازاده: نه‌وه‌ی شا.
 شوشتنگا: جیگای شت لئ شوشتن.
 شه‌پیوور: ئامرازیکی مؤسیقییه (بوک).

ف

فت کردن: له‌ناو‌بردن، کوشتن.
 فه‌لامه‌رز: مرۆفی زلی نه‌فه‌رجه‌ا، عملاق.
 فه‌ر: خیر و به‌ره‌کته‌ت، پیت و به‌ره‌کته‌ت.
 فروسماندن: سیحر لیکردن، سیحراوی
 کردن.
 فیسقه‌گولله: جو‌ره‌ بالنده‌یه‌کی بچووی
 ره‌نگاو‌ره‌نگه‌.

ق

قه‌له‌مه‌ره: ئه‌و ناوچه‌یه‌ی که‌ فه‌رمان‌ره‌واپه‌ک
 فه‌رمانی به‌سه‌ردا ده‌پوات.
 قه‌ره‌به‌قه‌ره‌ رو‌یشتن: شان به‌شان رو‌یشتن.
 قووچه‌ک: هه‌رشتیکی شتیه‌ که‌لله‌ قه‌ندی
 (هرم)
 قریژین: پیس و پۆخ.
 قغه‌ی قه‌له‌ره‌ش: ده‌نگی گری قه‌له‌ره‌ش.
 قورناویلکه: جو‌ره‌ گیانله‌به‌ریکه له‌ به‌هاران
 له‌ناو ئاوان په‌یدا ده‌بیت.
 قووچه: ده‌نگی بانگدانی که‌له‌شیر.
 قه‌لبه‌زه: ئاوی به‌قۆنگه‌ره.
 قه‌له‌باچکه: جو‌ره‌ بالنده‌یه‌که له‌ قه‌ل
 بچووکت‌ره.
 قازان: مه‌نجه‌لی گه‌وره.
 قاو: ده‌نگوباسیکه‌ بلاو بووبیته‌وه.

ک

کۆله‌گه: ئه‌ستوونده.
 کالان: کیفک.
 کلۆم: قوفل.
 کولک: دومه‌ل، کووان، زامی پرکیم.

ک‌ر‌بوون: بی‌ ده‌نگ بوون.
 که‌ف‌ر: به‌رد.
 که‌ر‌نا: ئامیرتیکی مؤسیقییه (بوک).
 که‌لاش: لاشه‌ی مردوو.
 کارمامز: به‌چکه‌ ئاسک.
 که‌سه‌ر: کولک و کو‌قان، خه‌م و خه‌فه‌تی
 گه‌وره‌.

کۆلاره: جو‌ره‌ بالنده‌یه‌کی راوکه‌ره‌.
 کارامه‌یی: شاره‌زایی و لیزانی.

کۆل: ئه‌و ده‌فه‌ره‌ لاکیتشه‌یییه دریزه‌یه‌ ناژه‌ل
 ئالیکی تیدا ده‌خوات.
 کۆلی دل: خه‌م و خه‌فه‌تی دل.
 کونه‌باچه: کونه‌ په‌نجه‌ره‌ی سه‌ر لیواری
 شووره‌ی قه‌لا.

کوزکیتشی: مه‌رابی.
 کن: لای، نک.

که‌مدوو: که‌سه‌یک که‌م قسه‌ بکات.
 که‌لله‌سه‌رخانه: شویتیکی پر که‌لله‌سه‌ری
 کوژراوان.
 که‌ها: کامه‌.

که‌زی: قه‌فه‌ پرچی دریز.
 کیرد: چه‌قۆی گه‌وره‌.
 که‌تن: تاوانی گه‌وره‌.

کونۆکه: کونیکی بچووک.
 کووده‌له: بیچوو به‌راز.

گ

ورده‌هه‌نگاو: پینگافی بچیک.
 گ‌یز‌ینگ: جو‌ره‌ گیایه‌کی ژاراوییه، به
 خواردنی مرۆف گیزو و ده‌بیت.
 گوزه‌رگا: که‌لینتیک گوزه‌ری پيدا بک‌ریت.

کهړ و گيچهل: ته شقه له.

کهوچ: بئ ميشک.

گلپينه چاو: کچينه چاو، به شه
رهنگينه کهی چاو، ره شينه چاو.

ل

له گورپدايه: له نارادايه.

ليړهوار: شوينتيکي چپه لان، شوينتيک به دار
و دهون چپ بيت.

لووراندين: هاوارکړين به سه دای گورگ.

لالانهوه: نووزانهوه، کرووزانهوه.

لي رسکاندين: لي رواندين.

لي هاتن: دهر دگرتن، پرکه م گرتن، في لي
هاتن، په ژي گرتن.

ليچ: لينچ.

لووسکه: موو لي نه هاتوو.

م

مهينه ت: خم و خهفت.

ميتافيزيکي: نه وديو سروشتي هه ستيپکراو.
مردوو خانه: شويني مردوو تيدا هه لگرتني
فهلان.

مه رگين: پر له خه يالي مه رگ.

مخابن: حهيف، ناخ و داخ.

مالوس: به رازي ميتينه.

مه تال: شتيکي وهک ساچه شه پرکه له پيش
خوي رايده گريت تا خوي پي له شير
و تير و ږم بپاريژيت.

ن

نو شدر: نوژدار، نژدار، پزيشک.

نير: نهو داره ي ده خنه سه ملي گاجووت:

ليړه به ماناي زولم و زورداري ديت.

نه قيزه: زمخته.

نو ش پي به خشين: وشه ي (به گيان کهوتن)
يان (عافيه تتان بيت) نه مه ش به
زوري له سه مپزي خواردين و
خواردينه وه به کار ديت.

نائومپدبوون: بي نومپدبوون، هيوايران.

نوورهي کهرنا: دهنگي به هيزي کهرنا.

نغرؤکړدن: نقوم کړدن.

نانی شيو: نانی ئيواران به تاييه تي نه گهر
درهنگ بخوريت.

نهوي: نزم.

ه

هه لزياندي: هه لدرې.

هه رپه: برؤ.

هیل بوونه وه: دامان به دم بير کړنه وه يه کی
قوول.

هه رزه گؤ: زور بلبي بي ميشک.

هه لتيزاندين: دهره پين و جووتکه هاويشتن و
تي ته قاندي له نکاوي نه سپ و هتد.

هاوار و پورؤ: داد و فيغان.

هه رامه: هين، نه نامي زاووزي.

هه سان: جوړه به ريکه چه قو و شمشيري پي
تيژ ده که نه وه.

هه لمه دوو: دوو که لي هه لماوي.

هه لکوتانه سه ر: هورژم بردينه سه ر، شالو
کړينه سه ر

هه ژدر: نه ژدر، حه زيا.

هيورکړنه وه: نارام کړنه وه.

همف: وشه ي فشه پي کړنه .

و

وهنه وزدان: خه وه کوتکه بردينه وه.

ورته نه هاتن: مته ق نه کړدن، قسه له دم
دهرنه هاتن.

ي

ياوهر: هاوول. (مراقق).

ياوهرژن: نهو ژنه ي به رده وام له گه ل شازن و
گه وره ژناندايه. (وييفه)

پڙت

5	پيش گوٽن
8	ڪهسٽييه درامييه ڪان
10	پهردهي يهڪه م
64	پهردهي دووهم
108	پهردهي سٽييه م
162	پهردهي چوارهم
218	پهردهي پٽنجه م
266	فهرهنگوڪ